

ΠΟΝΗΜΑ ΧΡΥΣΟΥΝ

ΣΑΜΟΥΗΛ ΡΑΒΒΙ

τεῦ Ἰουδαίου,

Ἐξελέγγον τὴν τῶν Ἰουδαίων πλάνην.

Ἐκ τοῦ Λατινικοῦ μεταφρασθέν,

ὑπὸ τοῦ ἀειδίμου

ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΤΟΚΗ.

"Ἦδη δὲ αὖθις ἐκδοθὲν διὰ τῆς φιλοτίμου συνδρομῆς τῶν

Ὁμογῶν.

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ.

Ἐν τῷ Πατριαρχικῷ Τυπογραφείῳ.

1834.

ΠΟΙΝΗΜΑ ΧΡΥΣΟΤΗ

ΣΑΜΟΥΗΛ ΤΑΒΗ

της Λαβίας

Επιτάφιος επί του Λαβίου αγίου.

Εκ της Λαβίας ιστορίας

επι του Λαβίου

ΝΙΚΗΤΟΡΟΥ ΤΟΥ ΟΜΟΤΟΧΗ

Εκ της Λαβίας ιστορίας

Επιτάφιος

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

Εκ της Λαβίας ιστορίας

1884

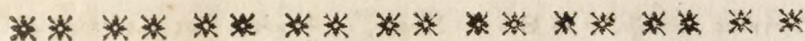
ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΝΑΓΙΝΩΣΚΟΝΤΑΣ .

Ἡ ἔμφις ἢ σπάνις τῶν ὠφελίμων βιβλίων , ἔναι ὁμολογούμενον , ὅτι αἴτιον αὐτῶν τῆς μετατυπώσεως γίνεται . Τὸ δὲ ἀνά χεῖρας βιβλιάριον διττὴν μάλισα ἔχει τὴν ὠφέλειαν · τὴν μὲν πρὸς τὰς ὁμογενεῖς Ὁρθοδόξους , οἵτινες ἀναγινώσκοντες αὐτὸ καταλαμβάνουσι τὴν πλάνην τῶν Ἰουδαίων , καὶ ἐκ παραθέσεως μᾶλλον εἰς τὰς τῆς Ὁρθοδόξου ἡμῶν πίστεως ἀληθείας βεβαιούνται · τὴν δὲ καὶ πρὸς τινὰ Ἰουδαῖον , τυχὸν , ὃς τις ἀναγνὼς αὐτὸ ποτε ἀπαθῶς , ἢ μᾶλλον , τὰς ἐν αὐτῷ ἀληθείας , ἤθελεν ἐμβῆ καὶ αὐτὸς ἐκ τῆς πλανώσεως εἰς τὴν βεσίλειον δόξον . Καὶ τῆτο τοσούτον περισσότερον ἐλπίζεται , καὶ δὴ φαίνεται ὅτι ἀδυνατεῖ τὸ λεγόμενον , (μ' ὅλον ὅτι κοινῶς παρὰ πάντων σκληροκαρδιοὶ ὁμολογούται οἱ Ἰουδαῖοι ·) ὅσον τὰ ἐν τῷ παρόντι βιβλιάρῳ , ἐκτὸς τῷ ὅτι βεβαιῶνται ἀπὸ μαρτυρίας τῆς Παλαιᾶς μάλισα ἁγίας Γραφῆς , ἔναι γεγραμμένα πρὸς ἄλλοις καὶ ἀπὸ ὁμοπίστον αὐτῶν , δηλ . τὸν Ἰουδαῖον Σαμβὴλ Ῥαββί . Τοῦτόν τι λοιπὸν κέρδος , ἐχὶ ἀδύνατον καθὼς φαίνεται , ἐλπίζει τὸ Χρυσῶν τῆτο δικαίως ὀνομαζόμενον Πόνημα , ἐκτὸς τῆς πρὸς τὰς φιλιαναγνώστας Ὁρθοδόξους ἐρημικῆς ὠφελείας · εἰ δὲ καὶ ἀποτύχοι , μῆτε βλάβη καμμία προερχομένη ἐξ αὐτῆς τῆς ἀποτυχίας φαίνεται .

Τὸ βιβλιάριον τῆτο ἐκ τῆς Ἀραβικῆς διαλέκτου , εἰς τὴν ὁποίαν εἶδε τὸ πῶς πρῶτον παρὰ τῷ Συγγραφέως αὐτῷ Σαμβὴλ τῷ Ῥαββί , μεταφράσθη εἰς τὴν Λατινικὴν · ἐξ ἧς ὁ ἀοίδιμος Νικηφόρος ὁ Θεοτόκης εἰς τὴν ἡμετέραν καθολικὴν μόνον μεταγλωττίσας , ἐξέδωκεν ἐν Λειψία κατὰ τὸ 1769 , ὁμῶς μετὰ τὴν Λατινικὴν παράφρασιν , προειδὼς τὴν ἐκ τῆς γνησιομένην ὠφέλειαν . Ἄλλ' ἔκτοτε μεταξὺ τοσούτου καρῶ , καὶ τοσούτων ἐπιβόλων αὐτῷ ἐχθρῶν Ἰουδαίων , σχεδὸν ἀφανὲς ἐγίνετο · καὶ διὰ τὸ χρήσιμον αὐτῷ ἰδὸν πολλαπλασιάζεται αὐτῆς διὰ τῷ Τύπῳ . Ἐββασθη .

Οἱ Ἐκδόται .

“ Ἐρευνᾶτε τὰς Γραφὰς, ὅτι ὑμεῖς δοχεῖτε ἐν αὐταῖς
 ζωὴν αἰώνιον ἔχειν, καὶ ἐκεῖναί εἰσιν αἱ μαρτυροῦσαι περὶ
 ἐμοῦ ., ” Ἰωάνν. Κφ. ε΄. 39.

ΤΙΤΛΟΣ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ.

Ἐπιστολή, γραφῆσα ὑπὸ Σαμουὴλ διδασκάλου Ἰσραηλῆται, τῷ κατα-
γομένῳ ἐκ τῆς Βασιλείας τῷ Μαρόκῳ (1) πρὸς Ῥαββὶ Ἰσαακ,
τὸν διδασκαλὸν τῆς Συναγωγῆς, τῆς ἕως ἐν Σουβιελ-
μέτη, τῇ ἕσθ' ἐν τῇ ἑρμηκῇ Βασιλείᾳ.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

Ὁ Θεὸς, ἀδελφε, νὰ σὲ διαφυλάξῃ καὶ νὰ σὲ διατηρήσῃ, ἕως ὅτε νὰ ἀπαλ-
λαχθῶμεν τῆς ἀχμαλωσίας ταύτης, καὶ νὰ ἐπισυναχθῶμεν διεσκορπισμένοι ὄν-
τες, καὶ νὰ πλησιάσῃ ἡ εἰρήνη ἡμῶν, καὶ νὰ σημειώσῃ ὁ Θεὸς τὴν εὐδοκίαν τῆ ἐπὶ
τὴν ἡμετέραν ζωὴν, ἀμήν. Ἐγνώρισα, καὶ ἐδοκίμασα, ὅτι σὺ εἶσαι τῆς τῷ καθ' ἡ-
μᾶς κοινῷ ἐπιστήμης τὸ πλήρωμα, καὶ ὅτι εἰς ἐσὲ ἐλπίζομεν νὰ μᾶς δώσῃς βεβίαιας
λύσεις μετὰ τὰς ὑπὸ σὲ πεποικίμιας θαυμασίας ἐκθέσεις, καὶ ἐρμηνείας εἰς τὰς ἀ-
πορίας τῷ Νόμῳ, καὶ τῶν Προφητῶν. Ὅθω ἐγὼ ἐπιθυμῶ νὰ μεθίξω τῆς
διδασκαλίας σου, σὲ προβάλλω τὰς ἐκβάσεις, καὶ ἰθυμῶσῃς τῆς καρδίας μου εἰς τὰ
τῷ Νόμῳ, καὶ τῶν Προφητῶν ἐπάνω εἰς τὰ ὁποῖα μετὰ φόβου ἀλγῶν, καὶ ὀδυνοῦ-
μαι. Διὰ τῆτο προσέχω εἰς τὸ σαφιλὲς τῆς ἐπιστήμης τε καὶ σοφίας σου, καὶ πέμ-
πω σοὶ τὸ βιβλίάριον τῆτο, ἐλπίζων, Θεὸ θέλοντος, νὰ σερωθῶ διὰ σὲ εἰς τὴν
ἀλήθειαν, καὶ νὰ φωτισθῶ εἰς τὰς ἀπορίας.

Κ Ε Φ. Α'.

Διατὶ οἱ Ἰουδαῖοι εἶσιν ὑπὸ τὴν θείαν ὀργὴν.

Ἐπιθυμῶ, ἀδελφάτα μοι, νὰ βεβαιωθῶ διὰ σὲ, καὶ διὰ τῶν μαρτυριῶν τοῦ
Νόμου, καὶ τῶν Προφητῶν, καὶ τῶν ἄλλων Γραφῶν, διατὶ ἡμῆς οἱ Ἰουδαῖοι ἐπλή-
γῃμεν ὅλοι κοινῶς ὑπὸ τῷ Θεῷ μετὰ τὴν ἀχμαλωσίαν ταύτην, ἐν ἧ ἔσμεν, ἥτις
ἡμπορεῖ ἀληθῶς νὰ ὀνομασθῇ ὀργὴ Θεοῦ αἰώνιος, καθότι δὲν ἔχει τέλος· διό-
τι ἐπέρασαν χίλια ἔτη, καὶ ἐπέκεινα, ἐξ ὅτε διὰ τῷ Τίτῳ ἡχμαλωτίσθημεν.
Ἡμεῖς ἠξυρόμεν, ὅτι οἱ πατέρες ἡμῶν ἐλάτρευον τὰ εἰδῶλα, ἀπέκτειναν τὰς

Προ-

(1) Τὸ Βασίλειον τῷ Μαρόκῳ εἶναι εἰς τὴν Ἀφρικὴν, ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν ἐνὸς
πολλὰ δυνατῆ Πρίγκιπος, ὅστις λέγεται Βασιλεὺς τῷ Μαρόκῳ, καὶ Αὐτοκράτωρ
τῆς Ἀφρικῆς.

μῶν εβδομήκοντα ἔτη, ἢ ὄχι περισσότερον. Ἡμῶς δὲ ἐπαίδευσεν ἕως τῶρα χιλία ἔτη, ἢ ἐπέκρινεν, ἢ μᾶς παιδεύει, ἢ δισκορπίσει ἡμᾶς εἰς τὰ τέσσαρα μέρη τῆ κοσμοῦ. Ὅμως δ' ἂν συμβῶναι, τῷ Θεῷ ἐσμὲν εἰς κάθε συμβάν· διότι ἡδμεῖαν προφασιν ἔχουσι τὰ ἔρημίαι, Ἄποκριθῆτι.

Κ Ε Φ . Β'.

Δέκνυσιν, ὅτι διὰ τινὰ βαρῆαν ἁμαρτίαν, εἰς τὴν ὁποῖαν εὐρίσκου-
ται, εἶναι δισκορπισμοί, ἢ ἐξελέγχει τὴν ὑπ' αὐτῶν γενο-
μένην τῷ νόμῳ τηρήσιν.

Υποθέτων λοιπὸν, αὐθῦτα μοι, ὅτι ἐσμὲν εἰς μεγαλωτάτην τινὰ ἁμαρ-
τίαν, παρακαλῶ βεβαίωσόν με τῶρα. Ἄφ' ἧ ο Θεοῦ δισκορπίσει ἡμᾶς ἀπὸ
τὴν Ἱερουσαλήμ, ἢ ἐξελίξω ἡμᾶς εἰς ταύτην τὴν μακρυτάτην, ἦτοι ἀνώγει ἀχ-
μαλωσίαν διὰ ἐκείνην τὴν ἁμαρτίαν· διότι ἡμεῖς ἰδίᾳ ἐξουσία καὶ θελήσει χωρὶς
ἐδικλὴν προσαγὴν τῷ Θεῷ ἀρχίσασμεν εἰς αὐτὴν τῆ ἀχμαλωσίαν νὰ τηρῶμεν τὴν
περιτομὴν, τὸ σάββατον, ἢ ἄλλας τάξεις, τὰ ὁποῖα κρατῶμεν κατὰ τὸν νό-
μον τῷ Μοϋσεῦς; ἡμεῖς ἠξέμεμεν, ὅτι ἀπὸ τὸν καρῖν, τὴν ὁποῖον ὁ Τίτος
ἠφάνισε τὴν ἁγίαν πόλιν, ἢ κατέκαυσε τὸν ναὸν, ἢ τὰς βιβλιοθήκας, ἢ διε-
σκέδασεν ἡμᾶς εἰς τὴν ἀχμαλωσίαν ταύτην, ἀπὸ τότε ἐπαυσεν ἡ παρ' ἡμῶν
προσφερομένη θυσία, ἢ ἡ προσφορά, ἢ ὀλοκαυτώσεις· ἢ ὁ Θεὸς δὲν μᾶς ἐ-
φανέρωσεν ἕπειτα διὰ τινος Προφήτην, ἢ διὰ προφητείας, ἢ διὰ τινος ἀπο-
καλίψεως, ὅτι θέλομεν ἐπιστρέψῃ ποτὲ εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ καὶ εἰς τὴν προτέραν
κατάστασιν, ἢ διὰ μᾶς ἐπρόσραξεν ἕπειτα νὰ φυλάττωμεν τὰς ἐρημίαις τηρήσεις.
Ἄκοληθῆ λοιπὸν, ὡς φαίνεται, ὅτι ἡμεῖς παρελαβόμεν, ἢ κρατῶμεν τὰς ἐ-
ρημίαις τηρήσεις, ὄχι ἀπὸ τὸν Θεὸν, ἀλλ' ἀπ' ἐκείνας, τὸς ὁποῖους ὠργίσθη ὁ
Θεός, ἢ φαίνεται, ὅτι δικαίως μᾶς λέγουσιν οἱ ἰουδαῖοι ἡμῶν· καθὼς ἐσθὲς τη-
ρεῖτε τὴν περιτομὴν ἢ τὸ σάββατον, ἢ ἀναγινώσκετε ἐν ταῖς συναγωγαῖς τὰ βι-
βλία τῷ Μοϋσεῶς ἢ τῶν Προφητῶν χωρὶς προσαγὴν Θεῷ, διατὶ δὲν προσφέρε-
τε ὁμοίως ἢ θυσίαν, ἢ δὲν κατασάμειτε ἢ ἱερέα, ἢ βασιλέα, ἢ ἀρχοντα, ἢ
θυμιάματα; ἢ διατὶ δὲν οἰκοδομεῖτε θυσιαστήρια, ἢ δὲν φυλάττετε τὰς τάξεις
ἢ πάντα τὰ ἄλλα, ὅσα περιέχει ὁ Νόμος, καθὼς τηρεῖτε τὸ σάββατον, καὶ
τὴν περιτομὴν, ἢ ἄλλα πολλὰ κατὰ τὰς ἐδικαίους σας παραδόσεις, ἰδίᾳ θελήσει
χωρὶς προσαγὴν Θεῷ; ἐκατέρωθεν λοιπὸν καταφροῦτε τὸν Θεὸν· ἢ εἰάν ποιῆ-
τε τὰ ἔρημίαις ἐναντίον εἰς τὸ θέλημα τῷ Θεῷ· ἢ εἰάν εἶπτε, ὅτι εἶναι θέλη-
μα ἢ εὐδοκία τῷ Θεῷ νὰ τὰ φυλάττετε, τὸ ὁποῖον καὶ δὲν ἡμποροῦτε νὰ τὸ ἀ-

ποδείξτε . επειδὴ, διατὶ δὲν φυλάττετε ἢ τὰ ἄλλα προηρημένα , ἀπὸ τὰ ὅποια πολλά ἤμπορεῖτε νὰ τελειώσετε; καὶ ἂν τὰ ἔθνη, ὑποκάτω ἕς τὴν ἑξουσίαν τῶν ὁποίων εὐρίσκεσθε, δὴν σὰς δίδωσιν ἄδελαν νὰ καταστήσῃτε Βασιλεῖς κτλ'. ἢ-
 θελε σὰς δώσωσιν ἡμᾶς ἄδελαν νὰ τελείωσῃτε πολλά ἄλλα, καθὼς σὰς ἀφίνωσι τὴν
 περιτομὴν, ἢ τὰ βιβλία, ἢ τὰς συναγωγὰς, καὶ τὰ ἄλλα, τὰ ὅποια φυλάττετε.
 Εἰς ταῦτα δὲ αὐθέντα μοι, ὡς φαίνεται, δὴν ἔχομεν ἑτοιμον, ἢ ἱκανὴν ἀπέκρι-
 σιν. Τῷ Θεῷ ὁμῶς ἑσμὴν ἕς ὁ, τι μᾶς συνέβη .

Κ Ε Φ . Γ' .

Τίνι λόγῳ πᾶσα Νομικὴ τήρησις τῶν Ἰουδαίων δὲν ἔναι εὐπρόσδε-
 κτος ἕς τὸν Θεὸν διὰ τὴν ἁμαρτίαν αὐτῶν .

Εὐρίσκομεν αὐθέντα μοι, ὅτι ὁ Θεὸς ὁμιλῶν διὰ στόματος Ζαχαρίας εἰς
 τὸ ζ'. Κεφ. περὶ τῆς πρώτης, ἢ συντόμου ἀρχμαλωσίας, λέγει· "Τάδε λέγει
 Κύριος ὁ Θεὸς τοῖς Ἰερεῦσι, ἢ τῷ λαῷ τῆς γῆς. Πότε ἠνεύσατε, ἢ ἐκλαύ-
 σατε ἢ δλα τῶ τῶν ἐβδομήκοντα ἔτῶν χρόνῳ ἢ τὰς ἑκτας, ἢ ἢ τὰς ἐβδό-
 μαις, κατενῆσατε, ὅτι ἠνεύσατε πρὸς με, ἢ ἐκλαύσατε, ἐγὼ τοιαύτην νη-
 σεῖαν ἢκ ἠθέλησα παρ' ἡμῶν ,(1). Ἐφανέρωσιν ὁ Κύριος αὐθέντα μοι μετὰ
 προηρημένα λόγια, ὅτι, ὅποταν ἡμεῖς οἱ Ἰουδαῖοι εὐρισκόμεθα ἕς τὴν ἑρημένην
 ἐβδομηκονταετὴ ἀρχμαλωσίαν, ἡμεθα χωρὶς νόμον· ἐπειδὴ δὴν ἔχομεν νησεῖαν, ἢδὲ
 τὴν ἔχομεν ἀπὸ τὸν Νόμον, καθὼς ἢδὲ ἄλλας νομικὰς παρατηρήσεις· ἂλλ' ὁμοίως
 ἡμεθα χωρὶς περιτομὴν, ἢ χωρὶς σάββατον. Ἐναμφιβόλως δὲ ὄλα αὐτὰ ἢδὴν
 ἰσχύουσιν, ὅταν ἢ θεὰ ὄργη ἐπιμένῃ ἐπάνω ἕς τὸν λαὸν αὐτῷ. Ἐκείνη μὲν
 ἢ θεὰ ὄργη ἦτον σύντομος, ἐπειδὴ ἦτον ἐβδομηκονταετὴς· αὐτὴ δὲ ἢ παρῶσα
 ἔναι μακρὰ, χιλιετής, ἢ ἐπέκενα, ἢ δὲν εὐρίσκεται τὸ τέλος αὐτῆς ἕς τὰς
 Προφήτας. Φοβῶμαι δὲ αὐθέντα μοι, ὅτι καθὼς ὁ Θεὸς ἔσειλω ἕς ἐκείνην τὴν
 σύντομον ἀρχμαλωσίαν τὰς πατέρας ἡμῶν χωρὶς Νόμον, ἢ Νόμῳ φυλακὰς, καὶ
 δὲν ἐδέχθη τὰς νησεῖας, ἢδὲ τὰς νομικὰς αὐτῶν παρατηρήσεις, ἕως ἢ ἐτελειώσῃ
 ὁ καιρὸς τῆς ποινῆς αὐτῶν, τυτέσι τὰ ἐβδομήκοντα ἔτη· ἔτω ἢ ἕς τὴν ἐσχάτην
 αὐτὴν ἀρχμαλωσίαν δὲν δέχεται τὰ ἔργα, τὰ ὅποια πράττομεν κατὰ τὰς τοῦ
 Νόμου τηρήσεις. Ὅθεν ἔναι φανερόν, ὅτι ἡμεῖς τώρα ἡμεθα ἕς μέζονα ἁμαρ-
 τίαν,

(1) Ἡ τῶν ἐβδομήκοντα μετάφρασις ἔτσι· "Καὶ ἐπὶ πρὸς ἅπαντα τὸν
 λαὸν τῆς Γῆς, ἢ πρὸς τὰς Ἰερεῖς λέγουν, ἐὰν νησεύσῃτε, ἢ κόψῃσθε ἢ τὰς
 πέμπτας, ἢ ἢ τὰς ἐβδόμους, ἢ ἢδὲ ἐβδομήκοντα ἔτη μὴ νησεῖαν νησεύκατέ
 μοι ;" (Ζαχ. Κεφ. θ'. 5.)

Ήσαν, παρὰ ὅτι ἦσαν οἱ πατέρες ἡμῶν εἰς τὴν Βαβυλῶνα. Διὸ καὶ ἐσμὲν εἰς μέγιστα θείαν ὄργην, ἢ ἐκείνοι, καὶ ἐπομῶς τὰ ἔργα μας εἶναι ὀλιγώτερον ἀρεσὰ εἰς αὐτήν, καὶ μᾶς μισοῖ περισσότερο. Εἶναι δὲ τῆτο φανερόν, καθότι ἐκείνοι διὰ τὴν προφίτικον, καὶ ἐδωλολατρίαν ἀχμαλωτίσθησαν μόνον ἔτι ἐβδομήκοντα ἡμῶν δὲ διὰ τὸ μέγα, καὶ ὑπερέβησαν ἀμάρτημα ἐσμὲν ἀχμαλώτοι χίλια ἔτη, καὶ ἐπέκενα. Καὶ ἡ ἀχμαλωσία αὕτη αὐθῶτα μοι εἶναι ἀναμφιβόλως ἐκείνη, τὴν ὁποίαν ὁ Θεὸς διὰ σώματος Δανιὴλ τῷ Προφῆτι ὀνομάζει συντέλειαν, λέγων εἰς τὸ θ'. Κεφ. " Ἔως τῆς συντελείας, καὶ τῆ τέλους διακομῆ ἢ ἐρήμωσις. (1) Ἡ πρώτη ἀχμαλωσία ὀνομάζεται μετοικεσία, ἐπεὶ μετ' ὀλίγον καιρὸν ἐμετοικίσθησαν μετὰ τιμῆς εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ· αὕτη δὲ ὀνομάζεται ἐρήμωσις αἰώνιος, εἰς τὴν ὁποίαν βέβαια ὁ Θεὸς δὲν θέλει μᾶς ἐλεήσει, καθὼς ἠλέει τὸς πατέρας ἡμῶν εἰς τὴν Βαβυλῶνα, ἀποσιωπῶντας τὸ, ὅτι καὶ τὸς ἐπαρηγόρει διὰ τῶν Προφητῶν, ὑποσχομένων αὐτοῖς τὴν ἐλευθερίαν, καὶ τὸ ὅτι ἦσαν ὅλοι ὁμῶν, καὶ ὅτι εἰς ἡμᾶς ἔδεν ὑπόσχεται, ἀλλὰ πρὸς τούτοις διεσκοπίσθη ἡμᾶς εἰς ὅλα τὰ κόσμῳ τὰ βασίλεια. Ὅμως ὁ, τι καὶ ἂν συίβη τῷ Θεῷ ἐσμὲν εἰς κάθε συμβάν.

Κ Ε Φ . Δ' .

Παρίσθιν ὅτι οἱ Ἰουδαῖοι εἶναι τυφλοὶ .

Αὐθῶτα μοι, πολλὰ παράδοξον μὲ φαίνεται ἐκείνο, τὸ ὁποῖον εἰς ἡμᾶς συμβαίνει· ἐπεὶ καθέκασιν ἐλπίζομεν τὴν ἐλευθερίαν τῆς ἀχμαλωσίας ταύτης, καὶ πάντοτε ὀμιλοῦμεν περὶ τῆς ἐν Ἱερουσαλήμ ἐπιστροφῆς ἡμῶν, καὶ διὰ τῆτο ἐσμὲν τυφλοὶ, καὶ πλανῶμεν τὸς ἀπλησέρες· διότι φανερόν εἶναι, ὅτι μετὰ τὸν διὰ τῷ Τίτῳ γεγονότα διασκοπισμὸν ἡμῶν, δὲν ἐφάνη εἰς ἡμᾶς Προφῆτης, ὃ ὅπως νὰ μᾶς ὑποσχεθῇ τὴν ἐπιστροφὴν, ἔδεν μετὰ τὴν ἀχμαλωσίαν τῶν ἐβδομήκοντα ἔτων εὐρέθη Προφῆτης νὰ ἐλάλησε δι' αὐτὴν τὴν ἀχμαλωσίαν, ἣτις δὲν ἔχει τέλος, ἐμὴ εἰς τὸ τέλος τῷ κόσμῳ· μηδὲ ἐλευθερίαν, ἐμὴ εἰς τὴν συντέλειαν τῷ αἰῶνος· ἐπεὶ ὁ Δανιὴλ εἰς τὸ θ'. Κεφ. ὀνομάζει αὐτὴν ἀτελεύτητον. Ὅσον φοβῶμαι αὐθῶτα μοι, διὰ τὸ νὰ μὴ ἦναι δυνατόν νὰ θέλῃ ὁ Θεὸς νὰ ἐπιμένῃ εἰς ὅλον τὸ γένος ἡμῶν τόση ἀχμαλωσία διὰ ἄλλον τινὰ λό-

(1) "Καὶ ἔως τῆς συντελείας καιρὸς συντέλεια δοθήσεται ἐπὶ τὴν ἐρήμωσιν."
(Κεφ. θ'. 17.)

γον, ἐμὴ διὰ τινὰ μεγάλην ἁμαρτίαν, μεγαλιτέραν δὴλ. ἀπὸ τὴν προφητοκτονίαν ἢ ἐδωλολατρίαν, διὰ τὰς ὁποίας ἐπαυδεδύθησαν οἱ πατέρες ἡμῶν· φροβῆμαι λέγω, ὅτι ὁ Θεὸς καθὼς δὲν ἐλεεῖ ἡμᾶς ζῶντος, διὰ τὸ νὰ ἐπιμῶναι εἰς τὴν αὐτὴν ἁμαρτίαν, ὅτι δὲν θέλει ἐλεήσει ἢ τὸς ἐξ ἡμῶν ἀποθνήσκοντας. Ὁμῶς τῷ Θεῷ ἐσμὴν εἰς κάθε συμβάν, τὸ ὅποτον ἠθελε μᾶς συνέβη.

Κ Ε Φ . Ε' .

Ὅτι οἱ Ἰουδαῖοι πλανῶσι τὰς ἄλλας, ἢ ἑαυτὰς .

Αὐθέντα μοι, φαίνεται, ὅτι πλανῶμι τὰς ἄλλας, ἢ τὸν ἑαυτόν μου· ἐπειδὴ εἰς τὰ βιβλία τῶν Νόμων ἢ τῶν Προφητῶν, πολλαχῶς μὲν ἐπαγγέλεται ὁ Θεὸς νὰ ἐλευθερώσῃ τὸ γένος μας, ἢ νὰ τὸ ἐπισυναΐξῃ ἀπὸ τὸν διασκορπισμόν· ἀλλ' ὅς τις καλῶς προσέχει, βλέπει φανερὰ, ὅτι ὅλοι αἱ ἐπαγγελίαι, τὰς ὁποίας ἔχομι, ἢ ἐπληρώθησαν πρὸ τῆς ἐβδομηκονταετῆς ἀιχμαλωσίας, ἢ ἐν αὐτοῖς τοῖς ἐβδομήκοντα ἔτεσιν, ἢ αἱ ἐπαγγελίαι ἦτον διὰ τὰ ἁμαρτήματα ἐκείνων, εἰς τὰς ὁποίας παντελῶς δὲν ἠντηρήθησαν αἱ ἐπαγγελίαι, καθὼς αὐθέντα μοι, τὰς προβάλλω ἔμπροσθέν σου. Λέγει παραδέχματος χάριν ὁ Ἰεζεκιήλ αὐτὰ τὰ λόγια· " Ἐὰν ποιήσετε τὰς δικαιοσύνας μου, ἢ φυλάξησθε τὰ προστάγματα μου, ἐπισυναΐξω ἡμᾶς ἐκ τῶν τεσσάρων μερῶν τῆς γῆς, ἢ ὑψώσω ἡμᾶς, καὶ εἰσαξω ἡμᾶς διὰ θαλάσσης, καὶ ἐπιστρέψω ἡμᾶς εἰς τὸν ἅγιον οἶκον ἡμῶν, (1). Ἰὸ ἔλοιπὸν ἐκεῖνο, τὸ ὅποτον μᾶς ὑπεσχέθη ὁ Κύριος διὰ τῶ Ἰεζεκιήλ μὲ τὰ προειρημῆνα λόγια, ἢ εἰς ἄλλας τόπους τῆς βίβλου τῶ αὐτῷ Προφήτῃ (2) ἐπληρώθησαν πολλὰς φορὰς πρὸ τῆς ἐβδομηκονταεταετῆς ἐκείνης ἀιχμαλωσίας· καὶ ὅλοι αἱ παρόμοιοι ἐπαγγελίαι τῷ Κυρίῳ, καὶν μεγαλιτέροι, καὶν μικρότεροι, ὅσαι περιέχονται εἰς διαφόρους τῶν ἱερῶν βιβλίων τόπους, ἐπληρώθησαν πρὸ τῶ νὰ πέσωμι εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην καὶ ἀτελεύτητον ἀιχμαλωσίαν, τῆς ὁποίας ἀπέρασιν ἦδη τὸ χιλιεσὸν ἔτος, καὶ εἰς κἀνίνα βιβλίον τῶν Προφητῶν δὲν εἰσκόμοι τὸ τέλος τῆς, ἢ εἰς ἔχομι κἀμμίαν ἐπαγγελίαν Θεοῦ· ἐπειδὴ ὁ πῃ διαλαμβάνει περὶ ἐλευθερίας ἢ ἐπισυναΐξεως, δὲν ἐνοεῖ τὴν αἰώνιον ταύτη ἀιχμαλωσίαν, ἀλλὰ τὰς πρὸ τῶ ἐρημῶν ἐβδομήκοντα ἐτῶν θλίψεις ἢ διασκορπισμὸς· μετὰ ταῦτα δὲν ἐπαγγέλεται νὰ μᾶς ἐπισυναΐξῃ· ὅ-

ἴτω

(1) " Καὶ λήφομαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐθνῶν, ἢ ἀθροίσω ἡμᾶς ἐκ πασῶν τῶν Γαῶν, ἢ εἰσαξω ἡμᾶς εἰς τὴν Ἰῆν ἡμῶν. (Κεφ. 15'. 24.)

(2) Κεφ. 16'. 17. ἢ Κεφ. κη'. 25. ἢ Κεφ. λζ'. 21.

Ξυν ἀναγκάως πρέπει νὰ ἔπωμι , ὅτι μετ' ἐκεῖνα τὰ ἐβδομήκοντα ἔτι ἐπρά-
 ζαμεν τὴν μεγάλην ἐκείνην ἁμαρτίαν, διὰ τὴν ὁποῖαν ὁ Θεὸς ἀτελευτήτως μᾶς
 παιδεύει , ἢ ἕς τὴν ὁποῖαν ὅλοι εὐρισκόμεθα ἢ διαμένομεν . Διότι ἐὰν ἄχ θῆσ
 ἔχεν , ὁ Θεὸς ἤθελε μᾶς ἐλεῆσῃ , καὶ δὲν ἤθελε μᾶς ἀκολουθῆ τὴσ διεξοδικῆ
 ὁργῆ . Διότι βλέπομεν ἐν ταῖς Γραφαῖς , ὅτι ὅλα τὰ ἁμαρτήματα , ὅσα ἐ-
 πρᾶξαν οἱ πατέρες ἡμῶν πρὸ τῶν ἐβδομήκοντα ἐτῶν τῆς ἐρημῆς ἀχμαλωσίας
 ἐπαιδεύθησαν . ἐκ δὲ τῶν πολλῶν ἀναφέρω ταῦτα τὰ ὀλίγα παραδείγματα . Οἱ
 πατέρες ἡμῶν , οἱ ἐξεληθόντες ἐξ Αἰγύπτου ἡμαρτον πρὸ ἐτῶν ἐβδομήκοντα . ἢ
 ἢ πρὸς αὐτὸς ἐπαγγελία δὲν ἐπιβρώθη ἐς αὐτὸς , ἀλλ' ἀπέθανον ἐς τὴν ἔρημον
 ἐν ταῖς ἁμαρτίαις αὐτῶν . ἡμαρτεν αὐτὸς ὁ Μωϋσῆς ἐς τὰ ὕδατα τῆς ἀντιλο-
 γίας , ἢ δὲν ἠξιώθη νὰ ἀπολαύσῃ τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας . ἡμαρτεν αὐτὸς ὁ
 Α'αρὼν , ἢ ἐπαιδεύθη . ἡμαρτεν ὁ Ἡλὶ ὁ ἱερεὺς , ἢ συντριβέντος τῷ τραχήλου
 αὐτῷ , ἐξέπνευσε , ἢ ἐσερήθη τῆς ἱερωσύνης ἢ κληρονομία αὐτῷ , μ' ὅλον ὅτι ὁ
 Θεὸς αἰώνιον ὑπεσχέθη τὴν ἱερωσύνην . Ἀλλὰ διὰ τὰς τοιαύτας ἐπαγγελίας πρέ-
 πει νὰ ἰννοῖται πάντοτε , τὸ , ἐὰν διὰ τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν δὲν ἤθελον γένη
 ἀνάξιοι νὰ τὰς ἀπολαύσωσι . καθὼς εἶναι φανερὸν ἐκ τῆς βασιλείας τῷ Δαβὶδ .
 Διότι ἢ κατὰ σάρκα κληρονομία αὐτῷ ἐσερήθη τῆς βασιλείας . καθὼς ἢ ὁ ἀλη-
 θῆς ἢ ἰσχυρὸς Θεὸς ὑπέσχετο τῷ Ἀβραάμ , ἢ τῷ σπέρματι αὐτῷ νὰ ἐξουσι-
 αῶσιν αἰωνίως ἐκείνην τὴν γῆν , ἢ ὁμοίως πολλῶς φορᾶς τὴν ὑσερήθησαν διὰ τὰς
 ἁμαρτίας αὐτῶν , ἢ πολλάκις ὁ Θεὸς τὴν ἔδωκε παλιν ἐς αὐτὸς , ἕως αὐτὴν τὴν
 ἐσχάτην φορὰν , τὴν ὁποῖαν ὑστερήθημεν χίλια ἔτη ἢ ἐπέκεινα , καὶ δὲν εἶναι
 πλέον ἐλπίς νὰ τὴν ἀποκτήσωμεν , διὰ τὸ νὰ μένωμεν ὅλοι ἐς ἐκείνην τὴν ἁμαρ-
 τίαν , διὰ τὴν ὁποῖαν τὴν γῆν ἡμῶν ἐχάσαμεν . Πολλὰ δὲ παράδοξον εἶναι αὐ-
 θέντα μοι , ἀγκαλὰ ἢ ὅλοι νὰ ἡμεθα σύμφωνοι , ὅτι μετὰ τὴν ἐβδομηκονταε-
 τῆ ἀχμαλωσίαν τῆς Βαβυλῶνος ἡμαρτήσαμεν βέβηλα μεγαλωτάτην ἁμαρτίαν ἐ-
 ναντίον τῷ Θεῷ . μ' ὅλον τῷτο νὰ μὴν εὐρισκῆται τις , ὅστις νὰ εἴπῃ , ποία εἶ-
 ναι αὐτὴ ἢ ἁμαρτία , διὰ τὴν ὁποῖαν περιπίπτομεν ἐς τόσα κακὰ . ἢ ἂν τις ἐξ
 ἡμῶν γνωρίζῃ τὴν αὐτίαν , διὰ τὴν ὁποῖαν περιπίπτομεν εἰς τόσα κακὰ , ἔδῃς
 ὁμοίως τὴν φανερόνη εἰς τὸν πλησίον τε , ἔδῃ αὐτὸς , ὅστις τὴν γνωρίζῃ τὴν με-
 ταχειρίζεται πρὸς ὠφέλειάν τε , ἀλλὰ πάντες καταπεπτακότες ἐσμεν . Βλέπο-
 μεν δὲ φανερὰ , ὅτι ἐς τὴν προεφημῆν ἐβδομηκονταετῆ ἀχμαλωσίαν ὁ Θεὸς
 ἦτον μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν ἐν τοῖς Προφήταις , δηλ . ἐν τῷ Ἰερεμίᾳ ἢ τοῖς
 ἄλλοις , ἢ ἔδωκεν αὐτοῖς ὁδηγὸν τὸν Σαλαθιὴλ , ἢ ἡγεμόνα , καὶ ἱερεῖς , με-
 τὰς ὁποῖας , ἀφ' ἧ ἔτελέωσαν τὸν κανόνα τες , ἢ ἐξήλεωσαν τὸν Θεὸν , εὐγγη-
 καν

καν ἀπὸ τὴν Βαβυλῶνα, ἢ ᾠκοδόμησαν τὴν Ἱερουσαλήμ, ἢ τὸν Ναὸν, ἢ ἄλλας πόλεις, καὶ ἐξέχευεν ἐπ' αὐτὰς ὁ Θεὸς πλοσίως τὰ ἔλεει αὐτῶ· ἕς δὲ τὴν ἀρχμαλωσίαν ταύτην, ἠδὲ Προφήτης μεθ' ἡμῶν ἐσιν, ἠδὲ ὁ Θεὸς φαίνεται ἕς ἡμᾶς. Τὸ λοιπὸν αὐθέντα μοι ἠρεύνησα, καὶ δὴν θέλει παύσω νὰ ἐρευνᾶ, ποία ἔναι αὐτὴ ἡ πόσον μεγάλη ἁμαρτία, διὰ τὴν ὁποίαν ἐσμὶν ἀρχμαλωτοὶ χίλια ἔτη ἢ ἐπέκεινα· ἢ δὴν ἔχομεν ἠδὲ Προφήτην, ἠδὲ Βασιλέα, ἠδὲ Ἱερέα, ἠδὲ Θυσιαστήριον, ἠδὲ Θυσίαν, ἠδὲ χρίσμα, ἠδὲ θυμίαμα, ἠδὲ καθαρισμόν, ἀλλ' ἐμισήθημεν ἢ κατεφρονήθημεν ἀπὸ ὅλων τὸν κόσμον, καθὼς καὶ ἀπὸ τὸν Θεόν· εἰς τὴν καρδίαν μας δὲ μόνον βασιλεύει ὑπερηφάνεια, ἐξ ἧς προτιμῶμεν τὸν ἑαυτὸν μας ἀπὸ ὅλων τὸν κόσμον. Ἐκείνο δὲ, ὅπερ εἰς αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν αὐθέντα μοι νομίζω, τὸ ὑποτάσσω εἰς τὴν ἐδικὴν σε κρίσιν. Ἄμ' ὁμως ὁ, περὶ μᾶς συνέβη τῷ Θεῷ ἐσμὲν.

Κ Ε Φ . 5'.

Ποία ἔναι ἡ ἁμαρτία, διὰ τὴν ὁποίαν οἱ Ἰουδαῖοι εὗρισκον-
ται εἰς ταύτην τὴν ἀρχμαλωσίαν.

Τώρα λοιπὸν, αὐθέντα μοι, φοβῆμαι, μήπως ἡ ἁμαρτία, διὰ τὴν ὁποίαν ἐφρονήθημεν ἢ ἠρχμαλωτίσθημεν, ἔναι ἐκείνη ἡ ἁμαρτία, περὶ ἧς ἐλάλησεν ὁ Θεὸς διὰ τῶ Προφήτη Ἀμώς, λέγων ἔτι· “Ἐπὶ ταῖς τρισὶν ἀσεβείαις Ἰούδα μεταβιβάσω τὴν Ἰσραὴλ, ἐπὶ δὲ τῇ τετάρτῃ ἢ μεταβιβάσω αὐτὰς, ἀνθ' ὧν ἀπέδοντο τὸν δίκαιον ἀργυρίον, (1). Καὶ ἡμεῖς αὐθέντα μοι, κατὰ τὴν διδασκαλίαν ἡμῶν λέγομεν, ὅτι ὁ δίκαιος ἔτος ἦτον ὁ Ἰωσήφ ὁ υἱὸς τῷ Ἰακώβ, τὸν ὁποῖον οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἐπώλησαν εἰς τὴν Αἴγυπτον, ἢ ἔτω ἢ ἐγὼ ἠθέλην τὸ νομίζω, ἔάν ὁ λόγος τῷ Θεῷ δὴν ἔθετο τοῦτο τὸ ἁμαρτήριον τῆς πράσεως τέταρτον εἰς τὴν ἀριθμὸν τῶν ἁμαρτημάτων, ἦτοι τῶν ἀσεβειῶν τῷ Ἰσραὴλ· διότι οἱ Χριστιανοὶ οἵτινες φαίνονται ὅτι παρέλαβον ἐκ Θεοῦ τὴν μελέτην τῶν ἁγίων βιβλίων, ἀποκρίνονται εἰς τὴν προκηρμένην διδασκαλίαν μας· ἢ λέγουσιν· Ὅτι πρώτη ἀπὸ τὰς τέσσαρας ἀσεβείας τοῦ Ἰσραὴλ ἦτον ἡ τῷ Ἰωσήφ πράσις, ἢ ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ γενομένη. Δεύτερον δὲ ἁμαρτήριον, ἦτοι ἀσέβεια, διορίζουσι τὴν λατρείαν τῷ μόσχῳ, τὴν ἐν Χωρήβ. Καὶ τρίτην ἀσέβειαν, τὴν προφιτοκτονίαν, διὰ τὴν ὁποίαν ἐβδομήκοντα ἔτη ἠρχμαλωτίσθημεν εἰς τὴν Βαβυλῶνα.

Τε-

(1) “Τὰδε λέγει Κύριος ἐπὶ ταῖς τρισὶν ἀσεβείαις Ἰσραὴλ, ἢ ἐπὶ ταῖς τέσσαρσιν ἐκ ἀπεσραφίσσονται αὐτὸν, ἀνθ' ὧν ἀπέδοντο ἀργυρίον δίκαιον, (Κεφ. β'. 6.)

Τετάρτη ἀσέβεια λέγουσι πῶς ἦτον ἡ πράσις τῶ δικαίω, ταῦτες τῷ Ἰησοῦ· ὅστις
 ἔπράθη μετὰ τὴν προειρημένην ἐβδομηκονταστὴ μετοικεσίαν. Καὶ ἂν ἡμεῖς
 αὐθέντα μοι, θέλωμεν νὰ κρατῶμεν τὴν προειρημένην διδασκαλίαν μας, ἔνὰ
 ἀποκριθῶμεν εἰς τὸς Χριστιανὸς, πρέπει νὰ προσδιορίσωμεν διαφορὰς ἀσεβείας,
 γεγεννημένας ὑπὸ τῷ Ἰσραὴλ πρὸ τῆς πράσεως τῷ Ἰωσήφ, διὰ νὰ ἦναι αὕτη ἡ
 τῷ Ἰωσήφ πράσις τετάρτη ἀσέβεια· ἀλλ' αὐτὸ δὲν ἠμποροῦμεν νὰ τὸ ὑποστηρί-
 ξωμεν, διὰ τὸν ἄχουμεν ἑναντίον μας τὴν μαρτυρίαν τῆ βιβλίου τῆς Γενέσεως,
 ἣτις τίθησι πρώτην ἀσέβειαν τῶν υἱῶν τῷ Ἰσραὴλ τὴν πράσιν τῷ Ἰωσήφ. Καὶ
 ὁ Προφήτης Ἀμὼς διορίζει φανερὰ, ὅτι ἡ πράσις τῶ δικαίω ἔσται τετάρτη ἀσέ-
 βεια, διὰ τὴν ὁποίαν ἠχμαλωτίσθημεν, καθὼς ἀπελήξῃ ὁ Θεὸς, λέγων, ὅτι
 δὲν θέλει μᾶς ἐπιστρέψῃ πλέον εἰς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας· « Ἐπὶ δὲ τῇ τε-
 τάρτῃ ἔμεταβίβασα αὐτοὺς, ὡς ἂν ἀπέδοντο τὸν δίκαιον ἀργυρίον. » Καὶ φρά-
 νεται μοι ἀληθῶς, ὅτι δι' αὐτὴν τὴν τετάρτην ἁμαρτίαν τῆς πράσεως τῶ δικαίω,
 δικαίως ἐπαυδέθημεν χίλια ἔτη ἔτι ἔπέκεινα, εἰς τὴν ὅπου καὶ δὲν ἐλάβο-
 μεν ἀνάμεσα εἰς τὰ ἔθνη κἀνένα κέρδος, ἔδὲ ἔσται ἐλπίς πλέον νὰ λάβωμεν.

Κ Ε Φ. Ζ'.

Ἐπιτομή τοῦ δίκαιου Ἰησοῦ ὁ τῶν Χριστιανῶν Θεὸς ἀδίκως ἐπράθη.

Φοβῶμαι αὐθέντα μοι, ἔ τρομάζω, μήπως αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς, τὸν ὁποῖον οἱ Χριστιαν-
 νοὶ λατρεύουσιν, ἔσται ἐκεῖνος ὁ δίκαιος, ὁ ὁποῖος ἐπαλήθη διὰ τὸ ἀργύριον κατὰ τὸν
 Προφήτην Ἀμὼς, ἔ φρίττω μήπως ἔτι διὰ αὐτὸν ἔσται ἡ μαρτυρία τῶν Προ-
 φητῶν ἃς συναντῶ, τὰς ὁποίας φανερῶς τε ἔ προσφυῶς προσαρμόζουσιν οἱ Χρι-
 στιανοὶ εἰς τὴν διδασκαλίαν τῆς. Ὁ Προφήτης Ἠσαΐας λέγει Κεφ. α'. « Οὐαὶ
 ἔθνη ἁμαρτωλῶ, υἱοὶς ἀνόμοις, ὅτι ἐμάκρυναν ἑαυτοὺς ἀπὸ τῷ Θεῷ, ἔ ἐβλα-
 σφήκησαν τὸν ἅγιον αὐτῶ, ἔ ἐκλίναν εἰς τὰ ὀπίσω. » (1) Ὁμοίως ὁ αὐτὸς Προ-
 φητὴς λέγει· « Ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἤχθη, ὃπερ οὐκ ἀνοίγει τὸ σῶμα αὐ-
 τῶ. » (2) Ὡσαύτως λέγει· « Ἄνθρωπος ἔχων ὀδύνην, ἔ ἐδῶς ἀσθέ-
 νειαν. » (3) Ὁμοίως· « Ἐξυδῶνται, ἔ διὰ τῆτο οὐκ ἐλογισάμεθα αὐτὸν, αὐ-
 τὸς

(1) « Οὐαὶ ἔθνος ἁμαρτωλῶν, λαὸς πλήρης ἁμαρτιῶν, σπέρμα πονηρῶν, υἱοὶ
 ἀνομοί, ἐγκαταλέπατε τὸν Κύριον, ἔ παρωργίσατε τὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραὴλ. »
 (Κεφ. α'. 4.)

(2) « Ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἤχθη, ἔ ὡς ἀμνὸς ἑναντίον τῶ κέρροντος ἀφω-
 νος, ὅπως οὐκ ἀνοίγει τὸ σῶμα. » (Κεφ. νγ'. 7.)

(3) « Ἄνθρωπος ἐν πληγῇ ὢν, ἔ ἐδῶς φέρειν μαλακίαν. » (Κεφ. νγ'. 3.)

τὸς γὰρ προσήχθη, διότι αὐτὸς ἠθέλησεν,, (1) Ὁμοίως· “ Διὰ τὴν τῆς κρίσεως σιωπῆτα καθήρεθη, τὴν γυνεὴν αὐτῆ τὴς διγυήσεται; (2) Ὑπὲρ τῆς ἀνομίας τῆ λαῶ με ἠλωσα αὐτὸν, ἔ δώσει τὸς ἀδικητὰς ἀντὶ τῆς ταφῆς, ἔ τοὺς πλουσίους ἀντὶ τῆ θανάτου αὐτῆ,, (3) Φοβῶμαι δὲ αὐθύντα μοι, ὅτι ἀδικητὰ ἦσαν οἱ πατέρες ἡμῶν, ἔ πλῆσσιοι ὁ Πιλάτος, ἔ ὁ Ἡρώδης, ἔ ὁ Ἄνας, καὶ ὁ Καϊάφας, καθὼς λέγει ὁ Προφήτης Δαβὶδ· “ Ἐπαρέστησαν πάντες οἱ Βασιλεῖς τῆς γῆς, ἔ οἱ μάζονες κατὰ τῆ Θεῶ, ἔ κατὰ τῆ Χριστῶ αὐτῆ,, (4) Οἱ Βασιλεῖς τῆς γῆς, τῆτέξιν οἱ προειρημῶνοι πλῆσσιοι. Οἱ μάζονες, τῆτέξιν οἱ πατέρες ἡμῶν. Φοβῶμαι δὲ αὐθύντα μοι, ὅτι αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἔναι ἐκείνος ὁ ὁποῖος ἀντηλλάχθη” ἔ ἐπράθη ἀργυρίῳ, περὶ τῆ ὁποῖο λαλεῖ ὁ Προφήτης Ζαχαρίας Κεφ. ια. 12. ἔ ὁ Προφήτης Ἀμὼς Κεφ. δ’. 6. ἔ ἄλλοι Προφῆται. Περὶ τῆ ὁποῖο λαλεῖ ἔ ὁ Προφήτης Ἡσαΐας Κεφ. νυ’. “ Καθελεῖ πάσας τὰς ἀνομίας, ἔ εὔξεται ὑπὲρ τῶν ἀπίστων,, (5) Φοβῶμαι δὲ αὐθύντα μοι, ὅτι αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἔναι ἐκείνος ὁ δίκαιος, περὶ τῆ ὁποῖο λέγει ὁ Δαβὶδ ἐς τὸν νυ’. Ψαλμὸν. “ Εὐφράνθησαν ἐπὶ ψυχὴν δικαίῳ, ἔ αἷμα ἀθῶον καταδικάσονται, ἔ διὰ τῆτο ἐξέβαλον αὐτὸς ὁ Θεὸς, ἔ διασκορπιεῖ αὐτὸς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν,, (6) Καὶ φοβῶμαι αὐθύντα μοι, ὅτι αὐτὸς ἔναι ἐκείνος ὁ δίκαιος, περὶ τῆ ὁποῖο λαλεῖ ὁ Ἰερεμίας Κεφ. θ’. λέγων· “ Ἀνθρωπὸς ἐστὶ, ἔ τίς ἐστὶν ὁ συνιῶν αὐτόν,,; (7) Ὡσαύτως ὁ Ἰερεμίας Κεφ. ι. “ Τὸ ἔδος τῆ προσώπου ἡμῶν Χριστὸς ὁ Θεὸς ἤχθη ὑπὲρ τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν, ὃ ἔπομω ἐν τῆ σκιᾷ σου ζησόμεθα ἐν τοῖς ἔθνεσι,, (8) Φοβῶ-

μα

(1) “ Ἀπέσραπται τὸ πρόσωπον αὐτῆ, ἠτοιμάσθη, ἔ ἐκ ἐλογίσθη,, (Κεφ. νυ’. 3.)

(2) “ Ἐν τῆ ταπεινώσει ἢ κρίσει αὐτῆ ἤρεθη, τὴν γυνεὴν αὐτῆ τὴς διγυήσεται;,, (Κεφ. νυ’. 8.)

(3) “ Ἀπὸ τῶν ἀνομιῶν τῆ λαῶ με ἤχθη ἐς θάνατον” ἔ δώσω τὸς πονηρὸς ἀντὶ τῆς ταφῆς αὐτῆ, ἔ τὸς πλουσίους ἀντὶ τῆ θανάτου αὐτῆ,, (Κεφ. νυ’. 8 ἔ θ’.)

(4) “ Παρέστησαν οἱ Βασιλεῖς τῆς γῆς, ἔ οἱ ἀρχοντες συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατὰ τῆ Κυρίῳ, ἔ κατὰ τῆ Χριστῶ αὐτῆ,, (Ψαλμ. β’. 2.)

(5) Τῆτο ἐχ εὔρηται ἐν τῆ τῶν ἐβδομήκοντα μεταφράσει.

(6) “ Θηρεύουσιν ἐπὶ ψυχὴν δικαίῳ, ἔ αἷμα ἀθῶον καταδικάσονται. (Ψαλμ. νυ’. 21. ἔ 23.) ἔ ἀποδώσει αὐτοῖς τὴν ἀνομίαν αὐτῶν, ἔ κατὰ τὴν πονηρίαν αὐτῶν ἀφανιεῖ αὐτὸς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν,,

(7) “ Καὶ Ἀνθρωπὸς ἐστὶ, ἔ τίς γινώσεται αὐτόν,, (Κεφ. ιζ’. 9.)

(8) “ Πνεῦμα προσώπου ἡμῶν Χριστὸς Κύριος συνελήφθη ἐν ταῖς διαφοραῖς αὐτῶν, ὃ ἔπαμω ἐν τῆ σκιᾷ αὐτῆ ζησόμεθα ἐν τοῖς ἔθνεσι,, (Θρήν. Ἰερεμ. Κεφ. δ’. 20.)

μα ἀκόμη αὐθῶντα μοι, ὅτι αὐτὸς εἶναι ἐκεῖνος ὁ δίκαιος, περὶ τῶ ὁποῖον εἶπον ὁ Θεὸς διὰ στόματος τῷ Προφήτῃ Ζαχαρίᾳ Κεφ. ιγ'. " Ἐρῶσι γὰρ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τίνες εἰσὶν οὗ πληγὰ αὐτὰ ἐν τῶς χερσὶ σὺ; καὶ ἐρεῖ ἐπλήθυν ἐν τῷ μέσῳ τῆ εἰκῆ μου, ἔ ἐν τοῖς ἀγαπιῶσί με, ἔ ἐξεγερεῖ τὴν βομφαίαν ὁ ποιμὴν μου ἐπ' ἐμέ, ,, (1) Ὁ αὐτὸς Κεφ. ιβ'. " Ἐπιβλέψονται πρὸς με ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἔ πρὸς οὐ ἤλωσαν, ἔ κλαύσονται ἐπ' αὐτὸν ὡς κλαυθμὸν μονογενεῦς ,, (2) Φοβῶμαι προσέτι αὐθῶντα μοι, μήπως ἐκεῖνος ἦτον ὁ δίκαιος, περὶ τῶ ὁποῖο λέγει ὁ Ἀβραὰμ Κεφ. γ'. " Κέρατα ἐν χερσὶν αὐτῷ, ἐκῆ κεκρυμμένη ἐστὶν ἡ ἰσχύς αὐτῷ ,, κτλ'. (3) Καὶ συμφανῆ τὸ Εὐαγγέλιον τῶν Χριστιανῶν ἐκῆ ὅσα διηγεῖται τὸν θάνατον τῷ Ἰησοῦ, καὶ λέγει " Ἐπὶ δὲ τὸν Ἰησοῦν ἐλθόντες εὗρον αὐτὸν τεθνηκότα, ἔ ἔθνη ἔ ἐξ αὐτῶν τὴν λεγχομένη αὐτῷ, ἔ ἠνύχε ,, (4) Φοβῶμαι αὐθῶντα μοι, μήπως αὐτὸς εἶναι ὁ δίκαιος, περὶ τῶ ὁποῖο λέγει ὁ Ἀβραὰμ Κεφ. ιγ'. " Ἐξῆλθες Κύριε σῶσαι τὸν λαόν σου μετὰ τῷ Χριστῷ σου ,, (5) .

Κ Ε Φ . Η' .

Τίνι πρόσω μετὰ τὸ φονευθῆναι τὸν Χριστὸν διεσκορπίσθησαν οἱ Ἰουδαῖοι κατὰ τὴν τῷ Δαυιδῷ προφητείαν .

Φοβῶμαι αὐθῶντα μοι πρὸς τέτοις, τίς ἐστὶν ἄρα ἐκεῖνος ὁ δίκαιος ἔ ἀναμαρτυρῆτος, περὶ τῶ ὁποῖο λαλεῖ ὁ Προφήτης Ἠσαΐας; ἔ τίς ἐστὶν ἐκεῖνος ὁ δίκαιος, ὁ πωληθεὶς ἀργυρίῳ; περὶ τῶ ὁποῖο λέγει ὁ Κύριος, καθὼς ἀνωτέρω εἶπομεν, διὰ τῷ Προφήτῃ Ἀμὼς ὅτι ἐς μαρτύριον τῆς τετάρτης ἀσεβείας ὃν θέλει τὸς μεταφέρει πλεόν ἐς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας. Φαίνεται προσέτι αὐθῶντα μοι, ὅτι

(1) " Καὶ ἐρῶ πρὸς αὐτὸν, τί οὗ πληγὰ αὐτὰ ἀναμέσον τῶν χερῶν σου, καὶ ἐρεῖ ἄς ἐπλήθυν ἐν τῷ εἰκῆ τῶ ἀγαπιῶσί μου. βομφαία ἐξεγέρθητι ἐπὶ τὸς ποιμῆνας μου ... (Κεφ. ιγ'. 6)

(2) " Ἐπιβλέψονται πρὸς με, ἀνθ' ὧν καταρχήσαντο ἔ κείονται ἐπ' αὐτὸν κοπετόν, ὡς ἐπ' ἀγαπιῶσί, ἔ ὀδυνθήσονται ὀδύνην, ὡς ἐπὶ τῷ προτοκόκῳ ,, (Κεφ. ιβ'. 10.)

(3) " Κέρατα ἐν χερσὶν αὐτῷ, ἔ ἔθετο ἀγάπησιν κραταιὰν ἰσχύος αὐτῷ ,, (Κεφ. γ'. 4)

(4) " Ἐπὶ δὲ τὸν Ἰησοῦν ἐλθόντες, ὡς εἶλον αὐτὸν ἡδὴ τεθνηκότα, ἔ κατέαξαν αὐτῷ τὰ σκέλη ἄλλ' ἔς τῶν σφαριωτῶν λεγχομένη τὴν πλευρὰν αὐτῷ ἔ ἠνύχε ,, (Κεφ. ιθ'. 24)

(5) " Ἐξῆλθες ἐς σωτηρίαν λαῷ σου μετὰ τῷ σῶσαι τὸν Χριστὸν σου ,, (Κεφ. γ'. 13.)

ὅτι ἐπληρώθη τὸ γεγραμμένων ὑπὸ Δανιὴλ Κεφ. θ'. ὅπου λέγει· « Μετὰ τὸ
 συμπληρωθῆναι τὰς ἐξήκοντα δύο ἑβδομάδας ἀποκτανθήσεται ὁ Χριστὸς, ἔ-
 τε ἐλεύσεται ὁ λαὸς σὺν τῷ ἡγμένῳ τῷ ἐρχομένῳ, ἔ διαφθερεῖ τὴν πόλιν, ἔ συν-
 τρήσει τὸν οἶκον, ἔ ἀφανιεῖ αὐτὸν, ἔ ἀρθήσεται θυσία, ἔ πληρωθήσεται δια-
 φθορὰ αἰώνιος. » (1) Καὶ δὴ εἶναι ἀμφιβολία αὐθύντα μοι, ὅτι ἡ διαφθορὰ τῆς
 αἰωνίης ἐρημώσεως εἶναι αὕτη ἡ ἀρχμαλωσία, εἰς τὴν ὅποιαν ἔτη χίλια εὐρισκόμε-
 θα. Φανερὰ δὲ λέγει ὁ Θεὸς διὰ τῷ Προφήτῃ, ὅτι ἀφ' ἧ ἀποκτείνουσι τὸν Χρι-
 στὸν, ἡ ἐρήμωσις θέλει εἶναι αἰώνιος, καθὼς εἶναι ἡ ἐδική μας ἐρήμωσις ἀφ' ἧ ἀπέ-
 κτειναν τὸν Χριστὸν. Ὁ δὲ Θεὸς δὴν μᾶς ἐφοβέρισον αἰώνιον ἐρήμωσιν, ἐμὴ με-
 τὰ τὸ φονευθῆναι τὸν Χριστὸν. Καὶ ἂν θελήσωμεν νὰ ἐπιῶμεν, ὅτι πρὸ τῷ θά-
 νατῷ τῷ Χριστῷ ἐρημάθημεν, πρὸς τῷτο μᾶς ἀποκρίνονται οἱ Χριστιανοί, ὅτι πρὸ
 τῷ θανάτῳ αὐτῷ ἡ ἐρήμωσις ἦτον μόνον ἐβδομικονταετῆς, ἔ ἔπειτα ἐπεσράφη-
 μεν εἰς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας, ἔ ὁ Θεὸς μᾶς ἐτίμησε, ἔ μᾶς ἔδωκε τὴν χά-
 ριν τε. Βίβλια αὐθύντα μοι ἐγὼ δὴ βλέπω ἀντίρρῃσιν ἰκαντίον εἰς τὴν προφη-
 τείαν ταύτην· ἐπειδὴ ἐμπράκτως μᾶς ἀποδεικνύουσιν, ὅτι μετὰ τὴν ἀνοικοδό-
 μησιν ἀφ' ἧ ἐπληρώθησαν ἐξήκοντα δύο ἑβδομάδες, τότεσιν ἐξήκοντα ἰνέα
 μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῷ διαγράμματος, ἔτην ἂν αὐτῷ τῷ τετάρτῳ ἔτη τῆς
 ἐβδομικκοσῆς ἐβδομάδος τῷ Δανιὴλ, τότε οἱ πατέρες ἡμῶν ἀπέκτειναν τὸν Ἰη-
 σὺν· τότεσιν ἂν τῷ τετρακοσιῶτῳ ὀγδοκοσῷ ἐβδόμῳ ἔτει ἀπὸ τῆς ἐξόδου τῷ λό-
 γῳ, ἀπὸ δὲ κτίσεως κόσμου 4036, ἔ ἔπειτα ἦλθον ὁ ἡγεμῶν, ἔτην ὁ Τίτος, ἔ
 ὁ λαὸς τῶν Ῥωμαίων, ἔ ἐποίησαν ἡμῶν κατὰ τὴν προφητείαν ταύτην, εἶναι σή-
 μερον χίλια ἔτη, ἔ ἐπέκτενα. Καὶ με ὄλον ὅτι ἐσμὲν ἂν ὄρου Ἰησοῦ, με ὄλον
 τῷτο ἐλπίζομεν εἰς αὐτόν. Καὶ ἐὰν ἐπιῶμεν, ὅτι ὁ Χριστὸς ἀκόμη δὴν ἦλθον,
 ἀλλὰ μέλει νὰ ἔλθῃ, ἔ ὅτι θέλει ἀναλάβομεν πάλιν τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας,
 ἔ ὅτι θέλει ἀνοικοδομήσομεν τὴν πόλιν, ἔ θέλει ἔχωμεν τὴν χάριν τῷ Θεῷ, ἔ
 τὴν τιμὴν εἰς τὴν γῆν ἡμῶν, ἔ ὅτι αὐτὴ ἡ ἐρήμωσις δὴν θέλει εἶναι αἰώνιος, μᾶς
 ἀποκρίνονται οἱ Χριστιανοί· λοιπὸν ἀκόμη δὴν ἐφονεύσατε τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν, ἔ
 προσμένετε τὸν ἐρχομὸν τῷ Τίτῳ, ἔ τῷ λαῷ τῶν Ῥωμαίων, ἔ ἐρήμωσιν χέρο-
 να

(1) « Καὶ μετὰ τὰς ἑβδομάδας τὰς ἐξήκοντα δύο ἐξολοθρευθήσεται χριστὸς,
 ἔ κρίμα ἐκ ἔσιν ἂν αὐτῷ· ἔ τὴν πόλιν, ἔ τὸ ἅγιον διαφθερεῖ σὺν τῷ ἡγμένῳ τῷ
 ἐρχομένῳ, ἐκκοπήσονται ἂν κατακλισμῶ, ἔ ἔως τέλος πολέμου συντετμημένον τὰ-
 ζει ἀφανισμοῖς. ἔ δυναμῶσει διαθήκη πολλὰς ἐβδομάς μία, ἔ ἂν τῷ ἡμίσει τῆς
 ἐβδομάδος ἀρθήσεται με θυσία, ἔ Σπονδῆ, ἔ ἐπὶ τὸ Ἱερὸν βδέλυγμα τῶν ἐ-
 σσημῶσεων, ἔ ἔως συντελείας καυρῆ συντέλεια δοθήσεται ἐπὶ τὴν ἐρήμωσιν. »
 (Κεφ. θ'. 26. ἔ 27.)

να ταύτης τῆς χιλιετῆς. Οὐαὶ αὐθέντα μοι δὲν εἶναι πρόφασις ἀδὲ καταφυγὴ ἀρμωδία. Ὁμοῦ δ, τι ἂν συνέβη, τῷ Θεῷ ἐσμὲν ἐς κάθε συμβάν, ἐὰν ἐλπίζωμεν πρὸς αὐτόν.

Κ Ε Φ. Θ'.

ἽΟτι δύο εἰσὶν αἱ τῷ Χριστῷ παρουσίαι .

Φοβῆμα αὐθέντα μοι, μήπως ἔδ Χριστὸς ἦλθε, ἔ ἐπλήρωσε τὴν πρώτην αὐτῷ παρουσίαν ἔ ἐπειδὴ ἐς τὰς Γραφὰς ἡμῶν εὐρίσκομεν δύο τὰς παρουσίας αὐτῷ ἔ τὴν μὲν πρώτην παρουσίαν τῷ Χριστῷ περιγράφουσιν οἱ Προφῆται πτωχὴν, ἔ ταπεινὴν ἔ τὴν δὲ δευτέραν ὑδοξον, ἔ μεγαλοπρεπῆ ἔ περὶ δὲ ἑκατέρας παρουσίας θέλει προβάλλω ἐκείνα, ὅσα συνήντησα. Περὶ τῆς πρώτης παρουσίας λέγει ὁ Θεὸς διὰ στόματος Ζαχαρίας Κεφ. θ'. "Χαῖρε θύγατερ Σιών, ἰδὲ ἔρχεται ὁ Διδάσκαλός σου πτωχὸς, ἔ ἐπιβεβηκὼς ἐπὶ ὄνον, (1). Εἰς τὴν αὐτὴν παρουσίαν ἔ ὁ μὲν Ἴησαῖας Κεφ. νγ'. 3. περιγράφει αὐτὸν ἠτιμασμένον ἔ ὁ δὲ Δανιὴλ πεφονευμένον ἔ ὁ δὲ Ζαχαρίας Κεφ. ια'. 1β'. καὶ ὁ Ἄμωδ Κεφ β'. ἔ 5'. πωλημένον, τὰ ὅποια ὅλα ἐπληρώθησαν, καθὼς περιέγραφα, ἔ θέλει περιγράψω ἐν τῷδε τῷ βιβλίῳ ἔ "Ὅκ ἐλογισάμεθα αὐτὸν, ἔδὲ ἔγνωμεν αὐτὸν, καθὼς λέγει ὁ Προφήτης Ἴησαῖας, ἀλλὰ παρέδομεν αὐτόν, ἔ ὑπερισχύσαμεν αὐτῷ, (2). Ἄλλ' ἡ δόξα ἔ ἡ μεγαλοπρέπεια αὐτῷ θέλει φανερωθῆ ἐς τὴν δευτέραν τε παρουσίαν, ὅταν πῦρ, καὶ φλόγα θέλει προπορευθῆ ἔμπροσθεν αὐτῷ, ἔ θέλει καταφλέξει, ἔ κατακαύσει κύκλω τὰς ἐχθρὰς αὐτῷ ἔ καθὼς ἔπρω ὁ Θεὸς διὰ στόματος τῶν Προφητῶν Δαβὶδ Ψαλμ. 45'. 3. ἔ Ἴησ. Κεφ. μβ'. 4. Καὶ φοβῆμα αὐθέντα μοι, μήπως ὁ Χριστὸς μὲ τὸ πῦρ τῷ θανάτῳ. ἔ ὅχι μὲ ἄλλον τρόπον μέλει νὰ κρίνη ἔ διότι ἡμεῖς ἐφονεύσαμεν ὅλους τὰς Προφῆτας, τὰς εὐηγγελισαμένους ἡμῖν περὶ αὐτῷ ἔ καθὼς ὁ Θεὸς μαρτυρεῖ κατ' ἡμῶν διὰ στόματος τῷ Προφήτῳ Ἰηλὶ ἐν τῷ τετάρτῳ βιβλίῳ τῶν Βασιλειῶν. (3) Ὅτω δὲ ἀπεκτέναμεν ἐκείνον τὸν δίκαιον, διὰ τὸν ὅποιον μὲ ἀτελεύτητον ὄργην μᾶς ὠργίσθη ὁ Θεός. Ὁμοῦ τῷ Θεῷ ἐσμὲν.

2

Κ Ε-

(1) "Χαῖρε σφόδρα θύγατερ Σιών, κήρυσε θύγατερ Ἰερουσαλὴμ ἰδὲ ὁ Βασιλεὺς σου ἔρχεται σοι δίκαιος, ἔ σώξων, αὐτὸς πρᾶνός, ἔ ἐπιβεβηκὼς ἐπὶ ὄνου πικρῶν νέων, (Κεφ. θ'. 9.)

(1) "Ἰητιμάσθη, καὶ ὅκ ἐλογίσθη, τῷτο μόνον εὐρίθται. (ἐν τῷ νγ'. Κεφ. τῷ Ἴησαῖα, 4.)

(3) Τῷτο ὅκ ἔσιν ἐν τῇ δ'. τῶν Βασιλειῶν, ἀλλ' ἐν τῇ γ'. Κεφ. ιθ'. 10. "Ὅπῃ φησὶ, ἔ τὰς Προφῆτάς σου ἀπέκτεναν ἐν ῥομφαίᾳ ἔ"

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Μ. Σ. ΠΑΤΡΙΣ

Περὶ τῆς πρώτης τῆ Χριστοῦ παρουσίας .

Φοβῆμαι αὐτίκα μοι. Ὅτι ὁ Θεὸς περιγράφει φανερὰ τὰς δύο παρουσίας τῆ Χριστοῦ διὰ σώματος Ἡσαΐη τῷ Προφῆτῃ Κεφ. β'. λέγων "Ἐξεγέρθη, ἐξεγέρθη, περιβαλὼ ἰσχύην, βραχίονα Κυρίου, (1). Δύο φορές λέγει τὸ ἐξεγέρθη διὰ τὰς δύο παρουσίας αὐτῆ. Καὶ ἐδικῶς μὲν καὶ φανερώς περιγράφει εἰς δλον τὸ ν'. καὶ νυ' Κεφ. τὴν πρώτην παρουσίαν τῆ Χριστοῦ, ὅσον δηλ. ἀνίκη εἰς τὸ πάθος, καὶ τὴν περιφρόνησιν αὐτῆ· ἐδικώτερον δὲ, ὅταν λέγη. "Ἐξδομῶ αὐτὸν, καὶ ὁ ἦν ὄψις, ὁδὲ εἶδος, ὁδὲ κάλλος, (2). Τὴν πρώτην παρουσίαν αὐτῆ ἐκτίθησιν ὁ Ἡσαΐας ἐν τῷ θ'. Κεφ. λέγων " Παιδίον ἐγενήθη ἡμῖν, καὶ εὐθὺς προσθέτει τὴν δευτέραν αὐτῆ παρουσίαν λέγων " Καὶ κληθήσεται ἰσχυρώτατος Γίγας, ἰσχυρὸς καθίεται ἐπὶ τὸν θρόνον Δαβὶδ τῷ σερεῶσαι αὐτὸν ἀπ' ἀρχῆς ἕως τοῦ αἰῶνος, (3). Ὁ δὲ Ζαχαρίας ὁ Προφῆτης Κεφ. θ'. περιγράφει αὐτὸν πτωχὸν, καὶ καθήμενον ἐπὶ ὄνα. Καὶ τί ἄλλο φανερώει τῆτο, παρὰ ὅτι ὁ Προφῆτης περιγράφει, τὴν μὲν πρώτην παρουσίαν, ταπεινὴν· τὴν δὲ δευτέραν, κραταίαν καὶ ὑπεροχὴν. Ὅτω καὶ ὁ Προφῆτης Δαυὶδ περὶ τὸ μέσον τῷ ζ' Κεφ. περιγράφει αὐτὸν λέγων " Ἐθεώρη ἐν ὄραματι τῆς νυκτός, καὶ ἰδὼ ἐν τοῖς νεφέλαις τῷ θρανῷ ὡς ἦς ἀνθρώπου ἔρχετο, καὶ ἕως τῆ παλαιῆ τῶν ἡμερῶν ἐφθάσε, καὶ προσήγαγον αὐτὸν ἐνώπιον οὐτοῦ, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ τὴν ἐξουσίαν, καὶ τὴν τιμὴν, καὶ τὴν Βασιλείαν, καὶ πάντες οἱ λαοὶ, φυλὰ, καὶ γλώσσαι λατρεύσουσιν αὐτῷ, καὶ δουλεύσουσιν αὐτῷ, (4) Ἡ δὲ Ἑβραϊκὴ Γραφή εἰως ἔχει· αἱ φυλὰ, καὶ γλώσσαι τιμήσουσιν αὐτὸν, καὶ ἕκ ἐκλείπει ἡ ἐξουσία αὐτῆ, καθότι ἕκ ἀφανεσθήσεται, καὶ

(1) "Ἐξεγέρθη, ἐξεγέρθη Ἰερουσαλὴμ, καὶ ἕδουσαι τὴν ἰσχύην τῆ βραχίονός σου, (Κεφ. νά. 9.)

(2) "Καὶ ἔδωκεν αὐτὸν, καὶ ἕκ ἔχει εἶδος, ὁδὲ κάλλος, (Κεφ. νυ' 2.)

(3) "Καὶ καλεῖται τὸ ὄνομα αὐτῆ μεγάλης βυλῆς Ἄγγελος. ἄξιο γὰρ ἐρῆνῆν ἐπὶ τὰς ἀρχοντας, καὶ ἰσχυίαν οὐτῷ. μεγάλη ἡ ἀρχὴ αὐτῆ, καὶ τῆς ἐρῆνης αὐτῆ ἕκ εἰς ἄριστον. ἐπὶ τὸν θρόνον Δαβὶδ, καὶ τὴν Βασιλείαν αὐτῆ κατορθώσουσιν αὐτὴν, καὶ ἀντιλαβέσθαι ἐν κρίματι, καὶ δικαιοσύνη ἀπὸ τῶ νῦν, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα, (Κεφ. θ'. 6. καὶ 7.)

(4) "Ἐθεώρη ἐν ὄραματι τῆς νυκτός, καὶ ἰδὼ μετὰ τῶν νεφελῶν τῷ θρανῷ, ὡς ἦς ἀνθρώπου ἐρχομενος, καὶ ἕως τῆ παλαιῆ τῶν ἡμερῶν ἐφθάσε, καὶ προσήχθη αὐτῷ, καὶ αὐτῷ ἔδοθη ἡ ἀρχὴ, καὶ ἡ τιμὴ, καὶ ἡ Βασιλεία, καὶ πάντες οἱ λαοὶ, φυλὰ, καὶ γλώσσαι αὐτῷ δουλεύσουσιν· ἡ ἐξουσία αὐτῆ ἐξουσία αἰώνιος, ἧτις ἔ παραλειπεται, καὶ ἡ Βασιλεία αὐτῆ ἐ διαφανήσεται, (Κεφ. ζ'. 13. 14.)

καὶ ἡ Βασιλεία αὐτῆ διαμνεῖ ἕς τὸν αἰῶνα. Ἡ δὲ ἡμετέρα μετάφρασις (1) φησὶν, ἡ φυλὰ, ἔ γλώσσα δαλεύσασιν αὐτῶ, ἔ ἡ ἐξουσία αὐτῆ ἐξουσία αἰώνιος, ἥτις ἐκ ἀφαρεθῆσεται, ἔ ἡ Βασιλεία αὐτῆ ἀδιάφθορος. Κατὰ δὲ ἄλλην μετάφρασιν, ἔ ἐκ ἐκλείπει ἡ ἐξουσία αὐτῆ. Κατὰ δὲ ἄλλην ἡ ἐξουσία αὐτῆ ἕς τὸν αἰῶνα, ἔ ἡ Βασιλεία αὐτῆ διαμνεῖ ἕς τὸν αἰῶνα. Κατὰ δὲ ἄλλην ἡ διαφθαρήσεται. Καὶ ἔναι φανερόν αὐθύντα μοι, ὅτι ὁ Χριστὸς ἕς τὴν δευτέραν τε παρυσίαν θίλει καθίσει ἔμπροσθεν τῆ παλαιῆ τῶν ἡμερῶν, τῆς τῆ Θεῶ, διὰ τὸ νὰ κρίνῃ, καθὼς ἕς τὴν πρώτην τε παρυσίαν ἐκάθισεν ἔμπροσθεν τῶν πατέρων ἡμῶν τῶν Ἰουδαίων διὰ τὸ νὰ κριθῆ. Αὐτὰς δὲ τὰς δύο παρυσίας τοῦ Μεσίς, τῆς τῆ Χριστῶ τὰς ἐσημείωσεν ὁ Προφήτης Δαβὶδ ἕς τὸν ψαλμὸν γέ. 13. λέγων. " Ὅτι ἔρχεται, ὅτι ἔρχεται κρίναι τὴν γῆν. Καὶ διὰ μὲν τὴν πρώτην αὐτῆ παρυσίαν, ἥτις ἦτον ἀπλῆ λέγει, ὅτι ἔρχεται. Διὰ δὲ τὴν δευτέραν, ἐπειδὴ ἔναι μετὰ δυνάμεως, ἔπω, ὅτι ἔρχεται κρίναι τὴν γῆν. Περὶ δὲ τῆς δευτέρας αὐτῆ παρυσίας λέγει ὁ Ζαχαρίας Κεφ. ιδ'. " Ἐυχαραζέσασιν οἱ πόδες Ἰσραὴ ἐπὶ τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν, κτλ'. (2) Ἡμεῖς δὲ αὐθύντα λέγομεν, ὅτι ὁ Θεὸς ἔσσις τε ἔ φύσις δὲν ἔχει ἔδὲ πόδας, ἔδὲ σάρκα, ἔδὲ ἄλλο τι σωματικόν, τὸ δὲ νὰ ἔχη πόδας ἀνήκει ἕς καθὲ σωματικόν πλάσμα. Προσέτι ὁ Προφήτης Δαβὶδ ὁμιλῶν περὶ τῆς δευτέρας αὐτῆ παρυσίας, ὡς ἔ ἀνωτέρω ἔπομεν, λέγει. " Πῦρ ἰνώπιον αὐτῆ καυθήσεται, ἔ κύκλω αὐτῆ καταπλεγήσεται. (3) Ἄλλ' ἡμεῖς δὲν λέγομεν, ὅτι ὁ Θεὸς ἔναι περιγεγραμμένος, ἔδὲ ὅτι ἔναι δυνατὸν, καθὲ Θεὸς ὦν, νὰ σαθῆ κανένα πρῶγμα περικύκλω αὐτῆ, ἀλλ' ἡ παρῶμοιοι μαρτυρία ἀληθεύσασιν κατὰ τὸ γράμμα ἕς τὸν δίκαιον ἐκείνον, τὸν ὑπὲρ τῶν Προφητῶν περιγραφόμενον. Ἄτινες τότε μὲν λαλοῦσι περὶ τῆς ταπεινότητος αὐτῆ, ποτε δὲ περὶ τῆς μεγαλειότητος. Περὶ δὲ τῆς λέγει ὁ Μαλαχίας Κεφ. γ'. " Ἰδὲ ὁ Κύριος ἔρχεται, ἔ τίς δύναται εἶναι ἰνώπιον τῆς παρυσίας αὐτῆ; αὐ-

τος

(1) Τῆς τῆ ἡ Λατινικῆ, ἡ λεγομένη Βυλκάτα, ἔτρεν κοινῆ, ἐπειδὴ ὡς φαίνεται, ὁ Λατῖνος μετάφρασις ἕς τὴν περίκοπὴν ταύτην τῆ Δανιὴλ ἐφύλαξε ταύτην τὴν τάξιν. πρῶτον ἔβαλε τὴν ἐξ αὐτῆ μεταφρασθῆσαν ἐκ τῆς τῆ βιβλίας, ἔτα τὴν Ἑβραϊκὴν, ἔτα τὴν τῆς Βυλγάτης, ἔτα ἄλλας ἀνωόμεως μεταφράσεις.

(2) " Καὶ ἔσονται οἱ πόδες αὐτῆ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐπὶ τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν, τὸ κατῶναντι Ἱερουσαλὴμ ἐξ ἀνατολῶν ἔ σχισθήσεται τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν, τὸ ἡμισυ αὐτῆ πρὸς ἀνατολὰς, ἔ Θάλασσαν, χάος μέγα σφοδρὰ ἔ κληνῆ τὸ ἡμισυ τῆ ὄρος πρὸς βορρᾶν, ἔ τὸ ἡμισυ αὐτῆ πρὸς νότον. (Κεφ. ιδ'. 4.)

(3) " Πῦρ ἰνώπιον αὐτῆ καυθήσεται, καὶ κύκλω αὐτῆ καταπλεγήσεται. (Ψαλμ. μθ'. 3.)

τὸς γὰρ ὡς πῦρ χωνεύει, καὶ καθιέται, καὶ χωνεύσει τὸ ἀργύριον, καὶ τὸ χρυσίον, (1). Ἴδὲ τίνι τρόπῳ θέλει ἔλθῃ εἰς τὴν δευτέραν τὴν παρυσίαν ὁ δίκαιος ἐκείνος, ὃν ἔκριναν. Πρόσεχε δὲ αὐθύντα μοι τίνι τρόπῳ ὁ αὐτὸς Προφήτης εἰς αὐτὸ τὸ γ'. Κεφ. πὸν περιγράφει λέγων· "Τότε ἐγὼ ἐλεύσομαι, καὶ ἐσελεύσομαι ἐν κρίσει εἰς αὐτοὺς καὶ ἔσομαι μάρτυς ἀληθῆς ἐπὶ τὰς μοιχαλίδας, καὶ τὸς πονηρὰς, καὶ τὸς ἐπιορκῶντας, καὶ τὸς ἀποσερῶντας μισθὸν μισθωτῶ, καὶ τὸς σκυλεύοντας ὄφραυς, καὶ χήρας, καὶ τὸς καταπιέζοντας τὸν ζῶον, καὶ πτωχόν, (2). Τὸ αὐτὸ δὲ αὐθύντα μοι γράει καὶ ὁ Ἰεζεκιὴλ Κεφ. λδ'. ὅπου περὶ τῶν ποιμένων, καὶ τῶν προβάτων λαλεῖ· "Εγὼ ἀφορίσω ἀπ' αὐτῶν, τιτέσι τῶν δικαίων, τὸς παραβάτας, καὶ ἀπίστους, (3). Ὡ αὐθύντα μοι, ἰδὲ πῶς εἰς τὴν δευτέραν παρυσίαν θέλει χωρίσει τὸς ἀπίστους ἐκ μέσης τῶν δικαίων, καθὼς τὸ λέγουσι φανερὰ καὶ ὁ Μαλαχίας Κεφ. γ'. 17. καὶ 18. καὶ ὁ Ἰεζεκιὴλ Κεφ. δ'. 17. Ἐν δὲ τῇ πρώτῃ αὐτῆ παρυσίᾳ θεὸς ἀπὸ τὸς ἐδικῆς μας τὸν ἐγνώρισε, καθότι ὑπερέβη τὸς ὅρους τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, καθὼς λέγει ὁ Θεὸς διὰ στόματος Ἡσαΐου τῷ Προφήτῃ Κεφ. γγ'. "Ἐν τοῖς ἀνόμοις ἐλογίσθη, καὶ διὰ τῆτο ἔκ ἐλογισάμεθα αὐτόν, (4). Καὶ ὁ Ἰερεμίας λέγει Κεφ. ιθ'. "Αὐτὸς ἐστὶν ἄνθρωπος, καὶ τίς γινώσκει αὐτόν, (5) Φοβῆμαι δὲ οὐθέντα μοι, ὅτι οἱ πατέρες ἡμῶν εἰς τὴν πρώτην παρυσίαν τοῦ Μεσίου ἐμάχευαν ἀπὸ αὐτῶν, καὶ ἤμαρτον, καὶ διὰ τῆτο ἡμεῖς εὐρισκόμεθα εἰς φαίτην τὴν ἀτελεῦτητον ἀχμαλωσίαν. Ὅμως ὁ, τι καὶ ἂν μᾶς συνέβη, τῷ Θεῷ ἐσμὲν, ἐὰν ἐλπίζωμεν εἰς αὐτόν.

Κ Ε -

(1) "Ἴδὲ ἔρχεται λέγει Κύριος παντοκράτωρ, καὶ τίς ὑπομνή ἡμέραν ἐσόδου αὐτοῦ; ἢ τίς ἀντιστήσεται ἐν τῇ ὄπτασίᾳ αὐτοῦ; διότι αὐτὸς ἐσπορεύεται ὡς πῦρ χωνευτήριον, καὶ ὡς ποταμὸς πλυνόντων· καθιέται χωνεύων, καὶ καθαρῶν ὡς τὸ ἀργύριον, καὶ ὡς τὸ χρυσίον, (Κεφ. γ'. 1. 2. καὶ 3.)

(2) "Καὶ προσάξω πρὸς ἡμᾶς ἐν κρίσει καὶ ἔσομαι μάρτυς ταχὺς ἐπὶ τὸς φαρμακῆς, καὶ ἐπὶ τὰς μοιχαλίδας, καὶ ἐπὶ τὸς ὀμνούντας τῷ ὀνόματί μου ἐπὶ ψεύδει, καὶ ἐπὶ τὸς ἀποσερῶντας μισθὸν μισθωτῶ, καὶ τὸς καταδυναστεύοντας χήραν, καὶ τὸς κονδυλίζοντας ὄφραυς, καὶ τὸς ἐκκλίνοντας κρίσιν προσηλύτου, καὶ τὸς μὴ φοβημένους με λέγει Κύριος παντοκράτωρ, (Κεφ. γ'. 5.)

(3) "Καὶ ἐκλέξω ἐξ ἡμῶν τοὺς ἀσεβεῖς, καὶ τοὺς ἀφροσύνητας, (Κεφ. κ'. 34.)

(4) "Καὶ ἐν τοῖς ἀνόμοις ἐλογίσθη, καὶ αὐτὸς ἁμαρτίας πολλῶν ἀνέβηκε, καὶ διὰ τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν παρεδόθη, (Κεφ. γγ'. 12.)

(5) "Καὶ ἄνθρωπός ἐστι, καὶ τίς γινώσκει αὐτόν; (Κεφ. ιζ'. 2.)

Κ Ε Φ . Ι Α ' .

Περὶ τῆς δευτέρας τῆ Χριστῆ παρρησίας , ὅτι τότε θέλει
κρίνει μετὰ δυνάμεως .

Φοβῆμαι αὐθέντα μοι , μήπως αὐτὸς ὁ δίκαιος κριτὴς εἶναι ἐκείνος , ὃς τις ,
ἐς μὲν τὴν δευτέραν τῆ παρρησίαν μέλλει νὰ κρίνη μετὰ δυνάμεως· ἐς δὲ τὴν πρώ-
την , ἦτον σωτὴρ πάντων τῶν ἐς αὐτὸν πισευσάντων· διότι ὁ Προφήτης Δα-
βὶδ Ψαλμ. 113'. 2. λέγει περὶ αὐτῆ· " Ἐγνωρίσεν Κύριος τὸ σωτήριον αὐτῆ ,
ἐναντίον τῶν ἐθνῶν ἀπεκαλίψε τὴν δικαιοσύνην αὐτῆ , " ἔδ' Ἡσαΐας Κεφ. 13'.
" Ἀντλήσατε ὕδατα ἐκ τῶν πηγῶν τοῦ σωτήρος , (1) · τὸ ὁποῖον ῥητὸν , κα-
θὼς μοι φαίνεται ἐνεῖται διὰ τὸ βάπτισμα· ἐπεὶ δὲ ἐς μὲν τὴν πρώτην τῆ πα-
ρρησίαν ἔσωσε δι' ὕδατος , ἐς δὲ τὴν δευτέραν θέλει κρίνει διὰ πυρός . Περὶ δὲ
αὐτῆ τῆ Σωτήρος αὐθέντα μοι λέγει ὁ Ἰωβ· Κεφ. 15'. " Οἶδα ὅτι ὁ Σω-
τήρ μου ζῆ , ἔστι ἐν τῇ καινοτάτῃ ἡμέρᾳ ἐγεγνήσομαι ἐκ γῆς . ἔστι ἐν τῇ σαρκί
μου οἱ ὀφθαλμοί μου ὄψονται τὸν Θεόν μου , (2) . Πρόσσεχε αὐθέντα μοι , ὅτι
ὀνομάζει αὐτὸν σωτῆρα Θεόν . Εἶναι δὲ φανερὸν , ὅτι οἱ σωματικοὶ ὀφθαλμοί
δὲν θέλει ἴδωσι τὸν Θεόν . Ἰδὲ λοιπὸν μᾶς παρασαίνουσιν αἱ Γραφαί , ὅτι σω-
τήρ εἶναι αὐτὸς ὁ δίκαιος Θεός , περὶ ᾧ ὁ λόγος , ὃς τις μόνος ἠμπορεῖ ἀληθῶς
νὰ λέγεται δίκαιος , ἐπεὶ δὲ ἀδελφίαν ἀμαρτίαν ἐποίησε , καθὼς περὶ αὐτῆ μαρ-
τυρεῖ ὁ Θεός διὰ σώματος τῆ Προφήτου Ἡσαΐα· " Ὅστις ἀμαρτίαν ἔκ ἐποίη-
σεν , ἄδὲ εὗρεθι δόλος ἐν τῷ σώματι αὐτῆ , (3) · ἄδὲ περὶ τῆ Μ. Ὑσέως , ἄδὲ
περὶ ἄλλου τινὸς τῶν Προφητῶν ἐρρέθη , ὅτι εἶναι σωτὴρ , δίκαιος , ἔστι ἀναμαρ-
τητος· ἐπεὶ δὲ καθὼς ἠξέυρετε αὐθέντα μοι , ἔστι Μ. Ὑσέως ἡμαρτε , ἔστι οἱ Προ-
φήται πάντες ἡμαρτεν· διὰ τῆτο ἡ Γραφή ἄδὲνα ἀπὸ αὐτῆ ὀνομάζει δί-
καιον , ἀλλ' αὐτὸ τὸ ὄνομα τὸ ἐφύλαξε δι' αὐτὸν μόνον , ἔστι ἀναμφιβόλως ἄλλοι
δὲν σαζονται , παρὰ ἐκεῖνοι , οἵτινες πιστεύουσι τὴν πρώτην παρρησίαν αὐτῆ· ἐ-
κείνοί δὲ , οἵτινες ἀπιστοῦσι , ἐν ἔχουσι καμμίαν αἰτίαν , διὰ νὰ σώσῃ αὐτὸς ἐς
τὴν δευτέραν αὐτῆ παρρησίαν , ἀλλ' εἶναι ἄξιοι θανάτου· ἐπεὶ δὲ ἂν ἦσαν ἄξιοι

θα-

(1) " Καὶ ἀντλήσατε ὕδωρ μετ' εὐφροσύνης ἐκ τῶν πηγῶν τοῦ σωτηρίου , ·
Κεφ. 13'. 3.)

(2) " Οἶδα γὰρ ὅτι ἀέναντος ἐστὶν ὁ ἐκλίειν με μέλλον ἐπὶ γῆς , ἀναστήσει τὸ
δέρμα μου τὸ ἀναντλήν τοῦτα . παρὰ γὰρ Κυρίῳ ταῦτά μοι συνετελέσθη , ἢ ἐγὼ
ἐμαυτῆ συνεπίσαμα ἢ ὀφθαλμός μου ἐώρακε , ἔστι ἄλλος , , (Κεφ. 19'. 25.)

(3) " Ὅτι ἀνομίαν ἔκ ἐποίησεν , ἄδὲ δόλος ἐν τῷ σώματι αὐτῆ , , (Κεφ. 19'. 9)

θανάτω ἐκείνοι, οἵτινες δὲν ἐπίστανσαν, ἔδὲ ὑπήκουσαν ἕς τὸν Μαῦσῆν, ὅστις ἦτον ἀμαρτωλὸς, πόσον περισσότερον εἶναι ἀξίον τῆ πυρὸς, οἱ μὴ πιστεύοντες, ἔβλασφημῶντες αὐτὸν τὸν δίκαιον ἔκ κύριον, ὅστις ἐδέποτε ἀμαρτίαν ἐποίησεν; Ὁμῶς δ', τι συνέβη, τῆ Θεῷ ἡμεῖς ἐσμέν.

Κ Ε Φ. Ι Β'.

Περὶ τῆς τῆ Χριστοῦ ἀναλήψεως.

Αὐθῶντα μοι, ἡμεῖς εὐρίσκομεν ἕς τὰς Γραφὰς, ὅτι ὁ Χριστὸς θέλει ὑψωθῆ ἔκ γῆς ἕς τὸν ἄραν, ἔ ἐγὼ τρομάζω, μήπως αὐτὸ ἐπιληρῶθῃ ἕς ἐκείνον, τὸν ὁποῖον ἐθανάτωσαν οἱ πατέρες ἡμῶν. Περὶ αὐτῆς δὲ τῆς ὑψώσεως λέγει ὁ Προφήτης Δαβὶδ ἕς τὸν κυ'. Ψαλμ. " Ὡ ἀρχόντες ἀνοίξατε τὰς πύλας τῆς ἐξουσίας ὑμῶν, ἔ ἐπάρθητε πύλαι αἰώνιοι, ἔ ἐσελεύσεται ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης, " (1). Καὶ πρόσθε αὐθῶντα, ὅτι οἱ Ἄγγελοι ἀποκρίνονται αὐτὸν. " Τίς ἐστὶν ἔτος ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης; ἔ αὐτὸς λέγει πρὸς αὐτὸς. Κύριος τῶν δυνάμεων δυνατὸς ἐν πολέμῳ, " (2) Καὶ εἶναι φανερὸν αὐθῶντα μοι, ὅτι ὁ δίκαιος ἔτος, ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων δὲν ἐπολέμησε, παρὰ ἕς τὴν πρώτην τε παρτίαν. ἐπειδὴ ὅταν καθίσῃ νὰ κρίνῃ, " Πῦρ κύκλω αὐτῆ καυθήσεται, καὶ καταφλογίῃ κύκλω τὲς ἐχθρὸς αὐτῆ, ἔ θέλει καθάρισι τὲς δικαίους διὰ τῆ πυρὸς ὡς ἀργύριον, " (3) καὶ τῆτο ἐν τῆ ἐσχάτῃ αὐτῆ παρσίᾳ. ἔ Ἄμ' ἔδεις θέλει πολεμῶ ἐναντίον τε, ἔδὲ θέλει ἔχη τόπον ὁ πόλεμος. προσέτι περὶ τῆς ὑψώσεως τῆ δικαίᾳ τῆτε λέγει ὁ Ἡ' σατὰς Κεφ. ζγ'. " Τίς ἐστὶν ἔτος ὁ παραγωγόμενος ἐξ οἴκου ἐκ γῆς; ἐρυθρὰ τὰ ἱμάτια αὐτῆ ἐκ Βοσὸρ, ὡσπερ ἐκείνος ὁ ὠραῖος ἐν σολῆ, " (4). Καὶ αὐτὸς ὁ δίκαιος ἀποκρίνεται ἕς αὐτὸς. " Ἐγὼ ὁ λαλῶν δικαιοσύνην ἐμὴ, ὁ μαχόμενος πρὸς σωτηρίαν, " (5). Καὶ λέγουσιν αὐτῆ οἱ Ἄγγελοι. " Ὡ Κύριε, διατί ἐρυθρὸν σε τὸ ἱμάτιον, ὡς τῆ καταπατῆντος ληνόν, " (6) Καὶ ἀποκρίνεται αὐτοῖς

λέ-

(1) " Ἄρατε πύλας οἱ ἀρχόντες ὑμῶν, ἔ ἐπάρθητε πύλαι αἰώνιοι, ἔ ἐσελεύσεται ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης, " (Ψαλμ. κυ'. 9.)

(2) " Κύριος κρατῶς, ἔ δυνατὸς, Κύριος δυνατὸς ἐν πολέμῳ, " (ἐδάφ. 8.)

(3) Οἱ δίκαιοι δὲν καθαρῶνται διὰ πυρὸς, ἀλλὰ δοξάζονται ἐν τῆ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

(4) Τίς ἔτος ὁ παραγωγόμενος ἐξ Ἐδὸμ, ἐρύθημα ἱματίων ἐκ Βοσὸρ; ἔτος ὠραῖος ἐν σολῆ, " (Κεφ. ζγ'. 1.)

(5) " Ἐγὼ διαλέγομαι δικαιοσύνην, ἔ κρίσιν σωτηρίᾳ, " (ὁ Αὐτὸς.)

(6) " Διατί σε ἐρυθρὰ τὰ ἱμάτια, ἔ τὰ ἐνδύματά σε, ὡς ἀπὸ πατητοῦ ληνῆ; " (ἐδάφ. 2.)

λέγων · “ Ληνὸν ἐπάτησα μόνος , ἃ ἔκ ἦν ἀνὴρ μετ’ ἐμῶ , (1) . Βλέπε αὐθί-
 πα μοι , πόσον ἀρμόδια εἶναι τὰ λόγια τῷ Ἡσαΐῃ · ἃ φοβῶμαι , μήπως ἢ ἀ-
 σόχριστος τῷ δικαίῳ τῷ δὴ ἐγγίξει εἰς ἄλλους , παρὰ εἰς ἡμᾶς , ὅταν λέγη ·
 “ Κατεπάτησα αὐτὸς ἐν θυμῷ μου , ἕως ἃ ἐχύθη τὸ αἷμα αὐτῶν ἐπὶ τῶν ἱμα-
 τίων μου , ἃ ἐμίανθη πάντα τὰ ἱμάτιά μου · ἀλλ’ ἡμέρα ἐκδικήσεως ἐν τῇ καρ-
 διά μου , ἃ ἰδιαιτὸς ἀνταποδόσεώς μου ἔρχεται , (2) . Τί ἡμποῶμεν λοιπὸν αὐ-
 θίτα μοι νὰ ἐλπίσωμεν ἀπὸ αὐτῶν τὸν δίκαιον , τὸν ὁποῖον ἠξέυρομεν , ὅτι δι’ ἡμᾶς
 ἠρώτησαν αὐτῶν οἱ Ἄγγελοι εἰς τὸν ἕρκυν , ἃ ἐφανέρωσιν αὐτὸς , ὅτι αὐτὸς μόνος
 ἐπάτησε τὸν Ληνὸν ; τί ἄλλο ἐπάτησιν ἐν τῇ ὀργῇ αὐτῷ , παρὰ ἡμᾶς , ὅστις μετὰ τὸν
 ποιεμον , τὸν ὁποῖον ἔλαβον εἰς τὴν πρώτην αὐτῷ παρουσίαν , κατεπάτησιν ἡμᾶς
 χίλια ἔτη τὰρα ἃ ἀκομὴ μόνῃ ἢ ἡμέρα τῆς ἐκδικήσεως ἐν τῇ ἐσχάτῃ αὐτῷ πα-
 ρουσίᾳ , καὶ ἰδιαιτὸς τῆς ἀνταποδόσεως ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῷ ; ” Ἀμποτε αὐθίτα
 μοι , ὅταν ἐφανεύσωμεν τὸν Ἡσαΐαν , νὰ εἴχῃ μιν ἐξαλείψῃ ἀπὸ τὴν προφητείαν
 τα τὴν πρεσβηρικὴν μαρτυρίαν , τὴν ὁποῖαν ἔδεδε ποτὲ ἤθελε ἀναγινώσκει . Καὶ
 ἐδὲ λοιπὸν ἐκεῖ ο , ὅπερ ὁ Δαβὶδ ὀνομαζέει πόλεμον , λέγων · “ Κύριος τῶν δυνα-
 τακμεν δυνατὸς ἐν πολέμῳ , (3) · τί αὐτὸς Ἡσαΐας ὀνομαζέει λησὸν . Οὐαὶ αὐ-
 θίτα μοι , ἡμεῖς ἐποτιασθῆμεν ἐκεῖνο τὸ γλεῖκος , περὶ τῷ σπασθῶ ἰσχυροῦς
 ἃ Προφήτης ἰσχυρῶ λαλεῖ , καθὼς φαίνεται εἰς τὸ βιβλίον τῆς Γενέσεως , Κεφ μθ’
 περὶ τῷ Ἰσάκ · “ Πίνεῖ τὴν γαλῆν ἐν αἵματι , τρεῖσι σαφυλῆς , (4) · καθ-
 ὅς συνίβη εἰς ἡμᾶς εἰς τὴν πρώτην παρουσίαν τῷ Μεσίᾳ . Ἄλλὰ τι ἴσμεν πρά-
 ξομεν εἰς τὴν ἐσχάτην τα παρουσίαν , ὅταν σταθῶσι οἱ ἄνθρωποι ἐνώπιον τῷ αν-
 θράπῳ τῷ κρίνοντες · κύκλω τῷ ὁποῖο θέλει εἶναι ἠτοιμασμένοι πῦρ διὰ νὰ κα-
 ταφάγῃ ἐκείνους , τὰς ὁποῖας αὐτὸς ἀποφασίσῃ ; ἐπεδὴ τῆτε δὴ εἶναι καιρὸς πο-
 λέμῳ , ἐδὲ θέλει καταπατήσῃ εἰς τὸν Ληνὸν · διότι ἀπὸ τότε δὴ εἶναι πλεον τό-
 πος , ἐδὲ καιρὸς μετανοίας ἃ καταφυγῆς , ἀλλὰ δικαιοσύνη . Καθὼς δηλ. αὐ-
 τὸς ἐκρίθη χωρὶς νὰ εὐρεθῆ εἰς αὐτὸν ἁμαρτία , ἔτιως αὐτὸς νὰ κρίνῃ τὰς ἁμαρ-

τα-

(1) “ Πλήρης πεπατημένης ἃ τῶν ἐθιῶν ἔκ ἔστιν ἀνὴρ μετ’ ἐμῶ , . (Ἐδ . 3)

(2) “ Καὶ κατεπάτησα αὐτὸς ἐν θυμῷ μου , ἃ κατέθλασα αὐτὸς ὡς γῆν , καὶ
 κατήγαγον τὸ αἷμα αὐτῶν εἰς γῆν . ἡμέρα γὰρ ἀνταποδόσεως ἐπῆλθεν αὐτοῖς , ἃ
 ἰδιαιτὸς ἀντιώσεως πάρεσι , . (Ἐδ . 3)

(3) “ Κύριος κραταῦδες , καὶ δυνατὸς , Κύριος δυνατὸς ἐν πολέμῳ , .
 (Ψαλμ . ιδ . 8)

(4) “ Πίνεῖ ἐν οἴνῳ τὴν γαλῆν αὐτῷ , ἃ ἐν αἵματι σαφυλῆς τὴν περιβαλλῆν
 αὐτῷ , . (Κεφ . μθ’ . 11 .)

τωλός. Ἐπειδὴ λέγει ὁ Θεὸς εἰς τὴν προφητείαν τῶ Σολομῶντος εἰς τὸ δωδέκατον τῶν παροιμιῶν “Ὅταν ὁ δίκαιος ἔλθῃ εἰς κρίσιν, πῶ ἔσται ὁ ἀσεβῆς ἢ ἀμαρτωλός; Ὅταν ἢ ὁ δίκαιος μόλις σώζεται, τί ἂν εἴη τότε περὶ τῶ ἀσεβῆς;” (1)

Κ Ε Φ. ΙΓ’.

Ἔτι μᾶλλον δέκνυσι τὴν σωματικὴν τῷ Χριστῷ ἀνάληψιν.

Πολλὰ φοβῶμαι αὐθύντα μοι, ὅτι αἱ ἐρημίαι τῶν Προφητῶν μαρτυρία περὶ τῶ δικαίου ἐκένω, τατέσιν ὅτι ἐπράθη ἀργυρίῳ, καθὼς λέγει ὁ Προφήτης Ἁμὼς Κεφ. δ’. 6. ὅτι ἐπάτησε λιθὸν, καθὼς λέγει ὁ Ἡσαΐας Κεφ. ζυ’. 3. ὅτι ἐποίησε πόλεμον μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν, καθὼς λέγει ὁ Δαβὶδ Ψαλμὸς κυ’. 8. ὅτι παρεδόθη ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, καθὼς εἶπεν ὁ Ἰερεμίας Θεῖν. Κεφ. δ’. 20. ὅτι ἐπλήγησαν αἱ χεῖρες αὐτῆ, καθὼς εἶπεν ὁ Ζαχαρίας Κεφ. ιγ’. 6. ὅτι ἐπὶ τὸν ἱματισμὸν αὐτῆ ἔβαλον κλῆρον, καθὼς λέγει ὁ Δαβὶδ Ψαλμ. κα’. 13. ὅτι ἀνέβη ἰν ἕραν, καθὼς λέγει ὁ αὐτὸς Προφήτης, καὶ ἄλλοι. Φοβῶμαι λέγω, ὅτι δὴν ἀνήκυσιν εἰς τὴν ἕσσαν τῷ Θεῷ, τατέσιν εἰς τὴν θείαν φύσιν, καθ’ ἣν ἡδὲ ἀνίσταται, ἡδὲ ὑψῶται, ἡδὲ καθῆται, ἡδὲ καταβαίνει. Ἐπὶ τὰ ἐρημίαι λοιπὸν ἀκολουθεῖ ἀναγκάως, ὅτι νὰ ἦλθον ἐκένω ὁ δίκαιος, εἰς τοῦτο ποίῃ τὴν σωματικὴν φύσιν ἡμπορῶν νὰ ἀρμόζωσι τὰ προηρημίαι, ἢ ἄλλα ὅμοια. Ἐὰν δέ σοι φαίνεται αὐθύντα μοι σκληρὸν νὰ πιεσῆς, ὅτι ἀνθρώπος μὲ σῶμᾶ ἀνέβη εἰς τὸν ἕραν, ἄκυσον τὰς μαρτυρίας ἢ τὰ παραδείγματα, ἀπερ εὗρισκω εἰς τὰς ἡμετέρας Γραφάς. Περὶ τούτου λέγει ὁ Προφήτης Δαβὶδ “Ἀνέβη ὁ Θεὸς εἰς ὑψος, ἢ σώσει τὴν ἀχμαλωσίαν, ἔδωκε δόματα τοῖς ἀνθρώποις” (2). Λέγει προσέτι εἰς τὸν ζζ’. Ψαλμ. περὶ τῆς ἀναβάσεως αὐτῆ. “Ἀλλαλάξατε τῷ Θεῷ, ἢ δοξάσατε τὸ ὄνομα αὐτῆ, ὁδοποιήσατε αὐτῷ τῷ ἀναβαίνοντι ἐκ τῶν τῆς δύσεως μερῶν, Κύριος ὄνομα αὐτῆ” (3). Προσέτι αὐθύντα μοι εἶπεν ὁ Δαβὶδ εἰς ἐκένον τὸν Ψαλμὸν, τὸν ὅποιον ἔχεις εἰς τὴν καρδίαν σου. “Ἀλλαλάξατε τῷ Θεῷ τῷ ἐπιβεβηκότι ἐπὶ τὸν ἕραν τῷ ἕραν κατὰ ἀνατολῆς” (4). Εἰπέ δε

πε-

(1) “Εἰ μὲν ὁ δίκαιος μόλις σώζεται, ὁ δὲ ἀσεβῆς, καὶ ἀμαρτωλός πῶ φανεῖται;” (Κεφ. ια’. 31.)

(2) “Ἀναβὰς εἰς ὑψος ἠχμαλώτευσας ἀχμαλωσίαν, ἔλαβες δόματα ἰν ἀνθρώποις.” (Ψαλμ. ζζ’. 18.)

(3) “Ἀλαλαξατε τῷ Θεῷ, ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτῆ, ὁδοποιήσατε τῷ ἐπιβεβηκότι ἐπὶ δυσμῶν, Κύριος ὄνομα αὐτῆ.” (Ψαλμ. ζζ’. 4.)

(4) “Ψάλατε τῷ Θεῷ, τῷ ἐπιβεβηκότι ἐπὶ τὸν ἕραν τῷ ἕραν κατὰ ἀνατολῆς.” (Ψαλμ. ζζ’. 33.)

περὶ αὐτῆ ἔσ' Ἀμὼς Κεφ. θ'. "Κύριός ἐστιν ὁ οἰκοδομῶν ἐν ὕψει τὸν θρόνον αὐ-
 τῆ,, (1). Καὶ περὶ αὐτῆ λέγει ἔσ' Ὁ Δαβὶδ "Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλλαλαγμῶ, ἔσ' ὁ
 Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος,, (2). Περὶ αὐτῆ ἔπειν Ἀσὴρ (3). ὁ Προφήτης
 Κεφ. γ'. "Ἐώρακα ἄνθρωπον καταβαίνοντα ἐκ τῆς καρδίας τῆς Θαλάσσης, καὶ
 ἦλθον ἕως ἐς τὸν ἔρανον. Λέγει ἔσ' Ὁ Μωϋσῆς ἐς τὸ λβ'. Κεφ. τῆ Δευτερονομίᾳ
 "Ὅτι ἀρῶ ἐς τὸν ἔρανον τὴν χεῖρά μου,, κτλ'. Λέγει ἔσ' Ὁ Ἡσαίας Κεφ. κἀ.
 "Ἐξεγέρου, ἐξεγέρου ὁ βραχίον Κυρίου,, (4). Περὶ αὐτῆ λέγει ἔσ' Ἡ Ἄννα ἡ
 μήτηρ τῆ Σαμουὴλ ἐν τῇ πρώτῃ τῶν Βασιλειῶν Κεφ. β'. "Δώσει Κύριος τὴν ἐξου-
 σίαν τῷ Βασιλεῖ αὐτῆ, ἔσ' ὕψωση Χριστὸν αὐτῆ,, (5). Ὁ Δαβὶδ προσέτι ἔπειν
 "Ἀνέβη Κύριος ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων,, (6). Αὐτὰς τὰς μαρτυρίας εὐσεβικὰ διὰ
 νὰ ἀποδέξω τὴν ἄχρι τῆ ἔρανη σωματικὴν ὕψωσιν τῷ Χριστῷ. Εἶναι δὲ ἔσ' ἄλλαι
 πολλαί, τὰς ὁποίας οὐ αὐθῶντα καλὰ τὰς ἡξεύρεις. Τώρα θέλει ἀναφέρω ἔσ' με-
 ρικὰ παραδείγματα ἀπὸ τὸν Νόμον ἡμῶν. Ἐπειδὴ φαίνεται καὶ ἐς ἡμᾶς πολλὰ ἔσ'
 ἀπρεπον νὰ πιστεύσωμεν, ὅτι σωματικῶς ἀνέβη ἐς τὸν ἔρανον, ἔσ' τῶτο μᾶς συμ-
 βαίνει διὰ τὴν προλήψιν. Διότι εὐρίσκομεν ἐς τὸν Νόμον, ἔσ' ἐς τὰς Προφήτας
 ὅτι ὁ ἀληθὴς, ἔσ' ἐνδόξος Θεὸς πολλὰς ἁγίας ἄνδρας πατέρας ἡμῶν ἀνάβησιν ἐκ
 τῆς γῆς, ἔσ' ὕψωσιν αὐτῆς. Καὶ ἐὰν διὰ τὴν ἀγιότητα, ἦν ἔχον, ἔσ' διὰ τὴν μαρ-
 τυρίαν τῆς Γραφῆς δὲν ἀμφιβάλλωμεν περὶ αὐτῶν, διατὶ νὰ ἀμφιβάλλωμεν περὶ
 τῆς σωματικῆς τε ἔσ' ψυχικῆς ἀναλήψεως αὐτῆ τῆ δικαίᾳ, ἔσ' διὰ τὴν ἀγιότητα τοῦ
 ὁποῖο ἡ Γραφὴ δίδουσι περισσοτέρας μαρτυρίας ἀπὸ ὅσας δίδει διὰ ἐκείνας; ὅστις
 κατὰ τῆς Προφήτας ἔσ' σκληρότερον πόλεμον ὑπέμεινε, ἔσ' πειρασμὸς ἐς τὸν κό-
 σμον περισσοτέρας ἀπὸ καθε ἑνα τῶν προφητιμῶν; Προσέτι αὐθῶντα χωρὶς νὰ
 προβάλλω κανένα παράδειγμα, ἡξεύρεις, ὅτι τὸν Μαθθαῖα, (7) ἔσ' τὸν Ἐνώχ
 τὰς

3

(1) "Ὁ οἰκοδομῶν ἐς τὸν ἔρανον ἀνάβησιν αὐτῆ,, (Κεφ. θ', 6.)

(2) Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλλαλαγμῶ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος,,
 (Ψαλμ. μς'. 5.)

(3) Ὁ Ἀγγαῖος ἐς τὴν Ἀραβικὴν διάλεκτον λέγεται Ἀσὴρ, πλὴν τὸ ρη-
 τὸν τῶτο ἐς τὸν Ἀγγαῖον δὲν εὐρέθη.

(4) "Ἐξεγέρου, ἐξεγέρου Ἱερουσαλήμ, ἔσ' ὕψωσιν τὴν ἰσχὴν τῆ βραχίονός σου,,
 (Κεφ. κἀ. 9.)

(5) "Καὶ δίδουσιν ἰσχὴν τοῖς βασιλεῦσιν ἡμῶν, ἔσ' ὕψωση κέρας Χριστῷ αὐτῆ,,
 (Κεφ. β'. 10.)

(6) "Ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων,, (Ψαλμ. ργ'. 3.)

(7) Σημείωσα, ὅτι ἡ θεία Γραφὴ μαρτυρεῖ, ὅτι ὁ Μαθθαῖα ἀπέθανε.
 "Καὶ ἐγένοντο πάσαι αἱ ἡμέραι Μαθθαῖα, ἄς ἐξῆσε ἰνέα, ἔσ' ἐξήκοντα, ἔσ' ἑ-
 νεακόσια ἔτη, ἔσ' ἀπέθανεν,, (Γω. Κεφ. ε'. 27.)

τὰς δικαίαις, ἔ τὸν Προφήτην Ἡλίαν ὁ Θεὸς μὲ τὰ ἴδια αὐτῶν σώματα τὰς ἀ-
 νῆλαβεν ἀπὸ τῆτον τὸν κόσμον . Περὶ δὲ τῆ Μωϋσέως δὲν πρέπει νὰ ἀμφιβαλ-
 λωμεν, ὅτι ἔιναι ἕς τὸν ἕρκυν μὲ τὴν ψυχὴν, ἔ τὸ σῶμα (1) καθὼς λέγει τὸ
 Δευτερονόμιον Κεφ. λδ' . " Ἐἶπεν ὁ Θεὸς πρὸς Μωϋσῆν ἀνάβηθι ἕς τὸ ὄρος ὃν
 νικτῶ, ἔ τελευτὰ ἐκῆ, ἔ ἀνέβη ἕς τὸ ὄρος, ἔ ἐτελεύτησεν ἐκῆ. Καὶ ἔ' ἕς οἶδε
 τὴν ταφὴν αὐτῆ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης " (2) . Τί ἄλλο δὲ φανερῶν τὸ νὰ ἦ-
 ναι τὸ μνημεῖον τὰ ἀγιώρισον ἕς τὴν γῆν, παρὰ ὅτι ὁ Θεὸς, ἐπειδὴ ἔ ἦτον με-
 γαλῆτερος, ἔ ἀγιώτερος ἀπὸ τὰς ἄλλας Προφήτας, τὸν ἀνέστησε, ἔ τὸν ἀνῆλαβε
 ψυχῆ τε ἔ σώματι, καθὼς ἔ ἄλλας δικαίαις, ἔ τὸν ὕψωσεν ἕς τὸν τόπον ὅπου αὐ-
 τοὶ εὐρίσκονται . Ἡ εἰς δὲ δὲν πρέπει νὰ θαυμάζωμεθα, πῶς ἔτος ὁ ἔλαφρὸς,
 ἔ λεπτὸς ἀπὸ δύναται νὰ βασιάζῃ σώματα ἔχοντα τοσῶτον πάχος, ἔ βάρους . Διό-
 τι ἔ ὅτε ὁ Θεὸς ἐδέχθη τὴν θυσιάν, ἦν ἐπροσφέρετο, κατέβη πῦρ ἀπὸ τὸν ἕρα-
 νὸν, ἔ ὕψωσε, ἔ ἀνήγαγε τὰ τῶν προβάτων, ἔ βοῶν σώματα . Ὁ Μωϋσῆς δὲ
 ἔ ὁ Ἡλίας, ἔ ἄλλοι προεφήτευσαν περὶ τῆς ὕψωσης τῆ δικαίαις τάς . Ὁ Θεὸς ἐ-
 πειδὴ πρέπει νὰ πισεύσωμεν, ὅτι ἕψώθησαν τὰ σώματα τῶν ἕρημῶν ἀγίων, δια-
 τί δὲν πισεύσωμεν, ὅτι ἕψώθη ἔ ἔτος ὁ δίκαιος, ἔ ἀνῆμεθα, ὅτι ἀνέβη ἕς τὸν
 ἕρανον, περὶ τῆ ὁποίαις, καθὼς ἕπομαι ἔναι τοσαῦτα ἕ μαρτυρίαι τῶν Προφητῶν
 ἕς τὰς Γραφάς ; Ἡμποῖ ἔ δὲ τις νὰ ἐπῆ ἔ τῆτο, ὅτι δηλ . ἔναι φανερὸν
 πῶς ὁ Θεὸς ἕθέλησε νὰ ἀναλάβῃ τὰς προεφημῶν ἕγιαις, περὶ τῶν ὁποίαις ἕδῆς
 ἀμφιβαλῆναι, διὰ νὰ διαθήσῃ τὰς καρδίας τῶν ἀνθρώπων νὰ πισεύσωσι τὴν ἀνά-
 ληψιν αὐτῆ τῆ δικαίαις, ἔ νὰ μὴν ἀμφιβαλλῶσι περὶ αὐτῆς . Εἶνά δε, ἔ ἄλλη αἰ-
 τία, διὰ τὴν ὁποίαις οἱ ἕδικοί μας δισάζουσι, διὰ τὸ νὰ ἦτον δηλ . ἕ πρώτη
 αὐτῆ παρουσία κεκρυμμένη, ἔ ὁ τρόπος ἀσυνήθους, καθὼς λέγει Ἡσαίας . " Ἀν-
 θρωπὸς ἐστὶ ἔ τίς γνώσεται αὐτόν ; " (3) . Ὁ αὐτὸς Προφήτης προσέτι λέγει
 " Ἡ Παρθένος συληφεται, ἔ τέξει υἱόν " (4) . Ὁπως πρέπει νὰ σημειώσωμεν,

ὅτι

(1) Σημειῶται, ὅτι τῆτο ἔναι ἕβραϊκὴ γνώμη, ἐπειδὴ ἕς ἕδῆν μέρος τῆς
 Γραφῆς φαίνεται, ὅτι ὁ Μωϋσῆς ἀνῆλθη . ἕκρυψε ὁ Θεὸς τὸ σῶμα τῆ Μωϋσέως,
 ἕτος διὰ νὰ μὴ γίνων οἱ ἕβραῖοι ἀνθρωπολάτραι ἀπὸ τὴν πολλὴν εὐλάβειαν, ἦν
 ἕχον ἕς τὸν Μωϋσῆν .

(2) " Καὶ ἐτελεύτησε Μωϋσῆς ὁ οἰκέτης Κυρίου ἐν γῆ Μωὰβ διὰ ῥήματος Κυ-
 ρίου, ἔ ἕθαψαν αὐτὸν ἐ Γῆ ἐγγυῶς εἰς τὸν Φαγόρ . ἔ ἕκ οἶδον ἕδῆς τὴν ταφὴν αὐτῆ
 ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης " . (Δευτερ . Κεφ. λδ' . 5 . 6 .)

(3) Τῆτο τῆ ἕρεμίας ἐστὶ . (Κεφ. ιζ' . 9 .)

(4) " Ἰδὲ ἕ Παρθένος ἐν γαστρὶ λήφεται, ἔ τέξεται Υἱόν " . (Κεφ. ζ' . 14 .)

ὅτι σιωπῆ τὸν κατὰ σάρκα πατέρα, δι' αὐτὸ, τὸ ὁποῖον ἀλλαχθ' λέγει, "Οὐκ ἐ-
 λογισάμεθα αὐτόν," (1). Ὁ δὲ Ἱερεμίας Κεφ. λβ. λέγει, "Σιμῆον κωνὸν
 ἐποίησα ὁ Θεὸς ἐπὶ τῆς γῆς, γυνὴ περικυκλώσει, κτλ' (2). Λέγει προσέτι
 Κεφ. ε'. "Διὰ τῆτο δώσει αὐτοῖς ὁ Θεὸς ἕως καιρῶ, ἕν ᾧ ἡ τεκῆσα τέξει," (3).
 Καὶ πρέπει νὰ σηκιάσωμαι, ὅτι ὁ Προφήτης διὲν ἀναφέρει τὸν ἄνδρα αὐτῆς τῆς
 τεκῆσις διηγύμικος τὴν γύννησιν αὐτῆ τῆ δικαίαι, ἔ τῆ μόναι μὴ γυννηθῶτος χα-
 τὰ τὸν συνηθισμένον τρόπον, ἔ τὴν σαρκικὴν ἀκολυθίαν τὴν ἐξ ἄνδρὸς ἔ γυναι-
 κὸς, καθὼς περὶ αὐτῆ προεφητεύθη διὰ σώματος Ἡσαΐαι Κεφ. θ'. "Ἀκέσαται
 οἶκος Ἰακώβ, ὁ Θεὸς δώσει ὑμῖν σιμῆον, ἡ Παρθένος ἐν γαστρὶ συλλήφεται,"
 κτλ'. (4). Πάντες δὲ οἱ ἄλλοι προειρημένοι ἄγιοι ἐγυννήθησαν ἐξ ἄνδρὸς τε ἔ
 γυναικὸς, συληφθέντες σαρκικῶς ἐν ἀμαρτία, ἔ πάντες ἦσαν ἀμαρτωλοὶ, ἔ αὐ-
 τὸς ὁ Μωϋσῆς ὁ ἀγιώτερος τῶν συγγυνῶν αὐτῆ τῶν Προφητῶν τὸ ὁμολογεῖ μετὰ τὸ
 ἴδιόν τε σώμα, ὅτι ἦμαρτε. Περὶ δὲ τῆ δικαίαι ἐκέλευ ἔπειτα ὁ Ἡσαΐαι Κεφ. νγ'.
 "Ὅς ἐδέποτε ἦμαρτω, ἐδέ εὐρέθη ψεύδος ἐν τῷ σώματι αὐτῆ," (5). Περὶ δὲ
 πάντων τῶν ἄλλων ἁγίων λέγει ὁ Θεὸς διὰ σώματος Ἰὼβ Κεφ. κέ. "Ἐν πάσαι
 τοῖς ἁγίοις αὐτῆ ἔχ εὐρέθη χωρὶς ἀνομιαι," (6). Καὶ ὁ Προφήτης Ἱερεμίας λέ-
 γει Κεφ. ιζ'. "Αἱ καρδίαι τῶν ἀνθρώπων πονηραί," (7).

Κ Ε Φ. ΙΔ'.

Περὶ τῆς τῶν Ἰσραῶν τυφλότητος, τῶν μὴ πισευόντων, μηδὲ
 κατανοούντων, ὅτι ὁ Χριστὸς ἐλήλυθε.

Φοβῆμαι αὐθῆτα μοι, ὅτι ἐπληρώθη εἰς ἡμᾶς τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τῆ Κυρίας διὰ Ἡ-
 σαΐαι τῆ Προφήται. "Τυφλότης ἐπέπεσεν ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ, ἕως ἧ ἐσῆλθε τὸ
 πλήρωμα τῶν ἐθνῶν," (8). ἔ πάλιν Κεφ. ε'. λέγει. "Ἀκόντες ἀκόνσαι, καὶ
 ἕμη συνιῶσι, ἔ βλέποντες βλέψαι, ἔ ἕκ ἐπιγνώσονται. ἐπαχύνθησαν γαστρίαι
 καρ-

(1) "Καὶ ἕκ ἐλογίσθη," (Κεφ. νγ'. 3.)

(2) Τῆτο ἕχ εὐρηται.

(3) "Διὰ τῆτο δώσει αὐτοῖς ἕως καιρῶ τικῆσις," Τῆτο ἐστὶ τῆ Μιχαίαι.
 (Κεφ. ε'. 3.)

(4) "Διὰ τῆτο δώσει Κύριος αὐτὸς ὑμῖν σιμῆον. ἡ Παρθένος ἐν γαστρὶ
 λήφεται, ἔ τέξειται ἕθον, ἔ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτῆ Ἐμμανήλ," (Κεφ. ζ'. 14.)

(5) "Ὅτι ἀνομίαι ἕκ ἐποίησεν, ἐδέ ὄλον ἐν τῷ σώματι αὐτῆ," (Κεφ. νγ'. 9.)

(6) "Κατὰ ἁγίων ἔ πισεύει, ἕθνος δὲ ἔ καθαρὸς ἐναντίον αὐτῆ," (Κεφ. ιε'. 11.)

(7) "Βαθῆαι ἡ καρδία παρὰ πάντα," (Κεφ. ιζ'. 9.)

(8) Τῆτο ἕχ εὐρηται.

καρδία τῆ λαῖ τότε ,, (1) ὁ προσέτι εἰς τὸ αὐτὸ Κεφ. λέγει ὁ ἄποστόλου
 σον τὴν καρδίαν τῆ λαῖ τότε , ἔ σκληρυνον τὰ ὄτα αὐτῶ , μή ποτε μάθωσι ,
 ἔ ἐπιστρέψωσι πρὸς με , ἔ ἰάσωμαι αὐτούς . ἔ ἔπειν Ἡσαΐας ὅτι ἔως ποτε Κύ-
 ριε αἱ πόλεις ἠρημωθήσονται , ἔ διαμωθήσεται ὁ οἶκος ἀνευ οὐκνήτου ; . (2) . Εἴ-
 πέδε ἔ ὁ Δανιὴλ Κεφ. ιβ΄ . ἔ Ἐμφραζον τὰς λόγους , ἔ ἐπύληξον τὴν προ-
 φητείαν ,, (3) . καὶ ὁ Ἱερεμίας Κεφ. ιζ΄ . ἔ Ἡ ἀμαρτία τῆ Ἰούδα ἐγράφη
 ἐν σὺλῳ σιδηρῷ , ἔ λίθῳ ἄδαμαντίνῳ , καὶ ἐξετάθη ἐπὶ τῆ πλάτης τῆς καρδίας
 αὐτῶν ,, (4) ἔ ὁ Ἡσαΐας Κεφ. α΄ . ἔ Ἐγνω βῆς τὸν κτιστάμενον αὐτὸν , καὶ
 ἔδωκε τὴν φάτιν τῆ Κυρίου αὐτῆ , ὁ λαὸς δέ με ἔ συνῆκε ,, (5) ἔ πάλιν Κεφ. η΄
 ἔ Ἰκτίν , ἔ χελιδῶν , ἔ πελαργὸς γενώσκεισι καιρὸν παρουσίας αὐτῆ , ὁ δὲ λαὸς
 μου ἔκ ἔγνω με ,, (6) . Ταῦτα πάντα ἐρρέθησαν δι ἡμᾶς , διότι δὴν ἐγνωρίσα-
 μιν τὴν παρουσίαν αὐτῆ τῆ δικαίης Κυρίου ἔ περὶ ἡμῶν δὲ ἔπειν ὁ Κύριος διὰ Ἡ-
 σαΐαν Κεφ. μυ΄ . ἔ Ἐξαγάγετε λαὸν τυφλόν , ἔ μὴ ἔχοντα ὀφθαλμοὺς , ἔ κω-
 φόν , ἔ μὴ ἔχοντα ὄτα ἔ ἰδὲ πάντες συνήχθησαν ,, (7) . Καὶ τί ἄλλο ἠθέλη-
 σεν νὰ εἶπῃ ὁ Προφήτης με αὐτὰ τὰ λόγια , παρὰ ὅτι ὁ Θεὸς μᾶς ἀπεβαλε ,
 διὰ τὸ νὰ μὴν ἐγνωρίσωμεν εὐθὺς τὴν καιρὸν τῆ δικαίης τότε , ἔ ὅτι εἰς τὸν τόπον
 ἡμῶν συνήγαγε ἐν αὐτῆ τὰ πεισυσάνα ἔθνη ; διὰ τὸ ὅποῖον θαυμάσας ὁ Δαβὶδ ,
 εἶπε Ψαλμ. ος΄ . ἔ Ἀὐτὴ ἐστὶν ἀλλοίωσις τῆς δεξιᾶς τῆ ἑψίσης ,, (8) . Ὅμως
 τῆ Θεῷ ἐσμὴν εἰς τῆτο τὸ συμβᾶν πρὸς ἡμᾶς , καὶ εἰς τὴν ἀτελετέτητον ταύτην ,
 αἶχ

(1) ἔ Ἀκοῆ ἀκόσατε , ἔ ἔμὴ συνῆτε , ἔ βλέποντες βλέψετε , ἔ ἔμὴ ἴδνη-
 τε ἔ ἐπαχύνθη γὰρ ἡ καρδία τῆ λαῖ τότε ,, (Κεφ. ε΄. 9 ἔ 10.)

(2) ἔ Καὶ τοῖς ὠσὶν αὐτῶν βαρέως ἤκησαν , ἔ τῆ ὀφθαλμοὺς ἐκάμψαν , μή πο-
 τε ἴδωσι τοῖς ὀφθαλμοῖς , ἔ τοῖς ὠσὶν ἀκούσωσι , ἔ τῆ καρδίᾳ συνῶσι , ἔ ἐπισ-
 τρέψωσι , ἔ ἰάσωμαι αὐτούς ἔ ἔπειν ἔως ποτε Κύριε ; ἔ ἔπειν ἔως ἀν ἐρημωθῶ-
 σι πόλεις παρὰ τὸ μὴ κατοικῆσθαι , ἔ οἶκος παρὰ τὸ μὴ εἶναι ἀνθρώπων ,,
 (Κεφ. ε΄. 10. ἔ 11.)

(3) ἔ Ἐμφραζον τὰς λόγους , ἔ σφράγισον τὸ βιβλίον ,, (Κεφ. ιβ΄. 5.)

(4) Τῆτο ἔκ ἐπίηται .

(5) ἔ Ἐγνω βῆς τὸν κτιστάμενον , ἔ ἔδωκε τὴν φάτιν τῆ Κυρίου αὐτῆ ἔ Ἰσραὴλ
 δέ με ἔκ ἔγνω , ἔ ὁ λαὸς μου ἔ συνῆκε ,, (Κεφ. α΄. 3.)

(6) ἔ Καὶ ἡ ὀπίδα ἐν τῆ θραυτῆ ἔγνω τὸν καιρὸν αὐτῆς , πρυγῶν , ἔ χελιδῶν ἔ-
 γρη σφραδίᾳ ἐφύλαξαν καιρὸν ἐσοῦσ ἐαυτῶν , ὁ δὲ λαὸς μου ἔτος ἔκ ἔγνω τὰ κρη-
 ματα Κυρίου ,, (Ἱερεμ. Κεφ. η΄. 7.)

(7) ἔ Καὶ ἐξήγαγον λαὸν τυφλόν , ἔ ὀφθαλμοὶ εἰσὶν ὡσαύτως τυφλοὶ , ἔ κω-
 φοὶ τὰ ὄτα ἔχοντες ἔ πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἄρα ,, (Κεφ. μυ΄. 8. 9.)

(8) ἔ Ἀὐτὴ ἡ ἀλλοίωσις τῆς δεξιᾶς τῆ ἑψίσης ,, (Ψαλμ. ος΄. 10.)

ἀιχμαλωσίαν, ἐς τὴν ὁποίαν χίλια ἔτη τῶρα εὐρισκόμεθα. Τοιαύτην ὁμοίαν ἀιχμαλωσίαν δὲν ὑπέφερον οἱ πατέρες ἡμῶν, οἱ λατρεύσαντες τὰ ἰδῶλα, ἢ ἀποκτείναντες τὰς Προφήτας, ἢ καταφρονήσαντες ἐξ ὄλης καρδίας τὸν Νομον.

Κ Ε Φ. ΙΕ'.

Τίνι τρόπῳ οἱ Προφῆται προκατήγγηλαν τὴν περὶ τὸν Χριστὸν ἀπισίαν ἢ τυφλότητα τῶν Ἰουδαίων.

Φοβῆμαι αὐθόρτα μοι, ὅτι, διὰ τὸ νὰ μὴν ἐπισεύσαμιν ἐς αὐτὸν τὸν δίκαιον, διὰ τῆτο συνέβη, ἢ ἐπληρώθη ἐς ἡμᾶς τὸ βῆθὲν ὑπὸ τῷ Θεῷ διὰ φόβουτος Ἡσαΐας Κεφ. ιθ'. "Ἔσεταί προφητεία, ὡς λόγος βιβλίου κεκλησμένων, ὃ δοθήσεται ἀναγινώσκοντι, ἢ ἐρήσεται· τῆτο τὸ βιβλίον κεκλησμένων ἐστίν, ὃ κ' οἶδά τι ἐστὶν ἐν αὐτῷ, ἢ τότε δοθήσεται μὴ ἐδοῦτι γράμματα, ἢ ἐρῆ ὅτι ἐμὶ ἐργὰ ἀναγινώσκων, (1)· ἢ ποῖον ἄλλον κλῆσμα βιβλίου αὐθόρτα μεγαλύτερον ἀπὸ τὸ κλῆσμα, μὲ τὸ ὅποσον ὁ Θεὸς ἐκλεισε τὰς καρδίας ἡμῶν χίλια ἔτη, ἢ ἐπέκενα; καὶ ἐν δυνάμεθα διὰ τινος προφητείας, παραδοθήσῃς ἡμῖν διὰ τῶν Προφητῶν νὰ καταλάβωμιν καὶν τι περὶ τῆς παρουσίας τῷ δικαίῳ τάτης; διὰ τὸ ὅποσον ἀλλαχθ' ἔπει ο Θεὸς διὰ τῶ Προφήτῃ· "Ἐρμωθήσεται Ἱερουσαλήμ, ἢ καταπεσθεῖται ὁ ἅγιος οἶκος, (2)· ἔπει προσέτι Κεφ. α'. "Ἡ γῆ ἡμῶν ἔρημος, ὡ πόλις ἡμῶν περιήσεται, καὶ ἐγκαταλειφθήσεται Σιών ὡς σκηνὴ ἐν ἀμπελῶνι διεφθαρμένη, (3)· Εἶπε προσέτι ὁ Ἡσαΐας Κεφ. κε'. "Κύριε ὁ Θεὸς ἠψώσω τὸ ὄνομά σε, ὅτι ἐθικας πάλιν ἐς θορυβὸν, ἢ οἶκον ἐς σύγχυσιν, ἵνα μὴ ᾗ ἕως τῷ αἰῶνος, (4)· Καὶ Κεφ. λ'. "Εἶπε, συντρέψτε λαὸς

συν-

(1) "Καὶ ἔσε ἡμῖν τὰ βήματα πάντα ταῦτα, ὡς οἱ λόγοι τῷ βιβλίῳ τῷ ἐσφραγισμένῳ τάτης, ὃ εἰάν δῶσιν αὐτὸ ἀνθρώπῳ ἐπισαμίνῳ γράμματα, λέγοντες ἀναγνώθῃ ταῦτα· ἢ ἐρῆ ἢ δύναμις ἀναγνώθῃ, ἐσφραγισθῆναι γὰρ· ἢ δοθήσεται τὸ βιβλίον τῆτο ἐς χεῖρας ἀνθρώπου μὴ ἐπισαμίνῳ γράμματα, ἢ ἐρῆ αὐτῷ ἀναγνώθῃ τῆτο· ἢ ἐρῆ ὅτι ἐπίσαμαι γράμματα, (Κεφ. κθ'. 11. 12).

(2) "Πόλις τῷ ἁγίῳ σε ἐγυνῆθῃ ἔρημος, Σιών ἔρημος ἐγυνῆθῃ, Ἱερουσαλήμ ἐς κατάραν, (Ἡσ. Κεφ. ζδ'. 10)

(3) "Ἡ γῆ ἡμῶν ἔρημος, ὡ πόλις ἡμῶν περιήσεται... ἐγκαταλειφθήσεται ἡ θυγάτηρ Σιών ὡς σκηνὴ ἐν ἀμπελῶνι, ἢ ὡς ὄπυροφυλάκιον, ἐν σικυερᾷ τῷ, ὡς πόλις πολιόρκεμένη, (Κεφ. α'. 7. 8.)

(4) "Κύριε ὁ Θεὸς δοξάσω σε, ἠμνήσω τὸ ὄνομά σε, ὅτι ἐποίησας θαυμάσια πράγματα, βυλὴν ἀρχαίαν ἀληθινὴν· χένοιτο, ὅτι ἐθικας πόλις ἐς χῶμα, πόλις ὄχυρά τῷ μὴ πεσῆν αὐτῶν τὰ θεμέλια, τῶν ἀσεβῶν πόλις ἐς τὸν αἰῶνα ἢ μὴ εἰκοδόμηθῆ, (Κεφ. κε'. 1. 2.)

συντριβῆ ἀγγέῳ θραυτῶ, ἐν ᾧ ἔσται διαμύκει μέρος, ἵνα ἀνθρακα πυρὸς ἀρχῆς, ἡδὲ φανίδα ὕδατος ἀντλήσῃς, (1). Ἐπληρώθη αὐθύνα μοι προσέτι καὶ τὸ ἐρημέ-
νον ὑπὸ Δαυὶδ Κεφ. θ'. "Μετὰ τὸ ἀποκταῖθῆναι τὸν Χριστὸν διαμύκει ἡ ἐ-
ρήμωσις αἰώνιος, (2). Εἰς τὴν ὁποίαν ἐρημωσιν εὐρισκόμεθα χίλια ἔτη, καὶ
ἐπέκλινα. Εἶπε καὶ ὁ Ἡσαΐας Κεφ. κδ'. "Εὐκατελέφθη ἐρήμωσις ἐν τῇ πό-
λει, καὶ συρίζει ἡ γῆ συριγμῶ ἕως τῶ αἰῶνος, (3). Εἶπε καὶ ὁ Ἰερεμίας Κεφ. ις'.
"Ἀργύριον ἀποδοκιμασμένον καλέσατε αὐτοὺς, ὅτι Κύριος ἀπέρριψεν αὐ-
τῶς, (4). Εἶπε καὶ ὁ Ἡσαΐας Κεφ. ν'. "Πορεύεσθε τῷ φωτὶ τῶ πυρὸς ὑ-
μῶν, καὶ ταῖς φλογὶν, ἃς ἐξεκαύσατε ἐν ὑμῖν, (5). ἕς τὰς ὁποίας φλόγας ἡ-
μεῖς ἐσμὲν χίλια ἔτη τώρα. Εἶπε καὶ ὁ Ἀβὼς Κεφ. ε'. "Ὁ οἶκος τῶ Ἰσρα-
ὴλ πεσῆται, καὶ ἔκ ἐσιν ὁ ἀνίστων αὐτὸν, (6). Καὶ φαίνεται μοι αὐθύνα, ὅτι
ὁ Θεὸς ἐπήγαγον ἐφ' ἡμᾶς τὴν πτώσιν ταύτην μετὰ τὴν ἔλευσιν τότε τῶ δικαίου,
ἀφ' ἧ ἡδὲ Προφήτης εὐρίσκεται ἐς ἡμᾶς, ἡδὲ θέλει εὐρεθῆ, καθὼς περὶ ἡμῶν
προεφήτευσαν. ἐπειδὴ κίνομεν ἐν τῇ ἀπιστίᾳ, μὴ πισελοτες, ἀλλ' ἀρνήσομεν
αὐτὸν. Εἶπε δὲ καὶ ὁ Ὠσηὲ Κεφ. α'. "Ἦνικα κατεκλίθη ἡ γυνὴ ἐπὶ τῆς γῆς,
καὶ ἔτεκεν, εἶπεν ὁ Θεὸς, καλέσον τὸ ὄνομα αὐτῆς ἔκ ἡλεμην, ὅτι ἡμὴ ἐλεή-
σω τὸν λαὸν τῶιον, (7). Καὶ ἂν ὁ Θεὸς ἀπέρριψεν ἡμᾶς, καὶ ὄν μαῖς ἐλε-
εῖ, καθὼς ἐδοκιμάσαμεν χίλια ἔτη τώρα, καὶ ἐπέκλινα, ποῖα ὦφ ἔλθαι ἐς ἡμᾶς
ἀπὸ τοῦ νᾶ ἐχωμεν τὸν Νομον, τὴν περιτομὴν, καὶ τὸ σάββατον; "Ἐξαγαγε
λαὸν τυφλὸν, (8). εἶπεν ὁ Ἡσαΐας Κεφ. νγ'. καθὼς καὶ ἐξέβαλον ἡμᾶς ἐκ
τῆς

(1) "Καὶ τὸ πτώμα αὐτῆς ἔσται ὡς σύντριμμα ἀγγέῳ θραυτῶν, ὡς κεραμῆς
λεπτὰ, ὡς μὴ εὐρεῖν ἐν αὐτοῖς θραυκὸν, ἐν ᾧ πῦρ ἀρχῆς, καὶ ἐν ᾧ ἀποσυριεῖς ὕ-
δαρ μικρὸν, (Κεφ. λ'. 14.)

(2) "Καὶ ἕως τῆς συντελείας καιρῶ συντέλεια δοθῆσεται ἐπὶ τὴν ἐρήμωσιν, (Κεφ. θ'. 27.)

(3) "Καὶ καταλεφθῆσονται πόλεις ἐρημοί, καὶ οἶκοι εὐκαταλελειμμένοι ἀπο-
λθῶνται, (Κεφ. κδ'. 12.)

(4) "Ἀργύριον ἀποδοκιμασμένον καλέσατε αὐτῶς, ὅτι ἀποδοκίμασεν αὐ-
τῶς Κύριος, (Κεφ. ις'. 30.)

(5) "Καὶ τῇ φλογὶ ἡ ἐξεκαύσατε, (Κεφ. ν'. 11.)

(6) "Ὁ οἶκος Ἰσραὴλ ἔπεσεν, ἔκ ἔτι μὴ προσθῆσι τοῦ ἀναστῆναι, (Κεφ. ε'. 1. 2.)

(7) "Καὶ συνέλαβεν ἔτι, καὶ ἔτεκε θυγατέρα, καὶ εἶπεν αὐτῷ καλέσον τὸ ὄνομα
αὐτῆς ἔκ ἡλεμην, διότι ἔκ μὴ προσθῆσῃ ἔτι τῶ ἐλεῆσαι τὸν οἶκον Ἰσραὴλ, (Κεφ. α'. 6.)

(8) "Ἐξήγαγον λαὸν τυφλὸν, (Κεφ. νγ'. 6.)

τῆς γῆς ἡμῶν ὁ ἀληθὴς ἔξ ὑδοξος Θεὸς χίλια ἔτη πῶρα ἔπέκεινα. Εἶπε προσέτι ὁ αὐτὸς Κεφ. κς'. " Πλάην παλαιὰ ἀπῆλθε ,, (1). Καὶ τί ἔιναι τὰ παλαιῶν; ἢ μὴ ὁ Νόμος ἡμῶν, ὅστις ἐμάνρυνυ ἀφ' ἡμῶν αὐθέντα μοι ὁμῶ μὲ τὸν Βασιλέα, ἔ μὲ τὴν θυσίαν, ἔ μὲ τὸ θυμίαμα, ἔ μὲ τὰ θυσιασθῆρια ἔ τί χειρότερον ἡμπορεῖ νὰ μᾶς συνέβη; καὶ τί ἔιναι ἐκῆνο, ὅπερ καρτεροῦμι; δὲν βλέπομιεν ἕως ὅτι διεσκορπίσω ἡμᾶς ἕς τὰ τέσσαρα μέρη τῷ κόσμῳ, καθὼς ἔπον ἡμῖν ὁ Μαῦσῆς, ἔ ὁ Ἰερεμίας, ἔ ὁ Ἡσαΐας, ἔ ἄλλοι Προφῆται; Καὶ ὁμῶς ἡμεῖς τῷ Θεῷ ἐσμῶν, ἔ ἕς αὐτὸν προσερέχομιεν ἕς κάθε συμβάνε

Κ Ε Φ. Ις'.

Παρασαίνει τὴν τῶν Ἰουδαίων ἀποδοκιμασίαν διὰ τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν,

ἔ τὴν τῶν ἔθνῶν ἐκλογὴν διὰ τὴν πίσιν αὐτῶν.

Φοβῶμαι αὐθέντα μοι, ὅτι ἕς κινρὸν ὅταν ἡμεῖς λέγωμιεν μεταξὺ ἀλλήλων, ἐγὼ, ἔ σὺ ἀκόμη ἐσμῶν υἱὸς τῷ Ἰακώβ, ἔ τῷ Ἰσραὴλ, ἐπληρώθη τὸ ρηθὸν ὑπὸ τῷ Θεῷ διὰ στόματος τῷ Ἡσαΐᾳ Κεφ. οδ'. " Ἀποκτινῶ σὺ ὁ Θεὸς ὦ Ἰσραὴλ, ἔ καλέσει ὄνοματι ἀλλοτριῷ ,, (2). Τρομάζω μήπως ἔ ἡμεθεα ἀπὸ ἐκείνας τοὺς δόλους, οἱ ὅποιοι πρέπει νὰ δομασθῶσι καθὼς ὁ Μαῦσῆς ἔπε Κεφ. κη'. Δευτερον. " Ἐσοντα ἔθνη ἐν τῇ κεφαλῇ, ἔ λαὸς ἀπιστος ἐν τῇ ἄρῃ ,, (3). Καθὼς ἐσμῶν ἡμεῖς χίλια ἔτη, ἔ ἐπέκεινα. Περὶ αὐτῶν ἔπε ἔ ὁ Ἰερεμίας Κεφ. ιβ'. " Πληρωθήσεται ἡ γῆ πίσεως Θεῷ, ἔ πλημμυρήσει ὡς τὸ ὕδωρ τῆς Θαλάσσης ,, (4). Περὶ αὐτὸν ἔπε ἔ ὁ Σολομὼν βασιλ. γ'. Κεφ. η'. " Κύριε ὁ Θεὸς, ὅταν ἔλθῃ ὁ ἀλλογενὴς πρὸς τὸν ἁγίον σου οἶκον, ἔ ἐπικαλέσεται τὸ ὄνομα σου τὸ εὐλογημένον, ἐπάκουσον αὐτῷ κύριε ὁ Θεός μου, ὅπως ἀνμάθῃ πᾶσα

(1) Τῆτο ὕχ εὑρηται .

(2) " Ὑμᾶς δὲ ἀνελῆ Κύριος, τοῖς δὲ δαλεύμασί μοι κληθήσεται ὄνομα κωνόν ,, . (Κεφ. ζέ. 13.)

(3) " Ὁ προσήλυτος ὅς ἐσιν ἐν σοὶ ἀναβήσεται ἄνω, ἄνω, σὺ δὲ καταβήσῃ κάτω, κάτω ἔτος δανιῆ σοι, σὺ δὲ τῷ τῷ δανιῆς ἔτος ἔξω κεφαλῇ, σὺ δὲ ἔση ὄρα ,, . (Κεφ. κη. 43. 44.)

(4) " Ὅτι ἐπλήσθη ἡ σύμπασα τῷ γινῶμαι τὸν Κύριον, ὡς ὕδωρ πολὺ κατακαλύψαι θαλάσσης ,, . (Ἡσ. Κεφ. ια. 9.)

σα ἡ γῆ φοβῆσθαι τὸ ὄνομά σε, ὥσπερ ὁ λαὸς τῆ Ἰσραὴλ, (1). Εἰς τί λοιπὸν νὰ καυχιθῶμεν αὐθύντα μοι; ἔ διατί καταφρονῶμεν τὰ ἔθνη; Ἀφ' ἧ ὁ Προφήτης Σολομῶν τὸς ἔκαμε συγχοινωνῆς ἡμῖν εἰς τὸν τῷ Θεῷ φόβον, ἔ εἰς τὸν ἅγιον οἶκον, ἔ ἡμᾶς, Ἰσας ὡς ἀναξίους, μᾶς ἀπέβαλεν ὁ Θεὸς ἀπὸ αὐτὸν τὸν οἶκον, ἔ τὸν ἔδωκεν εἰς αὐτὸς, περὶ ὧν ἔ ὁ Μαυσῆς ἔειπε· «Τὰδε λέγει Κύριος ὁ Θεός, πληρωθήσεται πᾶσα ἡ γῆ τῆς δοξῆς Κυρίου,» (2). Περὶ αὐτῶν ἔειπε ἔ ὁ Δαβὶδ εἰς τὸν κά. Ψαλμὸν· «Ἦξοσι ἔ ἐπιστραφήσονται πρὸς Κύριον πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς, ἔ χίλιον γενεά,» (3). Περὶ αὐτῶν προσέτι ἔειπεν ὁ Ἡσαίας Κεφ. ζ'. «Ὁ οἶκος Δαβὶδ ἅγιος ἦκε τὸ φῶς σε, ἔ ἡ δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνατέταλκε,» κτλ'. Καὶ περιπατήσουσιν ἔθνη ἐν τῷ φωτὶ σε, ἔ Βασιλεῖς ἐν τῇ λαμπρότητι τῆς ἀνατροπῆς σε. Ἄρον κύκλω τὰ ὀφθαλμούς σε, καὶ ἴδε, ἔτοι πάντες συνήχθησαν, ἦκασιν ἐπὶ σὲ υἱοὶ ἀλλογενεῖς, οἰκοδομήσουσι τὰ τέχη σε, ἔ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν δουλεύσουσι σοι,» (4). Ποῖοι δὲ ἄλλοι αὐθύντα μοι ἔιναι αὐτοὶ οἱ ἀλλογενεῖς υἱοὶ οἱ ἔλθοντες εἰς τὸν οἶκον Κυρίου, παρὰ τὰ ἔθνη, τὰ δουλεύσαντα τοῖς ἐδώλοις, ἔ ἀποξυνοθῶντα ἀπὸ τὸν Θεόν, ἔ αὐτοὶ οἱ ἄρχοντες, ἔ Βασιλεῖς αὐτῶν, περὶ ὧν ἔειπεν ὁ Θεός, ὅτι θέλει περιπατήσουσιν ἐν τῷ φωτὶ τῷ ἁγίῳ οἴκῳ, ἔ ἡμεῖς θέλει ἐξωσθῶμεν ἀπὸ αὐτῶν, ἔ θέλει ἡμεῖς μέγα εἰς τὸ σκότος, καθὼς ἐσμὲν χίλια ἔτη τώρα; ἔειπε προσέτι αὐτὸς ὁ Προφήτης περὶ ἐκείνων Κεφ. ζέ. «Ἴδὲ γένος ὃ ἐκ ἔγνων καλέσεις, ἔ ἔθνη τὰ μὴ ἐδότα σε πρὸς σὲ ἦξοσι,» (5). Καθὼς ἔ ἐμπράκτως τὸ βλέπομεν χίλια ἔτη σήμερον ἔ ἐπέκεινα.

(1) «Καὶ τῷ ἄλλοτρίῳ, ὃς ἐκ ἔστιν ἀπὸ τῆ λαῖ σε ἔτος, ἔ ἦξοσι, ἔ προσεύξονται εἰς τὸν τόπον τῆτον, ἔ σὺ ἔσακῶς ἐκ τῷ θρανῷ ἔξ ἔτοιμος κατοικητήρις σε, ἔ ποιήσεις κατὰ πάντα ὅσα ἐν ἐπικαλέσονται σε ὁ ἄλλοτρίος, ὅπως γνῶσι πάντες οἱ λαοὶ τὸ ὄνομά σε. ἔ φοβῶνταί σε καθὼς ὁ λαὸς σε Ἰσραὴλ,» (Κεφ. ἡ. 41.)

(2) «Καὶ ἐμπλήσει ἡ δόξα Κυρίου πᾶσαν τὴν γῆν,» (Ἄριθ. Κεφ. εἰδ'. 11.)

(3) «Μνησθήσονται, ἔ ἐπιστραφήσονται πρὸς Κύριον πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς, ἔ προσκυνήσουσιν ἑνώπιον αὐτῷ πᾶσαι αἱ παγῖαι τῶν ἐθνῶν,» (Ψαλμ. κά. 27.)

(4) «Φωτίζε, φωτίζε Ἰερουσαλήμ, ἦκε γὰρ σε τὸ φῶς, ἔ ἡ δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνατέταλκε,» Κεφ. ζ'. 1. ἔ 4. «Ἄρον κύκλω τὰς ὀφθαλμούς σε, ἔ ἴδε συνηγμένα τὰ τέχνα σε, ἦκασιν πάντες οἱ υἱοὶ σε μακροθῶν, ἔ αἱ θυγατέρες σε ἐπ' ὤμων ἀρθήσονται,» Καὶ εἰδ. 10. «Καὶ οἰκοδομήσουσιν ἀλλογενεῖς τὰ τέχη σου, ἔ οἱ Βασιλεῖς αὐτῶν παραστήσονται σοι,»

(5) «Ἐθνη, ἃ ἐκ οὐδασι σε ἐπικαλέσονται σε, ἔ λαοὶ, οἱ ἐκ ἐπίσανταί σε, ἐπὶ σὲ καταφύξονται ἐνικῶ Κυρίῳ τῷ Θεῷ σε, τῷ ἁγίῳ Ἰσραὴλ, ὅτι ἐδόξασέ σε,» (Κεφ. νέ. 5. Καὶ Κεφ. ζέ. 1.) «Ἐἶπα ἰδὲ ἐμὲ τῷ ἔθνεσι οἱ ἐκ ἐκάλεσαν με τὸ ὄνομα,»

να. Ἐπειδὴ δὲ κατὰ τὸν δοθέντα ἡμῖν Νόμον ἀπεσφαλμένος Χριστὸς ἦλθε, καὶ τὰ ἔθνη, τὰ μὴ ἐδόξα τὸν Νόμον ἦλθον πρὸς αὐτὸν, καὶ αὐτὸς ἐδωκεν αὐτοῖς Νόμον καινὸν, καθαρὸν, καὶ ἅγιον. Λέγει δὲ καὶ Κεφ. με'. "Συνεφώνησαν, καὶ οἱ Βασιλεῖς αὐτῶν συνήχθησαν ἐν τῇ πίσει τῆς Θεοῦ," (1). Καὶ φοβήσονται αὐθέντα μοι, ὅτι περὶ ἐκείνων ἐβρέθη ἐν τῷ αὐτῷ Κεφ. "Συναχθήσιν πάντες, καὶ ἔλθετε ἔθνη τὰ διὰ τῆς Θεοῦ σωζόμενα ἀπὸ τῶν ἐθνῶν, καὶ τὸ λαὸς," (2). Εἶπέ δὲ ὁ Ἡσαΐας Κεφ. ζέ'. "Ἐξεζήτησάν με οἱ πρότερον μὴ ἐπερωτῶντες, καὶ εἶδόν με οἱ μὴ ζητούντες με," (3). Περὶ αὐτῶν δὲ λέγει καὶ ὁ Ἱερεμίας Κεφ. γ'. "Συναχθήσονται πάντες ἐν ὀνόματι Κυρίου ἐν τῇ αἰκῇ τῆς ἁγίας, καὶ ἐπεριπατήσουσιν ἐν κακίᾳ καρδιῶν," (4). Περὶ αὐτῶν εἶπεν ὁ αὐτὸς Προφήτης Κεφ. ις'. "Πρὸς τε ἤξιουσε πάντα τὰ ἔθνη ἀπὸ τῶν περάτων τῆς γῆς, καὶ ἐβῆσιν ἕκ ἐκλιρονόμησαν οἱ πατέρες ἡμῶν, ἐν μὴ ψεῦδος, καὶ παρανομίαν," (5). Περὶ αὐτῶν εἶπεν ὁ Σοφονίας Κεφ. γ'. "Ἐδόθη τοῖς ἔθνεσι λαλῆν ὁμῶς ἐν τῷ ὀνόματι Κυρίου, καὶ δαλεῦν αὐτῶν ὑπὸ ζυγῶν ἕνα, πᾶς ἄνθρωπος ἐκ τῆς τόπῃ αὐτῆς, καὶ πᾶσαι αἱ Νῆσοι τῶν ἐθνῶν," (6). Περὶ αὐτῶν εἶπε καὶ ὁ Ζαχαρίας Κεφ. β'. "Τέρψι οἶκος Σιών, διότι ἐγὼ ἐλεύσομαι πρὸς σὲ, καὶ κατοικήσω ἐν μέσῳ σου ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ προσεγγίσεις τῆς Θεοῦ ἔθνη ἐν πληθύνει αὐτῶν," (7). Ὁ αὐτὸς Προφήτης λέγει Κεφ. η'. "Τὰδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τῶν στρατευμάτων, ἐλεύσονται ἔθνη πολλὰ ἐκ τόπων πολλῶν, καὶ ἐρεῖ ἄνθρωπος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ παρευθῶμεν, καὶ ζητή-

(1) "Βασιλεῖς ὄψοντα αὐτὸν, καὶ ἀναστήσονται ἄχοντες, καὶ προσκυνήσουσιν αὐτὸν ὡσεὶ Κυρίου, ὅτι πιστὸς ἐστὶν ὁ ἅγιος Ἰσραὴλ, καὶ ἐξελεξήμεν σε."

(Κεφ. με'. 7.)

(2) "Συναχθήσιν, καὶ ἤξετε, βελεύσασθε ἄμα οἱ σωζόμενοι ἀπὸ τῶν ἐθνῶν."

(Κεφ. με'. 20.)

(3) "Ἐμφανῆς ἐγενήθη τοῖς ἐμὲ μὴ ἐπερωτῶσιν, εἰδέθη τοῖς ἐμὲ μὴ ζητούνσι."

(4) "Καὶ συναχθήσονται πάντα τὰ ἔθνη ἐς αὐτὸν, καὶ ἐπερεύσονται ἐπιδούπῳ τῶν ἰθυομαμάτων τῆς καρδίας αὐτῶν τῆς πανηγύδος."

(5) "Πρὸς σὲ ἔθνη ἤξεσιν ἀπ' ἐσχατῆς τῆς γῆς, καὶ ἐβῆσιν, ὡς ψευδὴ ἐκτίσαντο οἱ πατέρες ἡμῶν εἰδωλα, καὶ ἕκ ἑσιν ἐν αὐτοῖς ὠφέλιμα."

(Κεφ. ις'. 19.)

(6) "Ὅτι τότε μεταστρέψω ἐπὶ λαὸς γλώσσοισιν ἐς γυνεᾶν αὐτῆς τῆς ἐπικαλεῖσθαι πάντας τὸ ὄνομα Κυρίου, τῆς δαλεῦν αὐτῶν ὑπὸ ζυγῶν ἕνα."

(Κεφ. γ'. 1.)

(7) "Τέρψι καὶ εὐφραίνεσθε θυγατέρες Σιών, διότι ἰδὲ ἐγὼ ἐρχομαι, καὶ κατασκηνώσω ἐν μέσῳ σου λέγει Κύριος, καὶ καταφεύξονται ἔθνη πολλὰ ἐπὶ τὸν Κύριον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ ἔσονται αὐτῶν ἕως λαδῶν, καὶ κατασκηνώσουσιν ἐν μέσῳ σου, καὶ ἐπιγνώσει. ὅτι Κύριος Παντοκράτωρ ἐξαπέσταλκέ με πρὸς σέ."

(Κεφ. β'. 10. 11.)

σομεν Κύριον τὸν Θεὸν ἢ ἀναθῶ,, (1). Αὐτὰ δὲ αὐθιγὰ μοι τῶσα ἐπληρώθησαν, καὶ πληροῦντα ἕσπινεν τῶν θαυμάτων ἡμῶν. Βλέπετε τὰ ἔθνη, καὶ τὰ ἀπογλώσσους, πῶς ἐγαυλιγίπουν τὸ εἶδωλα αὐτῶν, καὶ ἀναγινώσκουσιν τὰ βιβλία τοῦ Νόμου, καὶ πάντων τῶν Πρωφητῶν, καὶ τὸ Ψαλτήριον. Οὐδὲς δὲ ἔξ αὐτῶν ἐπίσεισε διὰ γενοῦς Μωϋσέως, ἢ ἐξ Ἀαρῶν. Ἐδέ τινοι τῶν ἰδικῶν μας Προφητῶν καὶ εὐ ἀπέμεινε κανὼν τι ἐκ τῆς ἐδωλῆκῆς πίστεως ἀπὸ τὸν καιρὸν, οἱ ἐπίσεισαν ἕς ἑκάστην τὴν δίνουον, περὶ τῆ ὁποίας λέγει ὁ Ἀββακὺμ Κεφ. γ'. "Ἐξῆλθες Κύριε ἕς σωτηρίαν λαῶ σου ἕς σωτηρίαν σὺν τῷ Χριστῷ σου,, (2).

Κ Ε Φ. ΙΖ'.

Περὶ τῆς ζωοποήσεως τῶν ἔθνων, καὶ τῆς ἀκρίσεως τῶν Ἰουδαίων, ὡς καὶ ἐν τῷ ἐπομένῳ Κεφαλαίῳ ὁμοιωθεῖται,

Φησὺ μοι αὐθιγὰ μοι, ὅτι ὁ νικητὴς, καὶ ἕδριος Θεὸς ζωοποιεῖ τὰ ἔθνη διὰ τῆς πίστεως, καὶ ἀποκτείνει ἡμᾶς ἐν τῇ ἀπιστίᾳ ἡμῶν, καθὼς αὐτὸς ἐδίδαξε διὰ σώματος Ἡσαΐα τῷ Προφήτῃ Κεφ. ξε'. "Ὅτι ἐκάλεσα,, καὶ ἔχ ἵπκώσατε, τὰδε λέγει Κύριος ὁ Θεός, ἰδὲ οἱ δούλοι μου φαγόνται, ἡμεῖς δὲ πεινάσομεν· ἰδὲ οἱ δούλοι μου πίνονται, ἡμεῖς δὲ διψήσομεν· ἰδὲ οἱ δούλοι μου εὐφρανθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ καρδίας, ἡμεῖς δὲ ταραχθήσομεθα διὰ τὴν πικρότητα τῆς καρδίας, καὶ ἀποκτείη σε ὁ Θεὸς τῷ Ἰσραὴλ, καὶ καλέσει τὰς δούλους αὐτῆ ὀνοματι ἑτέρῳ, καὶ εὐλόγησιν αὐτὸς ὁ εὐλογημένος ἐπὶ τῇ γῆς, ἀμήν,, (3). Βλέπομεν δε ἐκάς, ὅσοι ἐδέχθησαν τὸ ὄνομα τῆτο, εὐλογημένους ἐπαυῖ ἕς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς, καὶ ἡμᾶς δισκορπίσει ἕς τὰ τέσσαρα μέρη τῷ κόσμῳ, καὶ ἐσμέν ἀχιλάτοι χίλια ἔτι σήμερον, καὶ φαίνονται φανερά ἐν ἡμῖν τὰ ἴχνη τῆς θείας ἐργῆς· ὄχι πρὸς παιδείωσιν, ἀλλὰ πρὸς ἀφανισμόν. Καὶ αὕτη ἔστιν ἡ ἀναίρεσις, δι ἧς ἐφιβέρισιν ὁ Θεός, ὅτι θέλει ἀποκτείνῃ τὸν Ἰσραὴλ, καὶ ἐκῆνα τὰ ζῶντα ἔθνη, τὰ ὁποία ἐνερμάξει δέους θέλει δεχθῶσι τὸ ὄνομα, ὅπερ ἠδύσκησιν ὁ Θεός, ἀλλ' ὄχι πρὸ τῆ ἀφανισμῶ τῶ ἰδικῶν μας πρώτῃ ὀνοματις, καθὼς φαίνεται ἕς τὴν

τά-

(1) "Τὰδε λέγει Κύριος Παντοκράτωρ, ἔτι ἤξουσιν λαοὶ πολλοὶ, καὶ κατοικῶντες πόλεις πολλὰς, καὶ συνελεύσονται κατοικῶντες πύτε πόλεις ἕς μίαν πόλιν, λέγοντες πορευθῶμεν δευθῆναι τῷ προσώπῳ Κυρίου, καὶ ἐκζητήσωμεν τὸ πρόσωπον Κυρίου παντοκράτορος πορευόμενοι καὶ γῶ,, (Κεφ. ἡ 20. καὶ 21.)

(2) "Ἐξῆλθες ἕς σωτηρίαν λαῶ σου τῷ σωσῶσι τὸν Χριστῷ σου,, (Κεφ. γ' 3.)

(3) "Ὅτι ἐκάλεσα ἡμᾶς, καὶ ἔχ ἵπκώσατε... Διὰ τῆτο τὰδε λέγει Κύριος, ἰδὲ οἱ δευλευντές μοι πίνονται... ὁ εὐλογηθήσεται ἐπὶ τῆς γῆς,, κτλ' (Κεφ. ξε'. 12. ἀχρι τῆ 17.)

τάξιν ἔ ακολουθίαν τῶν λόγων τῷ Θεῷ, ὡν ἔπε διὰ τῷ Ἡταίῳ. Ἡ πῆνά δε ἔ ἡ δίφα, τὴν ὁποίαν πάσχομεν, δὲν ἔνω ἀρετῆ, ἢ ὕδατος, ἀλλὰ σάρμοσι τῶν καρδιῶν ἔ τῶν ψυχῶν, ἔ λιμός τῷ λόγῳ τῷ Θεῷ, καθὼς οἱ Προφῆται κηρύττωσι διὰ σώματος Ἄμωσ Κεφ. λ'. Καὶ σοῦ αὐθύντα μοι τὸ ἠξέυρες καλλήτερα ἀπὸ ἐμέ. Ὁμωσ τῷ Θεῷ ἔσμὲν ἔς ὅλα, ὅσα μᾶς συμβάνουσι.

Κ Ε Φ . Ι Η' .

Τίνι τρόπῳ τὰ ἔθνη ζωοποιουθύντα διὰ τῆς πίσεως, καθὼς τε ἔ ἀκρεβῶς φυλάττεισι τὸν νέον Νόμον .

Φοβῆμαι αὐθύντα μοι, ὅτι τὰ ἔθνη ἔνω δεδίκαιωμένα χίλια ἔτη τώρα, ἀπ' ἔ ὁ Ἰησῆς ἀπέθανον ἔς τὴν Ἰερουσαλήμ, ἔπεδῖ ἔ ἔδὲν ἀγαθῶν ἔχον προτῆ νὰ πίσειψωσιν ἔς τὸν Θεὸν, ἔ ἔς τὸν Χριστὸν, ἔ ἔς τὰς Ἄποστολῆς. Αὐτὰ ἔνωσ ἦτον ἔκείνα τὰ ὄψαρια ἔ θηρία, τὰ μὴ ἔχοντα ἠγερμενα, περὶ τῶν ὁποίων λαλεῖ ὁ Προφήτης Ἄββακῆμ Κεφ. α'. 14. Αὐτὰ δὲ τὰ ἔθνη καθαρθέντα διὰ τῆς πίσεως, ἔχουσι τὰς νηυσίας αὐτῶν, ἔ τὰς τηρήσεις τῶν Νόμων, ἔ ὅλα τὰ ἔς καθαρσιν ἀρμόδια, ὅσα περιέχει ὁ παλιός Νόμος τῶν Ἰουδαίων. Βλέπε ὅτι ἔς πᾶσαν γλῶσσαν, ἔ ἔς πάντα τόπον ἔς τὴν Ἀνατολὴν καὶ Δύσιν, τὰ ἔθνη ὁμολογῶσι τὸ ὄνομα τῷ Θεῷ, ἔ πίσειψωσιν ἔς αὐτὸν, μ' ὅλον ὅτι δὲν ἐδιδάχθησαν ὑπὸ τῷ Μωϋσῆως, ἔδὲ ὑπό τινος Προφήτη, ἔ σπηδαίξουσι τὸν Νόμον, ἔ τὰ βιβλία πάντων τῶν Προφητῶν. Ὁ Θεὸς δὲ ἔκάλεσεν αὐτὰ διὰ τῶν μαθητῶν τῷ δικαίῳ, τῷ ἐξεληθόντος μετὰ τῷ Θεῷ πρὸς σωτηρίαν αὐτῶν, Κεφ. γ'. 13. Καθὼς αὐτὸς ὁ εὐλογημένος ἔ ἠδοξος Θεὸς προῆπε διὰ σώματος Ἄββακῆμ τῷ Προφήτῃ. Αὐτοὶ δὲ οἱ μαθητὰ αὐτοῦ ἦσαν ἔμοι ἐδικοί μας ἔκ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, οἵτινες μὲ ἄλλον ὄνομα καλῶνται Ἄποστολοι. Πολλὰ φοβῆμαι αὐθύντα μοι, ὅτι αὐτοὶ ἦσαν ἔκείνοι, περὶ τῶν ὁποίων ἔτιω ὁ Θεὸς διὰ σώματος Δαβὶδ ἔς τὸν Ψαλμὸν. " Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθω ὁ ἠχος αὐτῶν, ἔ ἔς τὰ ἔσχατα πέρατα ἐξετάθουσαν τὰ ῥήματα αὐτῶν ἠ (1). Τὰ δὲ λόγια τῷ Προφήτῃ φανερά ἀποδεικνύουσιν ἡμῖν, ὅτι περὶ τῶν λαλῆ, ἔ ὄχι περὶ ἡμῶν, ἔπεδῖ λέγει. " Οὐκ ἔσεται γλῶσσα, ἔδὲ λόγος, οἵτινες ἔ μὴ ἀκούωσι τὰς φωνὰς αὐτῶν ἠ (2). Ἄλλὰ τῆτο δὲν ἡμπορεῖ νὰ γῶν ἔς τὴν ἐδικὴν μας ἐβραϊκὴν γλῶσσαν

(1) " Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθω ὁ φθόγγος αὐτῶν, ἔ ἔς τὰ πέρατα τῆς οὐρανῆς τὰ ῥήματα αὐτῶν ἠ. (Ψαλμ. ιη'. 4)

(2) " Οὐκ ἔσὶ λαλιὰ, ἔδὲ λόγοι, ὡν ἔχι ἀκούονται αἱ φωνὰ αὐτῶν ἠ. (Ψαλμ. ιη'. 3.)

σαν· διότι ὅσα γίνῃ ἀνθρώπων Ἰπακείουσιν εἰς τὰ προσάγματα τῆ Μωϋσέως, ἔ
 Ἀ'ρῶν, αὐτὰ ἀπέκτειναν τὰ ἔθνη, ἔ τὰ ἀπέδιωξαν ἀπὸ λόγου τῆς. Αὐτὰ δὲ
 τὰ ἔθνη τὴν σήμερον γνωρίζουσι τὸν Μωϋσῆν, ἔ τὰς Προφήτας, ἔ τὸν Θεὸν,
 ἔ φυλάττουσι τὸν νέον Νόμον, καθὼς οἱ Ἀπόστολοι τὰ ἐδίδαξαν. Ὅμως τῆ
 Θεῖ ἐσμέν.

Κ Ε Φ . Ι Θ'.

Περὶ τῆς ἐκλογῆς τῶν Ἀποστόλων εἰς τὸν τόπον τῶν Προφητῶν.

Φοβῆμαι αὐθέντα μοι, μήπως τὸ ἐρημένον ὑπὸ τῆ Προφήτης Ζαχ. Κεφ. ιγ'.
 " Πατάξω τὸν ποιμένα, ἔ διασκορπισθήσονται τὰ πρόβατα τῆς ποιμνῆς, (1) ·
 ἐπληρώθη, ὅταν ἡμεῖς ἐπατάξωμεν τὸν ποιμένα αὐτῶν τῶν νεανίσκων, ἔ ἀγίως
 Ἀ'ποστόλων· διότι ἀπὸ τότε ἡμεῖς τὰ πρόβατα διασκορπισθήμεν εἰς ὅλην τὴν οἰ-
 κουμένην, ἔ αὐτοὶ οἱ υἱοὶ ἡμῶν, τυτέσιν οἱ Ἀπόστολοι, ἀνεξήθησαν εἰς τόπον
 τῶν Προφητῶν, τὸ ὅποσον ἐκ τέτε φανερὸν γίνεται, διὰ τὸ νὰ μὴν ἔπεμψεν εἰς
 ἡμᾶς ὁ Θεὸς ὑσερον ἀπὸ αὐτῶν Προφήτην, ἀδὲ μᾶς ἐφανέωσε κἀνὸν προῶμα δι
 ἐράσεως. **Φοβῆμαι αὐθέντα μοι, μήπως οἱ Ἀπόστολοι ἔνω αὐτοὶ οἱ νεανί-
 σκoi, περὶ τῶν ὁποίων ἔπεω ὁ Θεὸς διὰ στόματος Ἰαὴλ τῆ Προφήτης Κεφ. γ'.**
 " Οἱ πρεσβύτεροι ἡμῶν ἄνυπνια ἄνυπνιασθήσονται, ἔ οἱ νεανίσκοι ἡμῶν ἐράσεως
 ἔψονται, (2) . **Βιβια αὐθέντα μοι οἱ πρεσβύτεροι ἔνω οἱ Προφῆται ἡμῶν,**
 οἵτινες ἄνυπνιασθησαν τὴν πίσιν τῶν ἔθνῶν, τὴν ὁποιάν αὐτοὶ οἱ νεανίσκοι, τυ-
 τέσιν οἱ Ἀπόστολοι, ἔ ἔδον, ἔ ἐδέχθησαν. Περὶ αὐτῶν δὲ τῶν νεανίσκων ἔ-
 πεω ὁ Προφήτης Δαβὶδ **Ψαλμ. ιγ' . 11 .** " Δεῦτε τέκνα ἀίσσατέ με φοβου
 Κυρίε διδάξω ἡμᾶς, (3) . Ὁ δὲ Θεὸς δὴν τὸς ὀνομάζει τέκνα πληθυντικῶς,
 ἀλλ' Ἰσραὴλ πρωτότοκον κατὰ τὴν κοινήν τῆ λέγειν συνήθειαν· ἔ εἰς τὸν ρχ' .
Ψαλμ. αὐτὸς τὸς νεανίσκους, τὸς ὀνομαζει υἱὸς, λέγων· " Οἱ υἱοὶ σε ὡς νε-
 φυτα, " . Καὶ περὶ μὲν τῆ Ἰσραὴλ αὐθύντι μοι ἔπεω ὁ Θεὸς διὰ στόματος Ἠ-
 σαΐθ **Κεφ. ε' .** " Ὁ ἀμπελὼν τῆ Θεῖ Σαββαῶθ ἔνω οἶκος τῆ Ἰσραὴλ, ἔμεινα
 ἔνω ἔλθῃ μετὰ σοφυλῆς, ἔ ἔλθῃ μετὰ ἀκανθῶν· διὰ τῆτο ἐγὼ ἄξω τὸν κα-
 θελῶντα αὐτὴν εἰς καταπάτημα, (4) . Περὶ δὲ τῶν προηρημῶντων υἱῶν τῆ Θεῖ,
 τῶν

(1) " Ποταξοτε τὸς ποιμένας, ἔ ἐσκοπίσατε τὰ πρόβατα, " (Κεφ. ιγ' . 7 .)

(2) (Τῆτο ἐσιν ὁ τῆ Κεφ. β' . 23)

(3) Ὡς φαίνεται τὸ κἀμικον εἰς τὴν Ἑβραϊκὴν διάλεκτον δὴν λέγει τέκνα,
 ἀλλὰ Ἰσραὴλ πρωτότοκον.

(4) " Ὁ γὰρ ἀμπελὼν Κυρίε Σαββαῶθ οἶκος τῆ Ἰσραὴλ, Κεφ. ε' . 7 . Καὶ
 ἐδ. 2 . " Ἐμεινα τῆ ποιῆσαι σοφυλῆν, ἔ ἐποίησω ἀκανθῶν, " Καὶ ἐδ. 5 . " Καὶ
 καθελῶ τὸν τοῖχον αὐτῆ, ἔ ἔσαι εἰς καταπάτημα, "

τῶν ἃ Ἀποστόλων καλεσμένων, ἔπειθ ὁ Θεὸς διὰ σώματος Ἡσαΐα Κεφ. ιγ'.

“ Νῦν ἐκ ἐρυθρίας Ἰακώβ, ἡδὲ διαλυθήσεται τὸ πρόσωπόν σου, ἀλλὰ τότε, ἡνίκα ὤψαι ἐκ τῶν υἱῶν σου, θεοὶ ἔπλασαν αἱ χεῖρές μου, ἡγιασμένους ἰναπίον τῶν ὀφθαλμῶν σου, (1). Καὶ ἀπίσως αὐθέντα μοι αὐτοὶ οἱ υἱοὶ ἦσαν ἡγιασμένοι ὡπίον ἡμῶν κατὰ τὴν ἐδὸν τῆ Νομῆ ἡμῶν, δὲν ἤθελον εἶπη περὶ ἡμῶν, ὅτι θελεῖ ἐρυθραιοσῶμεν, ἃ θελεῖ διαλυθῶσι τὰ πρόσωπα ἡμῶν, μάλιστα ἡδέλαμν δοξασθῆ, ἃ λάμψη τὰ πρόσωπα ἡμῶν ἢ ἀλλ' ἢ σύγχυσις τῶν προσώπων τῆ Ἰακώβ, ἃ ἡ ἐξήμωσις εἶναι αὐτῆ ὅτι αὐτοὶ οἱ υἱοὶ, τὸς ὁποῖος ὁ Θεὸς ἔπλασαν ἰδέα χειρὶ, τισίν οἱ Ἀπόστολοι, ἡγιασθησαν ὡπίον ἡμῶν, ἀλλ' ἔρχι κατὰ τὸν Νόμον ἡμῶν. Ὁ Θεὸς δίδωσι νὰ καταλάβωμεν, ὅτι ὁ Νόμος ἡμῶν δὲν εἶναι ὁ Νόμος αὐτῶν. Λέγει προσέτι ὁ Θεὸς διὰ σώματος Ἰεζεμία Κεφ. κέ. “ Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐκ ἐρῶσιν οἱ πατέρες ἡμῶν ἔφαγον τὸς ὄμφακας, ἃ οἱ ὀδόντες τῶν υἱῶν ἀμοδιάζουσι, (2) ὅτι ἡ ἀπίστια τῶν Ἰουδαίων δὲν ἐβλάφη, ἡδὲ θελεῖ βλάφη τὴν πίσιν τῶν Ἀποστόλων διὰ τῶτο εἶναι γεγραμμένον ἢ “ Ζῶ ἐγὼ, λέγει Κύριος, ἐἴσεται ἐκτὸς τῆς παραβολῆς ταύτης ἐν Ἰσραὴλ, (3) ὅτι ἐπεὶ ἡδέποτε ἡδέως τῶν Ἀποστόλων, ἀπ' ἡδέεχθησαν τὴν πίσιν, ἐπέσρεψεν ἐς τὴν πίσιν ἡμῶν ὅθω δὲν ἀσθάνονται τὴν ὄξυτητα τῆς ἀπιστίας μας, καθὼς ἀμοδιάζουσι οἱ ὀδόντες ἡμῶν ἀπὸ τὴν ἀμαρτίαν τῶν πατέρων μας. Προσέτι αὐθέντα μοι περὶ αὐτῶν τῶν υἱῶν, ὅτινες εἰσιν οἱ Ἀπόστολοι, ἔπειθ ὁ Θεὸς διὰ σώματος Ἡσαΐα τῆ Προφήτη. “ Ἐκ τίνος μετοικῶσω, ἐμὴ ἐκ τῆ λαῖ μῆ, τῶν δὲ υἱῶν τῶν ἐσομένων ἀπίστων ὁ Θεὸς ἔσεται σωτῆρ ἐν πάσαις ταῖς σιωχωρίας αὐτῶν, καὶ τὸ πρόσωπον αὐτῶ φυλάξει αὐτὰς ἐν ἀγάπῃ, ἃ ἐν πραότιτι λυτρώσεται αὐτὰς, ἃ βοηθὸς ἔσεται αὐτοῖς ἐν μακρότιτι ἡμερῶν, (4). Ἀληθέςατον εἶναι αὐθέντα μοι, ὅτι αὐτοὶ οἱ υἱοὶ, περὶ ὧν λαλήσωμεν, ἔμεναν πάντοτε σερεοὶ, καὶ δὲν τὸς ἐγκατέλειπε ποτὲ ὁ Θεὸς ἀπὸ τῶν καρῶν, τὸν ὁποῖον ἐκείνος ὁ δίκαιος Βασιλεὺς, ὁ διδάσκαλος αὐτῶν ἡλευθέρωσαν αὐτὰς, ἀλλ' ἡμᾶς μὲν ἐγκατέλειπεν, ἔμενέ δε πάντοτε μετ' αὐτῶν. Εἰπέ δε

πε-

(1) “ Οὐτῶν ἀσχυρῆσεται Ἰακώβ, . . . ἃ ἀγιάσῃ τὸν ἅγιον Ἰακώβ, καὶ τὸν Θεὸν, τῆ Ἰσραὴλ φοβηθῆσονται, (Κεφ. ιθ' 22 ἃ 23.)

(2) “ Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἢ μὴ εἴπωσιν οἱ πατέρες ἡμῶν ἔφαγον ὄμφακα, ἃ οἱ ὀδόντες τῶ τέκνων ἡμῶν δάσαν, (Κεφ. λα' 29)

(3) “ Ζῶ ἐγὼ λέγει Κύριος, ἐὰν γένιται ἐτι ἡ λεγομένη παραβολὴ αὐτῆ ἐν τῆ Ἰσραὴλ, (Ἰεζεκ. Κεφ. ιθ' 3.)

(4) Ἰτῶτο ἔχ εὐρηται ἢ ἀλλ' ἐν τῆ Κεφ. ζγ' 8. ἃ 9. τῆ Ἡσ. εὐρήσεις μικράν τινα συμφανίαν τῆ ἀνιῆ τῆ προλεγεμένη ἡτῶ .

περὶ αὐτῶν τῶν υἱῶν, τισί τῶν Ἀποστόλων, ὁ σοφὸς Ἰησοῦς ὁ υἱὸς τῆς Σαρκὸς ἕως τοῦ γ'. Κεφ. " Ἀκούσατε υἱοὶ ἀγαπῆτοι, ἕ ποιήσατε ἵνα σωθῆτε. τιμῆ γὰρ ὁ Θεὸς τὸν πατέρα ἐν τοῖς υἱοῖς, (1). Τίτι δὲ λόγῳ πρέπει νὰ ἐνοήσωμεν αὐτὴν τὴν τιμὴν, τὸ φανερώσει ὁ Θεὸς διὰ σώματος Μαλαχίᾳ Κεφ. γ'." Ἀποσελῆ ὁ Θεὸς τὸν Ἠλίαν, ὃ ἀποκαταστήσει καρδίαν πατέρων ἡμῶν πρὸς υἱὸς, (2). Ὡς αὐθέντα, ἐπεὶ τὸν λόγον τῶτον πρέπει νὰ τὸν ἐνοήσωμεν διὰ τὰ τῆς πίστεως, ἂν ὁ Θεὸς ἤθελε νὰ ἐπιστρέψῃ τὰς καρδίας τῶν υἱῶν, τισί τῶν Ἀποστόλων, πρὸς τὰς πατέρας, τῶρα αὐτοὶ οἱ υἱοί, δηλ. οἱ Ἀπόστολοι ἤθελον ἦναι μεθ' ἡμῶν ἕως τὴν ἀτελεύτητον ταύτην ἀρχμαλωσίαν, καθὼς ἔ οἱ πατέρες ἡμῶν, ἕ ἡμεῖς ἐσμέν. Ἀλλ' ἀφ' ἧ ὁ Θεὸς ἐδιώρισεν, ὅτι ἐν καρδίᾳ τῶν πατέρων πρέπει νὰ ἐπιστρέψωσι πρὸς τὸς υἱὸς, τί ἔναι ἐκείνο ὅπερ καρτερῶμεν αὐθέντα μοι; Καὶ τί προσμένομεν; Καὶ ἂν θελήσωμεν νὰ ἐπῶμεν, ὅτι ὅχι οἱ Ἀπόστολοι, ἀλλὰ ἄλλοι πρέπει νὰ ἔναι οἱ υἱοί, περὶ τῶν ὁποίων νὰ ἐνοήσωμεν τὰ ἐρημένα, ἐκείνοι πρέπει νὰ ἦναι ἕως τὴν ἀρχμαλωσίαν, καθὼς ἕ ἡμεῖς, διὰ τὸ νὰ μὴν ἀκόλυθησαν τὴν ὁδὸν ἐκείνην τῆ δικαίᾳ, τὴν ὁποίαν οἱ Ἀπόστολοι σαθερῶς ἠκολούθησαν, ἕ ἐδίδαξαν, ὅτι πρέπει νὰ τὴν ἀκολουθῶσι ἕ οἱ ἄλλοι, ἕ διὰ τῆτο ἔχουσι τιμὴν πατέρων κατὰ τῆτο, καθὸ ἐβρέθη, ὅτι οἱ πατέρες ἐπιστρέψωσι πρὸς ἐκείνους. Ἐπειδὴ λοιπὸν αὐθέντα μοι οἱ υἱοὶ ἡμῶν ἐδέχθησαν τὴν πίσιν τῆ Θεῆ προτιότερα ἀπὸ ἡμᾶς, ἂν ἐν καρδίᾳ ἡμῶν ἐπιστρέψωσι πρὸς τὸς υἱὸς, ἐν καρδίᾳ αὐτῶν θέλωσιν ἐπιστρέψῃ πρὸς ἡμᾶς. Καὶ καθὼς λέγει ὁ ὕψιστος Θεὸς " Ἐσονται λαὸς ἕς, ψυχὴ μία ἐν τῆ ἁδοξῳ, ἕ κικητῆ Θεῆ, (3). Ἐπειδὴ αὐτὴν τὴν ἐπιστροφὴν δὲν πρέπει νὰ τὴν ἐνοήσωμεν κατὰ ἄλλον τρόπον, παρὰ ἀπὸ τὴν ἀπιστίαν ἕως τὴν πίσιν, ἕ διδασκαλίαν ἐκείνην τῆ δικαίᾳ, ὅστις ἐστὶν ὁ διδάσκαλος τῆς σωτηρίας τῶν πεισευόντων ἕως αὐτόν. Καὶ καθὼς λέγει ὁ Δαβὶδ περὶ αὐτῆ. Αὐτὸς ἐστὶν ἐκείνος, τῆ ὁποίᾳ ἡ ἱερωσύνη ἔναι αἰώνιος κατὰ τὴν τάξιν Μεληχισεδὲκ, καθὸ ἐπρόσφερε θυσίαν ἄρτου ἕ οἴνου. Αὐτὸς δὲ ὁ Μεληχισεδὲκ ἦτον ἱερεὺς τῆ Θεῆ τῆ ὕψιστος προτερον ἀπὸ τὸν Ἀαρᾶν. Καὶ πρόσεχε αὐθέντα μοι, πόση ἔναι ἡ διαφορὰ μεταξὺ τῆς θυσίας τῆ Ἀαρᾶν, ἕ αὐτῆ τῆ δικαίᾳ Κυρίᾳ. Ἐἴπω ὁ Κύριος τῆ Κυρίῳ

(1) " Ἐμῆ τῆ πατρὸς ἀκούσατε τέκνα, ἕ ὅτω ποιήσατε ἵνα σωθῆτε. ὁ γὰρ Κύριος ἐδοξασε πατέρα ἐπὶ τέκνοις, ἕ κρίσιν μητρὸς ἐσερέωσω ἐφ' υἱοῖς. (Κεφ. γ. 1.)

(2) " Καὶ ἰδὲ ἐγὼ ἀποσελῶ ἡμῶν Ἠλίαν τὸν Θεοσβίτην, πρὶν ἐλθεῖν τὴν ἡμέραν Κυρίᾳ τὴν μεγάλην καὶ ἐπιφανῆ. ὅς ἀποκαταστήσει καρδίαν πατρὸς πρὸς υἱόν, (Κεφ. δ'. 5. ἕ 6.)

(3) Τῆτο ἕχ' εὐρηματο.

ρίψω μὴ σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα, Ψαλμ. ρθ'. 4. ὄχι περὶ καρδου καθὼς ὁ Ααρὼν, ὅστις ἀπέθανε ἐτῶν ρκ'. Καὶ ἡ μὲν θυσία τῆ Ἀαρὼν ἦσαν κρεάτη, ἡ δὲ θυσία αὐτῆ τῆ δικαίᾳ Κυρίῳ ἦτον ἄρτος ἔ οἶνος κατὰ τὴν ταξί Μελχισεδέκ. μετὰ ἰσοία λογία παριστᾷ ὁ Κύριος φανερὰ διὰ τῆ Προφήτης, ὅτι ἡ θυσία τῆ Ααρὼν θέλει λάβῃ τέλος, ὅταν ἀρχίσῃ αὐτὴ ἡ αἰώνιος θυσία, ἣ ἡ ταξίς τότε θέλει ἀρχίσῃ, ὅταν λάβῃ ἀρχὴν ἡ θυσία τῆ ἄρτος ἔ οἶνος, ἥτις καὶ θέλει διακρίσῃ. Ἀλλὰ περὶ αὐτῶν αὐθῦτα μοι ἔχω ἔ ἄλλα νὰ λαλήσω, θέλει ἐπιῶ ὁμῶς ἐδικώτερον μερικὰ λογία, ὅσα εὑρίσκα περὶ αὐτῶν τῶν υἱῶν τῆ Θεῷ· περὶ τῶν ὁποίων εἶπεν ὁ Θεὸς διὰ στόματος τῆ υἱῆ Βιθών τῆ Προφήτης Κεφ. α'. «Ἔσεται τόπος, ἐν ᾧ ἐρήσεται, ὁμοῖς ἐσὲ υἱοὶ Θεῷ ζῶντος» (1). Αὐτὸς δὲ ὁ τοῦ αὐθῦτα μοι χωρὶς ἀμφιβολίας ἦεν ἡ Ἐκκλησία· διότι ὁ Προφήτης ὀνομάζει τὸν τόπον, λέγων· «Ἔσεται τόπος», ἡ δὲ συναγωγὴ, ἡ ὁποία εἶναι ὁ πρῶτος τόπος, αὐτὴ ἦτον. Καὶ τὴν μὲν συναγωγὴν ὁ Θεὸς διὰ στόματος Μωϋσέως ἔ Ἀαρὼν ἔ πάντων τῶν Προφητῶν, τὴν ὀνομάζει πρωτότοκόν μου, αὐτὸς δὲ τὸς γεννητὸς ὁμοῖς πληθυντικῶς, ἔ σχεδὸν καθεὶνα ἐδικῶς υἱὸς Θεῷ ὀνομάζει ὁ Προφήτης· περὶ αὐτῶν δὲ τῶν υἱῶν λέγει ὁ Θεὸς διὰ στόματος τῆ Προφήτης Μωϋσέως εἰς τὸ λβ' Κεφ. τῆ Δευτερον. «Τὸ αἷμα τῶν υἱῶν ἐκδικεῖται, ἔ πλυνεῖ τὴν γῆν τῆ λαῶ αὐτῆ» (2). Ἡμεῖς δὲ αὐθῦτα ἐφανείσομεν τὸς Προφήτας, ἔ ὁ Θεὸς δὲν ἔκαμει ἐκδίκησιν δι' αὐτὰς, ἐμὰ 70 ἔτη· ἐφανείσομαί δὲ τὸς Ἀποστόλους, ἔ τὸν δίκαιον διδάσκαλον αὐτῶν, ἔ ὁ Θεὸς ἔκαμει τὴν ἐκδίκησιν διὰ τὸς υἱὸς χίλια ἔτη, ἔ ἐπέκρινε, ἔ διὰ τῆ θανάτου αὐτῶν δὲν εἶπεν, ὅτι ἐπλυνε ὁ Θεὸς τὴν γῆν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἀλλὰ τὴν γῆν τῆ λαῶ αὐτῆ. Ἔτι περὶ αὐτῶν τῶν υἱῶν εἶπεν ὁ Δαβὶδ εἰς τὸν ρλέ. Ψαλμ. «Ὡσὲ βελη ἐν χειρὶ δυνατῆ, ἔως οἱ υἱοὶ, οἱ πιστοί» (3). Παραμοιάζει δὲ ὁ Προφήτης αὐτὸς τὸς πιστὸς υἱὸς μὲ τὰ βελη, τὰ ἐκπεμπομένα ἐκ χειρὸς δυνατῆ.

(1) Τὸν Βιθὼν λέγει τὸν Ὡσὲ, τὸν ὁποῖον ἡδὲ Βεκερὶ ὀνομάζει ἡ τῶν ἐβδομήκοντα μετάφρασις. διότι εἰς τὸ α'. Κεφ. τῆ Ὡσὲ εἰδ. 10. λέγει· «Καὶ ἔσαι ἐν τῆ τόπῳ, ἔ ἐρρέθη αὐτοῖς, ὁ λαὸς μου ὁμοῖς, κληθήσονται ἔ αὐτοὶ υἱοὶ Θεῷ ζῶντος».

(2) «Τὸ αἷμα τῶν υἱῶν αὐτῆ ἐκδικεῖται, ἔ ἐκδικήσει, ἔ ἀνταποδώσει δίκην τοῖς ἐχθροῖς, ἔ τοῖς μισοῖσιν ἀνταποδώσει, ἔ ἐκκαθαρίῃ Κύριος τὴν γῆν τοῦ λαῶ αὐτῆ» (Κεφ. 1β'. 43)

(3) «Ὡσὲ βελη ἐν χειρὶ δυνατοῦ, ἔως οἱ υἱοὶ τῶν ἐκτετακαμένων» (Ψαλμ. ρκς'. 4.)

τῷ. Ἐπειδὴ ὁ παντοδύναμος Θεὸς ἔσκελεν εἰς τὰ δώδεκα μέρη τῷ κόσμῳ, εἰς τὰ τέσσαρα τῷ κόσμῳ κλήματα αὐτὸς τὸς πηγὰς ὕδωρ μὲ τὴν διδασκαλίαν τῷ Νόμῳ, τῷ Ψαλτηρίῳ, καὶ τῶν Προφητῶν. Τὸν δὲ Μωϋσῆν, καὶ τὸν Ἀαρῶν δὲν τοὺς ἔσκελε νὰ διδάξουσιν ἐκτὸς τῆ ἀγίας Οἴκου· διότι δὲν τὸς ἐπεμφε νὰ κηρύξωσι τὴν διδασκαλίαν τῷ Νόμῳ, καὶ τῶν Προφητῶν ὕδὲ εἰς τὴν Ἰνδίαν, ὕδὲ εἰς τὴν Ῥώμην, ὕδὲ εἰς ἄλλας τόπους ἔξω τῆς ἀγίας γῆς. Ἄλλ' αὐτοὶ οἱ πιστοὶ υἱοὶ, τοιματοτρόπως ἐπεβαλθῆσαν, ἢ ἀπεσάλθησαν, καὶ ἀνεψήθησαν ἰνώπιον τῷ Θεῷ εἰς τὸν ἐδικὸν μας τόπον, ἀφ' οὗ ὁ Θεὸς ἀπέκτεινε τὸν Ἰσραὴλ, καὶ τὸ ὄνομα ἡμῶν· τὸ ὅποσον καλῶς ἐφανέρωσεν ὁ Δαβὶδ εἰς τὸν Ψαλμὸν, λέγων· “ Ἀντὶ τῶν πατέρων σε ἐγνωθήθησαν οἱ υἱοὶ σε κατασῆσεις αὐτὰς Βασιλεῖς, καὶ ἄρχοντας, (1). Καὶ δι' αὐτῶν ἀνεκαίνισθη ὁ πρῶτος Νόμος κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδὲκ, ὅστις ἐδιώρισεν τὴν τῷ Θεῷ Οὐσίαν ἐν ἄρτῳ, καὶ οἴνῳ, ἀπὸ τὰ ὅποια μετέδωκε, καθὼς φαίνεται εἰς τὸν Νόμον, καὶ εἰς τὸν φίλον τῷ Θεῷ Ἀβραάμ, Γεν. Κεφ. ιδ'. 18. ἰνώπιον τῷ ὅποιον ὁ Θεὸς διὰ τῆς τέτων ὑπερυγίας μετέβαλε τὴν Οὐσίαν ἡμῶν, καθὼς μετήλλαξε καὶ τὸ ὄνομα ἡμῶν, καὶ τὸν σαρκικὸν ἡμῶν Νόμον, εἰς Νόμον πνευματικόν. Καὶ ἂν ὁ Θεὸς ἤθελον ἐπιπρὸς τὸν ἐδικὸν μας Μωϋσῆν, καθὼς ἔπει διὰ σωματος Δαβὶδ πρὸς τὸν Μεσίαν, τυτέσι τὸν Χριστὸν, “ σὺ ἦξεις Ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὸν Νόμον Μωϋσέως, καὶ Ἀαρῶν, ἤθελον κείνη ἐκείνος ὁ Νόμος· ἀλλὰ ἔπει· “ Σὺ Ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδὲκ, ”. Ὁ δὲ φίλος τῷ Θεῷ μετέλαβεν ἐκ τῆς Οὐσίας τῷ ἄρτῳ, καὶ τῷ οἴνῳ, καὶ ὄχι ἐκ τῆς Οὐσίας τῶν κρεάτων, μὲ τῆτο συμφωνεῖ ὁ λόγος τῷ Μωϋσέως, ἐπειδὴ ἔπει· “ Φάγεσθε παλαιὰ παλαιῶν, (διὰ τῶ ὅποιον ἐνοεῖ τὴν Οὐσίαν τῷ Μελχισεδὲκ,) καὶ πάλιν λέγει· “ Καὶ ἐπερχομένων τῶν νέων, (ἔτην) ἀφ' οὗ φανερωθῆ ἡ πρώτη Οὐσία τῶ νέω Νόμῳ, “ Ἀποβαλεῖτε τὰ παλαιὰ, δηλ. τὰς παλαιὰς Οὐσίας ἡμῶν, ” (2). Ἡμεῖς ὁμῶς τῷ Θεῷ ἐσμὲν εἰς κάθε συμβάν.

Κ Ε Φ. Κ.

Περὶ τῆς ἀποβολῆς τῆς τῶν Ἰουδαίων Οὐσίας, καὶ ἐκλογῆς τῆς μουσηρίαι τῶν Χριστιανῶν.

Φοβῆμαι αὐθέντα μοι, μήπως ὁ Θεὸς ἀπέξριψεν ἀπὸ λόγου τοῦ ἡμῶν, καὶ τὴν Οὐ-

(1) “ Ἀντὶ τῶν πατέρων σε ἐγνωθήθησαν οἱ υἱοὶ σε κατασῆσεις αὐτὰς ἄρχοντας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. ” (Ψαλμ. μδ'. 16.)

(2) “ Καὶ φάγεσθε παλαιὰ, καὶ παλαιὰ παλαιῶν, καὶ παλαιὰ ἐκ προσώπου νέων ἐξοίσετε. ” (Λευίτ. Κεφ. κς'. 10.)

Θυσίαν ἡμῶν, ἣ ἐδέχθη τὴν Θυσίαν τῶν ἔθνων, καθὼς ἔπεε διὰ σώματος Μα-
λαχίᾳ Κεφ. α'. " Οὐκ ἔστι μὲν θέλημα ἐν ὑμῖν λέγει Κύριος, ἃδὲ προσδέξομαι
τὴν Θυσίαν ὑμῶν, διότι ἀπὸ ἀνατολῶν Ἡλίου εἰς δυσμῶν αὐτῆ, μέγα ἐστὶ τὸ
ὄνομά μου ἐν τοῖς ἔθνεσι, τοῖς προσφέρουσιν ἐν τῷ ὀνόματί μου Θυσίαν καθα-
ράν, (1). Λοιπὸν τὴν Θυσίαν τῶν ἔθνων τὴν νομίζει ὁ Θεὸς καθαρωτέραν ἀπὸ
τὴν ἐδικήν μας. Ἐπὶ τούτοις δὲ, ὁ Θεὸς μᾶς ὑπέρβου ἀπὸ κάθε καθαρὰν Θυ-
σίαν διὰ τὸ διδάξῃ τὸς Χριστιανὰς τὸ ἀπέχουσιν ἀπὸ ἡμᾶς, διὰ τὸ μὴ μιάνων-
ται, καθὼς ἡ ἡμεῖς ἐφεύγαμεν τὰ ἔθνη εἰς κάθε καιρὸν ἐν ᾧ ἡ Θυσία μας ὀνο-
μιζέτο καθαρὰ ἀπὸ τὸν Θεόν, ἣ ἦτον δεκτὴ εἰς τὸν Νόμον. Προσέτι αὐθέν-
τα μοι σὺ ἠξέουρες τί λέγει ὁ Θεὸς περὶ τῆς Θυσίας ἡμῶν διὰ σώματος τῷ Προ-
φήτῃ Δαβὶδ· " Οὐκ οἶδατε ὑμεῖς, ὅτι ἐγὼ ἐδέποτε ἔφαγον κρέατα Ταύρων,
ἃδὲ ἔπιον αἷμα Τράγων; (2) Διὰ τῶ ὁποῖα φανερώνη ὁ Θεὸς, ὅτι αὐτὸς κα-
τακρίνει τὴν τῶν κρεάτων Θυσίαν. Πόθω δὲ ἡμεῖς αὐθέντα μοι παρελάβομεν
τὸ τὸ νομιζόμενον ἄκυρον τὴν ὑπὸ τῶν ἔθνων δι' ἄρτου, ἣ ὄντι γινομένην Θυσίαν,
τὴν ὅποιαν ἐδιώρισεν ὁ Θεὸς, ἣ δι' αὐτῆς ἐξελέγχει τὴν τῶν κρεάτων Θυσίαν;
ἐν ᾧ ὁ Σολομὸν περιγράφει τὴν τῶν Ἀαρῶν Θυσίαν, λέγων· " Αὐτὸς, τα-
τέσιν ὁ Ἀαρὼν, ἐκτοῦ τὰς χεῖρας αὐτῆ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, ἣ προσάξει αἷμα
σαφυλῆς, ἣ θυμίαμα τῷ ζῶντι Θεῷ, ἣ προσάξει τὴν Θυσίαν ἡμῶν ἐκ τῶν σπερ-
μάτων τῆς γῆς, ὡσπερ ὁ Μελχισεδὲκ προσήνεγκεν ἑνώπιον τῷ Ἀβραάμ, (3).
Προσέτι μαρτυρεῖ ὁ Θεὸς διὰ σώματος τῷ Προφήτῃ Ὡσηὲ Κεφ. ιθ'. ὅτι ἡ-
μεῖς ἐπροσφέραμεν Θυσίαν ἄρτων, λέγων· " Μὴ προσφέρετέ μοι Θυσίαν ἄρτου,
διότι οἱ ἄρτοι ὑμῶν θλίψεις εἰσὶ, ἣ ὁ ἐσθίων ἐξ αὐτῶν μιανθήσεται, (4). Λοι-
πὸν ἡμεῖς μίαν φοράν ἐπροσφέραμεν Θυσίαν ἄρτου, ἀλλ' ἃδεμία Θυσία ἐκ τῶν
χειρῶν ἡμῶν προσφερομένη εἶναι εὐπρόσδεκτος εἰς τὸν Θεόν. Περὶ δὲ τῆς κρεο-
θυσίας ἡμῶν λέγει ὁ Προφήτης Ὡσηὲ ὁ υἱὸς τῷ Βηθόνη Κεφ. θ'. " Ἀγαπᾷ ὁ

(1) " Οὐκ ἔστι μὲν θέλημα ἐν ὑμῖν λέγει Κύριος παντοκράτωρ· ἣ Θυσίαν ἣ προ-
σδέξομαι ἐκ τῶν χειρῶν ὑμῶν. Διότι ἀπὸ ἀνατολῶν Ἡλίου, ἣ εἰς δυσμῶν τὸ ὄνο-
μά μου δεδοξασται ἐν τοῖς ἔθνεσι, ἣ ἐν παντὶ τόπῳ θυμίαμα προσάγεται τῷ ὀνό-
ματί μου, ἣ Θυσία καθαρὰ. Διότι μέγα τὸ ὄνομά μου ἐν τοῖς ἔθνεσι λέγει Κύριος
παντοκράτωρ, (Κεφ. α'. 10. ἣ 11.)

(2) " Μὴ φάγομαι κρέα Ταύρων, ἢ αἷμα Τράγων πίνομαι; (Ψαλμ. μθ' 13.)

(3) Τῆτο ἔχ εὐρηται.

(4) " Αἱ Θυσίαι αὐτῶν ὡς ἄρτος πίψας· πάντες οἱ ἐσθίοντες αὐτὰ μιαν-
θήσονται, (Ὡσηὲ Κεφ. θ'. 4.)

Θεός εὐσέβειαν, ἔξ ἕλεος μᾶλλον ἢ Θυσίαν κρεῖον ,, (1). Φανερόν δὲ ὁ Θεός τὴν τῶν ἐθνῶν Θυσίαν διὰ Μαΐσεως εἰς τὸ κχ'. Κεφ. τῆ Λευϊτικῆ· " Προσά-
 ζατε τῷ Θεῷ Θυσίαν ἐκ τῶν ἀρθῶτων ἐκ τῆς γῆς, καὶ ἐκ τῆ ἐκπίεσματος τῆς
 σαφυλῆς, ἔξ εὐλογίῃσι ἡμᾶς ὁ Θεός, ἔξ πάντα τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν ,, (2).
 Ἡ ζεύρομαι δὲ ἡμῆς αὐθέντα μοι, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐπρὸς αὐτὸν ὁ Θεός νὰ βάλλωμαι
 ἔμπροσθεν εἰς τὴν Κιβωτὸν τῆς διαθήκης Κυρίου ἁγίας, ἔξ ἄχλ' κρέατα. Προσέτι
 εἰς τὸ κθ'. Κεφ. τῆς Ἐξόδου λέγει ὁ Μαΐσῆς· " Προσοίσεις Τράγους, ἔξ σὺν αὐ-
 τῆς ἁγίας ἀζύμης ,, (3) · οἱ ὅποιοι ἀζύμοι ἄρτοι ἔιναι ἡ θυσία τῶν ἐθνῶν. Προ-
 σέτι αὐθέντα μοι περὶ πάντι ἐπρὸς αὐτὸν ὁ Θεός εἰς τὸ κά . Κεφ. τῆ βιβλ. τῶν
 Βασιλ. τὸν Ἀαρὼν διὰ τῆ Μαΐσεως, λέγων· " Ἄνθρωπος ἐκ τῆ σπέρματος
 Ἀαρῶν, ὃς ἔχει μῶμον, ἔξ προσάξει θυσίαν ἁγίων, ἔξ δὲ ἄλλην τινὰ θυσίαν,, (4).
 Βλέπε αὐθέντα μοι, διατὶ προτίθεται ἡ θυσία τῷ ἁγίῳ· λέγει δὲ ὁ Θεός διὰ
 Μαΐσεως εἰς τὸ κχ'. Κεφ. τῆ Λευϊτ. " Προσοίσετε τῷ Θεῷ θυσίαν ἐκ πασῶν
 τῶν κατοικιῶν ἡμῶν δύο ἁγίας πρωτογεννημάτων, ἔξ μετὰ τῶν ἁγίων ἐπτά ἀ-
 μίνας ,, (5). Πρῶτόν δὲ τίθει μοι τῆς ἁγίας, ἔξ πεπτα τὰ κρέατα.
 Εἰς ἄλλον δὲ τόπον αὐθέντα μοι, τὸν ὅποιον σὺ ἡξεύρεις, ἀναγινώσκωμαι. " Εἴ-
 πω ὁ Ἰησοῦς ὁ ἀγαπητός, ἔξ ἠδοξος τοῖς ἡοῖς Ἰσραὴλ, ὅταν ἐσέλθῃτε εἰς τὴν
 γῆν τῆς κατοικίσεως ἡμῶν, ἢν δώσει ἡμῖν Κύριος ὁ Θεός εἰς κληρονομίαν, προ-
 σοίσετε τῷ Θεῷ ἁγίας εἰς θυσίαν, ἔξ θυσίαν δόλοκληρον, ἔτι δὲ ἔξ ταῦρον σὺν
 ἀλεύρω καθαρώτατῃ ,, (6) · ἀπὸ ἁγίων λοιπὸν ἐπρὸς αὐτὸν ὁ Θεός νὰ γίνῃται ἡ
 θυσία, ἔξ ἀπὸ ἁλευρον καθαρώτατον, ἔξ τὴν ἐδέχθῃ. Καὶ τοιαῦτη ἔιναι ἡ ση-
 μερινὴ θυσία τῶν ἐθνῶν, τρετέσιν ἁγίος ἀπὸ ἁλευρον καθαρώτατον. Προσέτι ἡ
 θυσία τῷ ἁγίῳ ἀναφέρεται εἰς τὸ κά . Κεφ. τῆς πρώτης τῶν Βασιλ. ὅταν ὁ

Δα-

(1) " Διότι ἕλεος θέλω, ἢ θυσίαν, ἔξ ἐπίγνωσιν Θεῶ, ἢ ὀλοκαυτώματα,,
 (Ὡσιέ Κεφ. 5'. 6.)

(2) " Καὶ τὴν θυσίαν αὐτῆ δύο δέκατα σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ·
 θυσία τῷ Κυρίῳ ὁσμὴ εὐωδίας Κυρίῳ· ἔξ σπονδὴν αὐτῆ τὸ τέταρτον τῆ ἴν οἴνου,,
 (Κεφ. κγ'. 13.)

(3) " Ἀντὶ δὲ μοσχάριον ἐκ βοῶν ἐν, ἔξ κρέας ἀμώμης δύο, ἔξ ἁγίας ἀζύ-
 μης πεφραμένως ἐν ἐλαίῳ,, (Κεφ. κβ'. 1. 2.)

(4) " Πᾶς, ὃ ἐστὶν ἐν αὐτῷ μῶμος ἐκ τῆ σπέρματος Ἀαρῶν τῆ ἱερέως, ἐκ
 ἐγγυῆ τῆ προσωεγκεῖν τὰς θυσίας τῷ Θεῷ σθ, ὅτι μῶμος ἐν αὐτῷ, τὰ δῶρα τῆ
 Θεῶ ἔξ προσελεύσεται προσωεγκεῖν,, (Λευϊτ. Κεφ. κἀ. 21.)

(5) " Ἀπὸ τῆς κατοικίας ἡμῶν προσοίσετε ἁγίας ἐπίθεμα, . . . ἔξ προσά-
 ζετε μετὰ τῶν ἁγίων ἐπτά ἀμίνας ἀμώμης,, (Κεφ. κγ'. 17. 18.)

(6) Τῆτο ἔξ εὐρησται .

Δαβὶδ ἦλθε πρὸς Ἀβιμέλεχ τὸν ἀρχιερέα εἰς τὴν Συλῶ, (1) καὶ ἐζήτησεν ἀπὸ αὐ-
 τὸν τὰς ἀρτίς, ὅστις ἀπεκρίθη ἡ Ὀὐκ εἰσὶν ὧδε ἀρτί, ἐκμὴ ὁ ἀρτος τῆς προσ-
 φορᾶς, ἢ ἕκ ἐξ ἐσὶ φαγεῖν τοῖς παιδαρίοις σου, ὅτι ἅγιος ἐσὶ, (2). Καὶ ταῦ-
 τὰ μὲν εἶπα περὶ τῆς τῆς ἀρτίς θυσίας, καὶ ἄλλα δὲ πολλὰ δύνανται νὰ ἐπῶ, τὰ
 ἅποια σὺ αὐθέντα μοι γινώσκεις ἡ ἐπεὶ δὲ τὰ ἔθνη βάλλουσιν εἰς τὴν θυσίαν αὐ-
 τῶν ὕδαρ, δὴν πρέπει νὰ μᾶς φαίνεται ἀπρεπον ἡ διότι καὶ εἰς τὰς ἁγίας Γραφὰς
 εὐρίσκομαι περὶ τῆς παράδειγμα, τυτέσιν, ὅτι ἐπροσφέρετο θυσία ὕδατος εἰς
 τὸν Θεόν, καὶ ἦτον δεκτὴ εἰς αὐτὸν ἡ εὐρίσκομαι καὶ εἰς τὸ κυ'. Κεφ. τῶν Βα-
 σιλικῶν, ὅτι δύο νέοι ἠντιλσαν ὕδαρ ἀπὸ τῶν λάκκων, ὁ ὁποῖος ἦτον ἐμπροσθεν
 εἰς τὴν πόλιν τῆς Βηθλέεμ, καὶ ὁ Προφήτης Δαβὶδ τὸ ἐθυσίασεν εἰς τὸν Θεόν ἡ
 λοιπὸν δὴν ἦναι ἑαυτίον εἰς τὴν Γραφήν, ἂν τὰ ἔθνη τὴν σήμερον βάλλουσιν ὕδαρ
 εἰς τὴν θυσίαν, ἢν προσφέρουσιν εἰς τὸν Θεόν. Ἡμεῖς ἀναγινώσκομαι, καθὼς
 εἶπομαι, ὅτι καὶ ὁ Ἀαρὼν ἐπροσφερε θυσίαν εἰς τὸν Θεόν ἐξ ἀρτί καὶ οἴνου, καὶ ὁ
 Δαβὶδ ἐξ ὕδατος. Αὐτὰ δὲ τὰ τρία ὁμοῦ συζάνουσι μίαν θυσίαν τὴσιν καθα-
 ρόν, ὅσον ἡ φύσις ἐπιδέχεται, καὶ ὁνομασθε δύνανται νὰ ἐφεύρη, καὶ ὅχι ὁμοίαν
 μετ' ἐκείνην τῶν κρεάτων τῶν παχέων ταύρων. Ὁ Ἡλίας μας, καθὼς ἴσορθε ἡ
 ἀρίτη τῶν Βασιλ. ἔχουσιν ὕδαρ ἐπάνω εἰς τὴν θυσίαν τῶν κρεάτων, καὶ ὁ Θεὸς
 ἐπεμφε πῦρ ἐξ ἔρανος, καὶ ἐδέχθη τὴν ὕδατι βαντισθεῖσαν θυσίαν ἡ ὅχι ὁν σχή-
 ματι ἡ Ἀγγέλιος φανῆς εἰς τὸν Ἡλίαν μετέδωκεν αὐτῷ ἀρτον ἔγκρυφιαν, καὶ ὕδαρ,
 ὅταν αὐτὸς ὁ Ἡλίας τῆ δυνάμει τῆς βρώσεως ἐκείνης ἐπεριπάτησε μ'. Ἡμέρας
 ἕως εἰς τὸ ὄρος τῆς Θεῆς, τὸ ὁποῖον ἡ φύσις δὴν ἠμπορεῖ νὰ τὸ κατορθώσῃ. Αὐ-
 τὴν τὴν ὡραιοτάτην καὶ προσφυσιάτην θυσίαν, τὴν ἐξ οἴνου καὶ ὕδατος μεμιγμέ-
 νην, τὴν περιγράφει ὁ Προφήτης Σολομών, εἰς τὸ βιβλίον τῶν παροιμιῶν, λέ-
 γων ἡ Ἡ σοφία τῆς Ἑψίς μετέδωκε τὴν ἑαυτῆς θυσίαν, καὶ ἠτοίμασε τρά-
 πεζαν ἡ τότε ἀπέσειλε τὸς δούλους, λέγουσα ἡ ὅς ἐσὶ νήπιος ἐλθέτω πρὸς με,
 ἡ ἡδεῖς φρυγῶν φάγονται τὸν ἐμὸν ἀρτον, καὶ πίνουσι τὸν ἐμὸν οἶνον συγκεκραμμένον
 ὕδατι, (3). Τί ἄλλο ἦναι αὐθέντα μοι ἡ ὑπὸ τῆς σοφίας τῆς Ἑψίς ἠτοιμα-
 σμέ-

(1) ἡ Τὴν Συλῶ οἱ ἐβδομήκοντα ὠνόμασαν Νοεμβὰ, λέγοντες ἡ καὶ ἔρχεται
 Δαβὶδ εἰς Νοεμβὰ πρὸς Ἀβιμέλεχ τὸν ἱερέα, (Κεφ. κἀ. 1.)

(2) ἡ Καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἱερεὺς τῷ Δαβὶδ, καὶ εἶπεν, ἡ ἡ εἰσὶν ἀρτί βέβηλοι ὑπὸ
 τὴν χεῖρά μου, ὅτι ἀλλ' ἡ ἀρτί ἡγίοί εἰσιν ἡ εἰ πεφυλαγμένα τὰ παιδαρία σου εἰ-
 σὶ, πλὴν ἀπὸ γυναικός, καὶ φαίνεται, (Κεφ. κἀ. 4.)

(3) ἡ Ἡ σοφία ἡφροσύνησιν ἑαυτῆς οἶνον, ἡ ἡ πίετε οἶνον, ὃν κεκέραικα
 ἡμῖν, (Κεφ. θ'. 1. ἡ ἡ ἄρτι τῆς 5.)

σμίην τράπεζα, παρὰ τὴν θυσιαστήριον; τί ἄλλο αὐθύντα μοι ὁ ἄρτος, καὶ ὁ συκεκραμμένος οἶνος, παρὰ ἢ ἐξ ἄρτου καὶ οἴνου καὶ ὕδατος θυσία, ἡγινομένη εἰς τὸ θυσιαστήριον; τίνες ἄλλοι εἰ ἐδεῖς φρυῶν, εἰ δὲ τῶν δέλων τῆς σοφίας καλόμενοι, ἐμὴ τὰ ἔθνη τὰ ἀγνοῦντα τὸν Θεόν, καὶ προσκαλεσθέντα διὰ τῶν Ἀποστόλων; λέγει δὲ, (ὅπερ καὶ ἄξιον σημειώσεως.) ἄρτον αὐτῶν, καὶ οἶνον αὐτῶν, ἐπειδὴ διὰ τῆς φανερώσεως, ὅτι αὐτὴ ἡ θυσία εἶναι πολλὰ ἀρεστὴ ἐς τὸν Θεόν, καὶ ὅτι ἐς αὐτὸ τὸ τοσοῦτον ὑψιλόν, καὶ πνευματικὸν συμπόσιον δὲν ἐπροσκάλεσε τὴν πατέρας ἡμῶν τὰς σοφὰς ἐς τὸν Νόμον, καὶ προσηλωμένους εἰς τὴν νομικὴν Θυσίαν, καὶ ὅτι δὲν μᾶς ἄφισε τὴν κρεθυσίαν, ἀλλὰ μᾶς τὴν ὑσέρησε χίλια ἔτη σήμερον τετελειωμένα· τὸ ὁποῖον μᾶς συνέβη διὰ τὸν δίκαιον ἐκείνον, εἰς ὃν ἡμάρτομεν. Ὁμῶς τῷ Θεῷ ἐσμέν.

Κ Ε Φ. ΚΑ'.

Ἵτι ὁ Θεὸς ἀπέρριψε τὰς νηθείας τῷ Σαββάτῳ, καὶ τὰς Θυσίας τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἔκλεξε τὰς τῶν Χριστιανῶν.

Πολλὰ φρεσβῆμαι αὐθύντα μοι, ἀπὸ ἐκείνου τὸν λόγον, τὸν ὁποῖον ὁ δυνατὸς, καὶ ζωοζῆς Θεὸς εἶπε διὰ σώματος Μαλαχίῳ Κεφ. α'. ὅπου θύας ἐφάπτεται τῆς τῶν ἔθνων Θυσίας· "Ἀπὸ ἀνατολῶν Ἠλίου μέχρι δυσμῶν τὰ ἔθνη προσοξήσει Θυσίαν καθαρὰν τῷ ὀνοματί μου". Εἰς τῷτο σοχαζομαι, ὅτι ἡ θυσία ἡμῶν δὲν ἦταν δεκτὴ, εἰ μὴ ἐς ἓνα μονον διωρισμένον τόπον, τατέσις ἐς τὸν ἄγιον οἶκον, ἀπὸ τὸν ἐποῖον τόπον, δηλ. τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας, καὶ ἀπὸ τὴν Θυσίαν μᾶς ὑσέρησει ὁ Θεὸς, καὶ διεσκορπίσει ἡμᾶς πανταχῶ. εἶναι τώρα χίλια ἔτη. Ὁσῶν ἦθον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπληρώθη ἐκεῖνο ὅπερ εἶπεν ὁ Θεὸς περὶ ἡμῶν ὁμιλῶν δι' ὁμοιώσεων μὲ τὸ σῶμα τῷ Ἰσραὴλ ἐς τὸ κβ'. Κεφ. ὅπου λέγει· "Ἐπληρώθη ὁ τρυγητὶς, καὶ ἔκ ἔστι τῷ λοιπῷ συλλογῆ", (1). Ὁσῶν ἦλθον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπληρώθη τὸ ρηθὲν ὑπὸ τῷ Θεῷ διὰ σώματος τῷ Προφήτῳ Μαλαχίῳ, ὅπου θύας λέγει· "Οὐκ ἔστι μου θέλημα ἐν ὑμῖν, καὶ Θυσίαν ἢ προσδέξομαι ἐξ ὑμῶν". Ἡλθε προσέτι καὶ ἐπληρώθη τὸ ἐρημίον ὑπὸ τῷ Θεῷ διὰ σώματος Ἰσραὴλ τοῦ Προφήτου Κεφ. α'. "Τὰ σάββατα ὑμῶν, καὶ τὰς ἐορτὰς ὑμῶν, καὶ τὴν Θυσίαν ὑμῶν ἢ προσδέξομαι, ὅτι πάντες ὑμεῖς ἐν τῇ ὀργῇ μου ἐστέ", (2). Ἡλθε προσέ-

τι

(1) "Ἀνήλωται τρυγητὸς πέπαντος, ἔκ ἔτι μὴ ἔλθῃ", (Κεφ. κβ'. 10.)

(2) "Καὶ τὰ σάββατα, καὶ ἡμέραν μεγάλην ἔκ ἀνέχομαι νηθείαν, καὶ ἄρχιαν, καὶ τὰς νομηνίας ὑμῶν, καὶ τὰς ἐορτὰς ὑμῶν μισθὴ ἢ ψυχὴ μου", (Κεφ. α'. 13.)

τι, ἢ ἐπληρώθῃ ἐφ' ἡμᾶς τὸ ἐρμῆνον ὑπὸ Θεοῦ εἰς τὸ αὐτὸ Κεφ. τῆ 'Ησαΐα·
 "Τί μοι πλῆθος τῶν Θουσιῶν ὑμῶν; Ἴνα τί ἐπληθύνάτε μοι τὴν ἐκ τῶν προβά-
 των, ἢ κρέατων τῶν Τράγων Θουσιῶν; Ἐγὼ γὰρ ἐξηθύνισα τὸ αἷμα τῶν Μό-
 σχων, ἢ τὰ κρέατα τῶν προβάτων, ἢ Τράγων, ὅταν προσφέρητε αὐτὰ ἐνώπιόν μου,
 ἢ τίς προσδέξεται αὐτὰ ἐξ ὑμῶν; Μὴ καταμαίανυτε ματαίως τὰς λίθους μου τὰς
 ἀγίας, μὴ προσφέρητε ἔτι Θουσιῶν. Τὸ γὰρ Θουμάμα ὑμῶν, καὶ τὰ σάββατα
 ὑμῶν, ἢ τὰς ἐορτὰς ὑμῶν ἐ προσδέξομαι ἐξ ὑμῶν, διότι ἐμίσησιν αὐτὰ ἡ ψυχὴ
 μου. Ἐὰν ὑψώσητε τὰς χεῖρας ὑμῶν πρὸς με, ἀπιστρέψω τὸ πρόσωπόν μου ἀφ' ὑ-
 μῶν, ἢ ἐὰν πληθύνητε τὰς δεήσεις ὑμῶν ἐκ ἐσακῆσομαι· αἱ γὰρ χεῖρες ὑμῶν
 πλήρεις αἵματος, ἢ πᾶσα Θουσία ὑμῶν ὡς πτώμα ὀδωδός, ἢ ὁ ἐξελεθὼν ἐκ τῆς
 αὐλῆς τῆς ἐξωτερῆς πύλης· ἢ ὁ θύων μοι Ταῦρον, ὡς ὁ ἀποκεφαλίζων ἀνθρώ-
 πον, ἢ ὁ προσφέρων μοι Θουσιῶν Τράγος, ὡς ὁ προσφέρων κρέας, ἢ ὁ προσφέρων
 οἶνον, ὡς ὁ προσφέρων ὕειον αἷμα, (1). Αὐτὸ δὲ τὸ νὰ ἀπιστρέφεται ὁ Θεὸς τὰς
 Θουσίας ἐν ἄλλο φανερώσει, παρὰ τὴν μεταβολὴν τῆς ἐδικῆς μας σαρκικῆς, ἢ
 παχέας Θουσίας εἰς τὴν πνευματικὴν, ἢ λεπτὴν Θουσιῶν αὐτῆ τῆ δουλῆ Κυρίου,
 ὅστις ἐδιώρισεν νὰ προσφέρεται ἄρτος ἀντὶ τῶν κρεάτων, ἢ ὕδωρ καθαρὸν ἀν-
 τὶ τῶν παχέων κρεάτων, ἢ οἶνος ἀκρατος ἀντὶ αἵματος, ἢ ἀνθρώπος προ-
 σφέρεται εἰς τὸν Θεὸν πνευματικῶς, ἢ εὐπροσδέκτως· Οὐχὶ δὲ ὅμοια μὲ τὰ δὶ
 ἡμῶν ἀποκεφαλίσματα ζῶα, τὰ ὅποια ὁ Προφήτης παρομοιάζει μὲ τὸ ὀδωδὸς
 πτώμα. Ἡμεῖς ὁμῶς τῷ Θεῷ ἐσμὲν, ἢ πρὸς αὐτὸν ἐπιστρέφομεν εἰς ὅλα ὅσα μᾶς
 συμβῶσιν· Ἀλλὰ διὰ τὸ νὰ μὴν ἐπιστεύσαμεν αὐθῆντα τὰ λαληθέντα ὑπὸ τοῦ
 Θεοῦ διὰ τῆς τῆ Προφήτης, ὅστις τοσοῦτον φανερὰ περιγράφει τὰ περὶ τῶν Θου-
 σιῶν ἡμῶν, ἔπειν ὁ Θεὸς, ἢ διὰ τῆ 'Ιερεμίας Κεφ. ζ'. "Προσκαλέσατε τὰς
 πλησίον ὑμῶν πρὸς τὰς Θουσίας, ἢ φάγετε σὺν αὐτοῖς τὰ κρέατα τῶν Θουσιῶν ὑ-
 μῶν, ὅτι ἐν ἡμέρᾳ ἧ ἀνήγαγον τὰς πατέρας ὑμῶν ἐξ Αἴγυπτου ἐκ ἀνεπιλαμῆ,
 αὐτοῖς λόγον περὶ Θουσιῶν, ἀλλ' ἔπουν ἀκώετε τῆς φωνῆς μου, ἢ ἔσομαι ὑμῖν εἰς
 Θεὸν, ἢ ὑμεῖς ἔσοσθε μοι εἰς λαὸν, ἐὰν πορεύησθε ἐν πᾶσιν, οἷς ἐντέλλομαι ὑ-
 μῖν, εὐ ἔσεται ὑμῖν· καὶ ἐκ ἠκυσαν, ἢ δὲ ἔθικαν τὸ ἔς αὐτῶν εἰς τὸν λόγον
 μου, (2). Καὶ σὺ αὐθῆντα μοι τῆτο τὸ ἠξούρης. Πλὴν τῷ Θεῷ ἐσμὲν εἰς ὅλα
 ὅσα μᾶς ἐσυνέβησαν.

Κ Ε-

(1) "Τί μοι πλῆθος τῶν Θουσιῶν ὑμῶν λέγει Κύριος; πλήρεις ἐμὲ ὀλοκαυτω-
 μάτων κριῶν . . . αἱ γὰρ χεῖρες ὑμῶν αἵματος πλήρεις, (Κεφ. α. 11 ἀχ. τῆ 15.)

(2) "Ταῦτα λέγει Κύριος, τὰ ὀλοκαυτώματα ὑμῶν συναγάγετε μετὰ τῶν Θου-
 σιῶν ὑμῶν . . . ἢ ἐκ ἠκυσάν μου, ἢ ἐ προσέσχε τὸ ἔς αὐτῶν, (Κεφ. ζ. 21. ἢ 24.)

Ἐποδείκνυσι τὴν ἀποβολὴν τῆς Συναγωγῆς, ἔτι τὴν ἐκλογὴν τῆς Ἐκκλησίας διὰ τῶ λόγῳ τῶ ἐρημίῳ ὑπὸ τῶ Κυρίου πρὸς τὴν Ῥεβέκκαν.

Φοβῶμαι αὐθύντα μοι, ὅτι ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος ἐς τὸ κέ. Κεφ. τῶ πρώτου βιβλίου τῶ Νόμου ἰννοεῖται διὰ τὴν Συναγωγὴν, ἔτι τὴν Ἐκκλησίαν ὅ ἐπεδὴ λέγει Κύριος ὁ Θεὸς πρὸς τὴν Ῥεβέκκαν τὴν γυναῖκα τῶ Ἰσαὰκ ὅ ἄν ἔθνη ἐν γαστρὶ σου ἐσὶ, ἔτι δύο λαοὶ ἐκ τῆς κοιλίας σου διασαλεύσονται, ἔτι ἔθνος ἔθνος ὑπερέξει, ἔτι ὁ μέζων δαλεύσει τῶ ἐλάσσονι, (1). Αὐθύντα μοι μόνη ἡ Ῥεβέκα ἦτον ἡ μήτηρ τῶν Ἰουδαίων, ἔτι τῶν Ἐθνῶν ὁ μέζων λαὸς, ἔτι πρωτότοκος ἦτον ἡ Συναγωγὴ, μέζων ἔσα κατὰ τὴν τιμὴν ἔτι τὴν σοφίαν, μετὴν ὁποίαν ὁ Θεὸς τὴν ἐπροίκισεν. Ὁ λαὸς ὁ δευτερογώνητος, ἔτι ἐλάσσων πρὸς τὸν Θεὸν ἦτον τὰ ἔθνη, τὰ ἀναποκείμενα ἐς τὴν ἀπιστίαν, ἔτι τὴν ἀμάθειαν αὐτῶν. Ἄμ' αὐθύντα μοι, ἂν ὁ Θεὸς ἀπέκτενε τὸν Ἰσραὴλ, καθὼς περιγράφει ὁ Ἡσαΐας, τότε βέβαια ἀνεστράφη ἔτι ἡ Συναγωγὴ ὅλη, ἡ ἔσα μέζων, ἔτι ἐδάλευσεν ἐς τὰ ἔθνη, τὰ ὄντα ἐλάσσονα, διὰ τὴν πληρωθῆ ὁ λόγος, ἔτι ἔπειτα ὁ Θεὸς πρὸς τὴν Ῥεβέκκαν ὅ ἄν ἔθνος ἔθνος ὑπερέξει. Περὶ δὲ τῆς Ἐκκλησίας λέγει ὁ Θεὸς διὰ στόματος Δαβὶδ ἐς τὸν μδ'. Ψαλμὸν ὅ Πα ῤῆση ἡ βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου ἐν ἱματισμῶ διαχρῆσθ ποικίλοις χρώμασι κεκαλλωπισμένη, (2). Τῆτο παρασαίνει αὐθύντα μοι, ὅτι ἡ Ἐκκλησία τῶν ἔθνῶν, ἡ καλυμένη βασίλισσα μετὴν διαφορὰν πασῶν τῶν γλωσσῶν, τὴν ὁποίαν δαλεύσειν, ἔτι κεκαλλωπισμένη ὡσὰν μετὴν διάφορα χρώματα ὅ διότι πᾶσαι αἱ διάλεκτοι ἐξηγῶσι συμφάνως ἔτι ἀληθῶς ἐς τὴν Ἐκκλησίαν τὸν Νόμον, ἔτι τὸ Ψαλτήριον, κατὰ τὸ βιβλίον τῶν Προφητῶν ὅ ἡ δὲ Συναγωγὴ ὄν ἔτιχω, ἐμὴ μόνον μίαν διάλεκτον τὴν Ἑβραϊκὴν, ἔτι τὸν καλλωπισμὸν αὐτῆς, ὡσπερ ἐνὶ χρώματι κεχρωματισμένον.

Ἐποδεικνύει τὸ αὐτὸ διὰ τῶν λόγων Μαλαχίῳ τῶ Προφήτῳ.

Φοβῶμαι προσέτι αὐθύντα μοι διὰ τὰ λόγια τῶ Προφήτῳ Μαλαχίῳ, τὰ ὁποῖα ἀνωτέρω συχνάκις ἐπροβάλλομεν, ἐπεδὴ λέγουσιν ὅ ἔπειτα ὁ Θεὸς τῆ Συναγωγῆ ὅ ἄν ἔτιχω θέλημα ἐν τῆς Θεοσίας ἡμῶν, διότι ἀπὸ ἀνατολῶν Ἡλίου, ἔτιως

(1) ὄ Καὶ λαὸς λαὸ ὑπερέξει, (Κεφ. κέ. 29.)

(2) ὄ Περιβεβλημένη πεποικιλμένη, (Ψαλμ. μδ'. 9.)

ἕως δυσμῶν μέγα τὸ ὄνομά μου ἐν τοῖς ἔθνεσι, τοῖς προσφέρσι τῷ ὀνόματί μου
 θυσίαν καθαρὰν ὡς καὶ εἶναι φύσει καθαρὰ τὸ ὕδωρ, ὁ οἶνος, καὶ τὸ καθαρὸν
 ἄλευρον, ἀπὸ τῶν ὁποῖα γίνεται ἡ θυσία, ἥτις δὲν χρειάζεται καθαρσιν, εἰδὲ
 πλύσιμον ὡς ἡ συναγωγὴ εἶναι χρεῖα νὰ πλύη τὰ κρέατα τῶν θυσιῶν, καὶ νὰ
 καθαρῆ τὰς κοιλίας τῶν θυσιαζομένων ζώων, καὶ νὰ πλύη τὸν τοπον ἀπὸ τὸ
 αἷμα, καὶ τὸ πάχος τῶν θυσιῶν ὡς διότι ἐὰν δὲν πλύνονται, φρίκην βέβαια ἠ-
 θελε προξυθῆσιν, ὅταν τὰ μεταχειρίζονται ὡς εἰς τὸ ἄρτε τῷ οἶνῳ καὶ τῷ ὕδατος
 τὴν θυσίαν, ὡς δὲν ἀπρεπον φαίνεται ὡς ἔφωμος ὡς καὶ λέγει καὶ
 τὸ ἰζ'. τῶν παροιμιῶν, ὅστις ὕδωρ ἀσυχρὸν περιέχει, καὶ ὅταν σωματικῶς τὸν εὐ-
 χαζώμεθα. Νομίζω δὲ αὐθεντα μοι, ὅτι περὶ αὐτῆς τῆς θυσίας ἔπειν ὁ Θεὸς
 διὰ Σολομῶντος εἰς τὸ ἰζ'. Κεφ. ὡς ἔφωμος μετ' ἀγάπης, ἢ μίσχος
 πῶν μετὰ μάχης (1). Ὁ καθαρὸς ψωμὸς τῆς ἀγάπης αὐθεντα μοι εἶναι ἡ
 πραότης, καὶ ἡ ἀμοιβαία τῶν παραπτωμάτων συγχώρησις, καὶ ὁ μίσχος ὁ ἐκ
 μάχης παχυνόμενος εἶναι τὸ, ὀφθαλμὸς ἀντὶ ὀφθαλμοῦ, καὶ ὁ ἀπόκρυφος τῶν ἐχθρῶν
 φόνος. Λοιπὸν αὐθεντα μοι, ἡ μὲν τῆς συναγωγῆς θυσία εἶναι ὁ μετὰ μάχης πα-
 χυρὸς μίσχος ὡς εἰς τῆς Ἐκκλησίας θυσία ὁ ψωμὸς μετὰ ἀγάπης, περὶ ἧς λέ-
 γει ὁ Θεὸς κρέσσω ψωμὸς κτλ'. Ὡραστάτα δὲ περιγράφει ὁ Θεὸς τὴν Ἐκ-
 κλησίαν, παροιμιάζων αὐτὴν μετὰ τῶν Ἐλάφω διὰ σώματος Σολομῶντος εἰς τὸ ε.
 τῶν Παροιμιῶν Κεφ. ὅπως λέγει. ὡς ἔλαφος τῷ Θεῷ προσφιλεστάτη ἐν τῷ ζηλωτῇ
 αὐτῆς, ἧς οἱ μασοὶ μεθύσσοι σε ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ ἡ ἀγάπη αὐτῆς εὐφρανῆσε
 αἰωνίως (2). Καὶ ἀρμυρίζει μὲν κατὰ τινὰ τρόπον νὰ εἰπῶμεν τὴν συναγωγὴν Ἐ-
 λαφον, ὡς εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐξηγήσωμεν αὐτὸν τὸν λόγον, δι' αὐτὸ μάλιστα, διὰ
 τὸ νὰ μὴν ἔχη ἓνα ζηλωτὴν, ἀλλὰ πολλὰς. Ζηλωτὰ αὐτῆς ἦσαν ὁ Μωϋσῆς, καὶ ὁ
 Ἀαρὼν, ὁ Δανιὴλ, ὁ Ἡσαΐας, ὁ Ἰερεμίας καὶ ἄλλοι ὅμοιοι ὡς ἡ Ἐκκλησία
 εἶναι ἡ ἡγαπημένη τῷ Θεῷ Ἐλαφος ἐν τῷ ἑαυτῆς ζηλωτῇ, περὶ τε τῶ ὁποῖα
 καὶ περὶ τῆς ὁποῖας ἐγράφει, ὡς ἔλαφος προσφιλεστάτη τῷ Θεῷ ἐν τῷ ζηλωτῇ αὐ-
 τῆς, τῷ μὴ ἔχοντι ὅμοιον ἐν τῇ βουλή. καὶ χάριτι (3). Εἶτα προσέθισιν αὐθεν-
 τα μοι, ὡς μεθύσσοι σε οἱ μασοὶ αὐτῆς ἐν παντὶ καιρῷ, εὐφρανθήσῃ ἐν τῇ ἀ-
 γάπῃ αὐτῆς αἰωνίως (4). Διὰ τῶν ὅν τῶν λόγων ὁ Θεὸς περιγράφει, ὅτι ἡ

©υ.

(1) ὡς κρέσσω ψωμὸς μετ' ἡδονῆς ἐν ἐρήνῃ, ἢ οἶκος πολλῶν ἀγαθῶν, καὶ ἀ-
 δίκων θυμάτων μετὰ μάχης (3). (Παροιμ. Κεφ. ἰζ'. 1.)

(2) ὡς ἔλαφος φιλίας, καὶ πᾶσι σοὶ χαρίτων ἐμιλήτω σοι, ἡ δὲ ἰδία ἡγάθησθαι
 σε, καὶ συνίτω σοι ἐν παντὶ καιρῷ ὡς ἐν γὰρ τῇ ταυτῆς φιλίᾳ συμπεριφερομένης
 πολλοσὸς ἔσῃ (3). (Κεφ. ε. 17.)

Θυσία τῆς Ἐκκλησίας θέλει διαωνίση . Ὁμοιάζει δὲ ὁ Θεὸς μὲ μητέρα θηλάζουσαν τὸς υἱὸς αὐτῆς . καὶ μὲ αὐτὸ τὸ ὅποιον ἔπε “ μεθύσω σε ,, φανερώη πνευματικῶς τὴν ἐξ οἴου Ἰλὴν τῆ μυσήριε . οἱ δὲ μαστοὶ θηλάσιν , ὅτι τὸ μυσήριον ἐς τὰ λοιπὰ αὐτῆ μέρη εἶναι τροφὴ ἡδονικὴ , ἢ ἰκανὸν μυσήριον . τὴν ὁποίαν Θυσίαν μεταχαρίζεται εὐφραυνομίῃ ἡ Ἐκκλησία χίλια ἔτη τώρα , ἀπὸ τὸν καιρὸν , τὸν ὅποιον ὁ Θεὸς ἐξέρησε τὴν Συναγωγὴν ἀπὸ τὴν Θυσίαν . ὁ δὲ ζηλωτῆς ἐκένος , ἢ ὡς ἡ Ἐκκλησία εἶναι τοσούτον ἀρεθὴ ἐς τὸ Θεὸν , εἶναι ὁ Χριστὸς ὁ Κύριος . οἱ δὲ μαστοὶ αὐτῆς δίδωσιν οἶνον ἀιώνιον , ἐξ ἧ προέρχεται ἡ ἀιώνιος εὐφροσύνη . δὲν λέγει , ὅτι θέλει δάσει κρέατα ἢ πάχος , ἢ αἷμα , τὰ ὁποῖα συσάνει τὴν κοπιασικὴν Θυσίαν τῆς Συναγωγῆς , ἀπὸ τὴν ὁποίαν ὁ Θεὸς ἐξέρησεν ἡμᾶς χίλια ἔτη τώρα . Ἡμεῖς ὁμῶς αὐθύντα μοι τῆ Θεῶ ἐσμέν . Ἡτον δὲ ἡ Συναγωγὴ ὡσπερ γυνὴ ἔχουσα ἢ ἄλλον ἄνδρα ἐκτὸς τῆ Θεῶ , ἔχασε δὲ αὐτὸν τε , ἢ τὸν ἁγίου οἶκον . Αὐτὴ δὲ ἡ Ἐκκλησία ἦτον ἔλαφος ἢ τῆ ἐρήμῃ χωρὶς ἄνδρα , ἀλλ’ ὁ Θεὸς ἀνεπλήρωσε τὸν τόπον αὐτῆ . Ὄθω αὐτὸς ὁ δυνατὸς , ἢ ὠδοξὸς λέγει διὰ Ἡσαΐα ἐς τὸ ζγ’ . Κεφ . “ Κόρα μεμνησευμέναι κρέσσονες ἐσι τῶν ἐχουσῶν ἄνδρα , (1) . Ὁμοίως ὁ αὐτὸς Προφήτης ἐς τὸ ζγ’ . Κεφ . λέγει “ Ἐγὼ ποιῆσα λέγει Κύριος ὁ Θεὸς ἀμπελον , ἢ ποταμὸς ἐς πόσιν τῆ ἐκλεκτῆ λαῶ μου . ἢ σὺ Ἰακώβ μὴ ὑποτασσόμενος , ἢ σὺ Ἰσραὴλ μὴ ἀκύν , (2) . καθὼς ἡμεῖς αὐθέντα μοι , οἱ μὴ ὑπακούοντες , ἢ οἱ μὴ ἔχοντες ὄτα , μὴδὲ ὀφθαλμὸς . Ὄθω αὐτὴ ἡ ἀχμαλωσία ἡμῶν ἐφθασε τώρα ἐς τὴν πᾶν χιλίαν ἐτῶν ἀποπλήρωσιν . Φοβῆμαι δὲ αὐθέντα μοι περὶ τῆ Νόμου ἡμῶν , ὅς τις ἔχη σρόχειρον τὴν τῆς μαρίας ὄργην , ἢ λέγει “ ὀφθαλμὸς ἀντὶ ὀφθαλμῶ , κτλ’ . Ἄλλ’ ἢ ἔλαφος ἐκένη , ἢ ἔχουσα εἶα ζηλωτὴν λέγει ἐς τὸ ἐνδοξον αὐτῆς Εὐαγγέλιον ἐς τὸ ε’ . Κεφ . τῆ Ματθαῖου . “ Ὅς τις σὲ βραπίσει ἐπὶ τὴν δεξιάν σου σιαγόνα , σρέφον αὐτὸν ἢ τὴν ἄλλην , . Ὁ δὲ Δαβὶδ ἐς τὸν λά . Ψαλμ . λέγει . “ Ὄς μεγαλὴ ἢ πολλὴ ἢ γλυκύτης σου Κύριε , ἢ ἀπέκρυψας τοῖς φοβημένοις σε , ἢ ἀνεπλήρωσας αὐτὴν τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ σέ , (3) . Εἶναι δὲ φανερὸν αὐθέντα μοι , ὅτι ὁ λαὸς τῆς Συναγωγῆς ἐφοβῆτο τὰς ποιὰς τῆ Νόμου , τῆς τὸν ὀδόντα ἀντὶ ὀδόντος , ἐπειδὴ ἦτον πρόχειρος ἢ ἐκπλήρωσὶς τῆ . ἀλλ’ ὁ τῆς Ἐκκλησίας

λα-

(1) “ Εὐφράνθητι σῆρα , ἢ ἐ τίκτωσα , ἢ ῥῆξον , ἢ βόησον ἢ ἐκ ὠδίνουσα , ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρήμῃ μαῖλλον , ἢ τῆς ἐχούσης ἄνδρα , . (Ἡσ . Κεφ . νδ . 10 .)

(2) Τῆτο ὄχ εἰρηται .

(3) “ Ὄς πολὺ τὸ πλῆθος τῆς χρηστότητός σου Κύριε , ἢς ἐκρυψας τοῖς φοβημένοις σε , ἐξεργάσω τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ σέ ἰωντίον τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων , . (Ψαλμ . λ’ . 19 .)

κον ἐς τὸν πῆ. Ψαλμ. "Ἄσονται σοι λαοὶ ἐν οἴκῳ Θεῷ μου ἄσμα, (1) Εἰς αὐτὸν δὲ τὸν τόπον λέγει ἀλλαγαμὸν κατ' αὐτῶνομασίαν. εἶναι δὲ τῶρα χίλια ἔτη, ἐξότε ἡμεῖς οἱ Ἰουδαῖοι δὲν ἐφάλαμεν ἐν οἴκῳ ἁγίῳ. Λέγει προσέτι περὶ αὐτῶν τῶν ψαλτῶν ὁ Δαβὶδ "Ἄσονται ἄσμα ἐν οἴκῳ Θεῷ ἐς τὸν αἰῶνα, (2). Περὶ ἡμῶν λέγει ἐς τὸν ρθδ'. Ψαλμ. " Πῶς ἄσονται τὴν ψδὴν τῷ Θεῷ ἐπὶ γῆς ἀλλοτρίας; (3). Τίνι δὲ τρῶπῳ αὐθάντα μοι ἡμπορῆμιν καὶ ἐλπίσωμιν, ὅτι θέλομεν ἀπεκτήσῃ τὴν γῆν, καὶ τὸ ὄνομα, ἐν ᾧ ὁ Θεὸς λέγει διὰ τῆ Προφῆτις Ἄμως ἐς τὸ γ'. Κεφ. "Ἐπεσεν Ἰσραὴλ, καὶ ἐκ ἀναθήσεται, Παρθένος τῆ Ἰσραὴλ καταβέβηται, καὶ ἐκ ὑψωθήσεται, (4). ὁ αὐτὸς Προφῆτις Κεφ. θ'. λέγει "Καὶ ἦξε θλίψις, καὶ ἐμὴ διασωθῆ ὁ φεύγων ἐξ αὐτῶν. καὶ ἐὰν κατακρυβῶσιν ἐς τὸ ὄρος τῆ Καρμὴλη, ἐκεῖθεν κατακριμίνισαι αὐτὸς ἡ χεῖρ μου, καὶ ἐὰν καταβῶσιν ἐς τὸ βάθος τῆς θαλάσσης, ἐκεῖ ἀποσελῶ τὰς δράκοντας, καὶ θήσονται αὐτὸς, καὶ ἐὰν πορευθῶσιν ἐν ἀχμαλωσίᾳ πρὸ προσώπου τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν, ἐκεῖ ἐξαποσελῶ τὴν ῥομφαίαν, καὶ ἀποκτινῆ αὐτὸς, καὶ θήσω τὸν Ἰσραὴλ μὲ ἐπ' αὐτὸς ἐς κακὸν, καὶ ἐκ ἐς ἀγαθόν, (5). Τὸ ὅποιον ἐποίησεν ὁ Θεὸς ἐς ἡμᾶς χίλια ἔτη τῶρα τετελειωμένα ἀπὸ τῶν καιρῶν, τὸν ὅποιον ἐφάλαμεν τὸ ἄσμα, καὶ τὸν Ψαλμ. Ὅμως τῷ Θεῷ ἐσμέν.

Κ Ε Φ. Κ Ε'.

Ὅτι οἱ Ἰουδαῖοι παραλόγως ἐλέγχουσι τὸ τῶν Χριστιανῶν ψάσμα.

Αὐθάντα μοι ὁ Θεὸς εἶπε περὶ ἡμῶν. "Θήσω τὸν ὀφθαλμὸν μου ἐπ' αὐτὸς ἐς κακὸν, καὶ ἐκ ἐς ἀγαθόν, καθὼς φανερὰ τὸ βλέπομεν χίλια ἔτη τῶρα. Εἶπε δὲ περὶ τῶτων τῶν υἱῶν τῶν ψαλτῶν διὰ σώματος Δαβὶδ " Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσασατε χεῖρας, καὶ ψάλλατε τῷ Θεῷ ἐν φωνῇ ἀνέσεως, (6). καὶ ἀλλαχῶ λέγει " Ἀλλαξάσατε τῷ Θεῷ, (7) Πᾶσα ἡ γῆ, δουλείσατε τῷ Κυρίῳ ἐν εὐφροσύνῃ, ἐσέλθετε ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν ἀγαλλίασει, καὶ ἐς τὸν ζς'. Ψαλμ. "Ψάλλατε

τε

(1) Τῆτο ἐκ εὗρηται.

(2) Οὐδὲ τῆτο.

(3) " Πῶς ἄσονται τὴν ψδὴν τῷ Κυρίῳ ἐπὶ γῆς ἀλλοτρίας; (Ψαλμ. ρθδ' 4.)

(4) " Οἶκος Ἰσραὴλ ἐπεσεν, καὶ ἐκ ἐπι μὴ προσθήσει τῷ ἀναστήναι. παρθένος τῆ Ἰσραὴλ ἐσφαλεν ἐπὶ τῆς γῆς αὐτῆς, ἐκ ἐξιν ὁ ἀναστήσων αὐτήν. (Κεφ. ε. 1. 2.)

(5) " Καὶ ἐμὴ διασωθῆ ἐξ αὐτῶν φεύγων, . . . καὶ σπυριῶ τὰς ὀφθαλμοὺς μου ἐπ' αὐτὸς ἐς κακὸν, καὶ ἐκ ἐς ἀγαθόν. (Κεφ. θ' 1-4.)

(6) Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσασατε χεῖρας, ἀλλαξάσατε τῷ Θεῷ ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως. (Ψαλμ. μς'. 1.)

(7) " Τῷ Κυρίῳ. (Ψαλμ. γθ'. 1.)

τε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ, ἔ ευαγγελίσασθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας, (1). Τρομάζω αὐθέντα μοι ἀπὸ τὸ ἐρημίον ὑπὸ Θεῷ διὰ σώματος Ἰερεμ. Κεφ. 9'. " Διδάξατε τὰς υἱὰς ὑμῶν κλαυθμόν, ἔ θρήνον, ὅτι θάνατος ἐξῆλθε διὰ τῶν θυρῶν ὑμῶν, (2) * ἔ ἀπὸ τὸ ἐρημίον ὑπὸ Θεῷ περὶ τῶν υἱῶν, τινέσι τῶν ψαλτῶν διὰ σώματος Δαβίδ, ἐς τὸν 93'. Ψαλμ. ἔ ρμζ' 11. 12. 13. " Βασιλεῖς τῆς γῆς, ἔ πάντες λαοί, ἀρχόντες, ἔ πάντες κριτὰ γῆς, νεανίσκοι ἔ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, ἀνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, * ἔ εἰς τὸν μή. Ψαλμ. " Ἐν θυσίᾳ ἄσματος τιμήσει με, (3) * ὡσάν νὰ ἔλεγε φανερά, ἔχι ἐν θυσίᾳ κρεάτων τραγῶν, καθὼς ἦτον ἡ ἐδική μας θυσία. Εἶπε προσέτι αὐθέντα μοι διὰ σώματος Ἦσ. τῷ Προφήτῃ εἰς τὸ ρνή. Κεφ. " Ψάλλτω, ἔ τιν ψάλλοντες μανθάνοντες τὰς Γραφάς, ἔ ὄλον τῷ Δαβίδ τὸ Ψαλτήριον, ἔ τῷ τῆ μουσικῆ τέχνῃ σεσημειωμένον διὰ τῷ ὀξέως, ἔ βαρέως ἤχη, (4). Ὁταν σοχάζωμαι ὄλα αὐτὰ, φαίνεται μοι ὅτι πλανώμεθα ἐλέγχοντες τὴν θυσίαν τῆς ἀνέσεως, τὴν μετὰ ἄσματος προσφερομένην εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Θεῷ, μάλισα ἐπειδὴ εἰς τὸν νόμον τῷ Θεῷ εὐρίσκει περὶ τῆς ἰστορίας, ἔ παραδείγματα τῷ Δαβίδ, λέγοντος, " Ἀνέιτε αὐτὸν ἐν κιθάρα, ἔ ὄργανῳ, ἀνέιτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις μεγάλαις ἀνέσεσι, ἔ πᾶσα πνοὴ ἀνεσάτω τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, (5). Αὐτὸ γράφει ἐς τὸν ρν'. Ψαλμὸν * τὸ δὲ παράδειγμα ἔνυμ ἐς τὴν β'. τῶν Βασιλ. Κεφ. 5'. ἐν ᾧ ἀναγινώσκωμεν, ὅτι ὁ Δαβίδ ἀπακεκαλυμμένη τῆ κεφαλῇ ἔφαλλε μετὰ κιθάρης ἰνώπιον τῆς Κιβωτῆ τῷ Κυρίῳ, τὸν ὁποῖον ἡ αὐθάδης γυνὴ αὐτῆ Μελχὼλ ἀπετόλμησε νὰ ἐλέγξη, ὅστις ἀπεκρίθη πρὸς αὐτήν * " Ὡ ἀνόητη ἔκ ὄφετέ με Κύριος περιφθόντα, καὶ ψάλλοντα, (6). Οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐσάλπιζον, ὅτε μετήγαγον τὴν Κιβωτόν.

Τί

(1) " Ἀσαστε τῷ Κυρίῳ, εὐλογήσατε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, εὐαγγελίσεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον αὐτοῦ, (Ψαλμ. γέ. 2.)

(2) " Καὶ διδάξατε τὰς θυγατέρας ὑμῶν οἶκτον, ἔ γυνὴ τὸν πλησίον αὐτῆς θρήνον, ὅτι ἀνέβη θάνατος διὰ τῶν θυρῶν ὑμῶν, (Κεφ. 20. ἔ 1.)

(3) " Θυσία ἀνέσεως δοξάσει με, (Ψαλμ. μθ'. 23.)

(4) Τῆτο ἔχ εὐρηται.

(5) " Ἀνέιτε αὐτὸν ἐν Ψαλτήριῳ, ἔ Κιθάρα, ἀνέιτε αὐτὸν ἐν τυμπανῳ, καὶ χορῳ, ἀνέιτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς ἔ ὄργανῳ, ἀνέιτε αὐτὸν ἐν Κυμβάλοις εὐήχοις, ἀνέιτε αὐτὸν ἐν Κυμβάλοις ἀπαλαγμῆ, πᾶσα πνοὴ ἀνεσάτω τὸν Κύριον, (Ψαλμ. ρν' 3. — 6.)

(6) " Καὶ ἔπε Δαβίδ πρὸς Μελχὼλ, ἰνώπιον Κυρίου ὀρχήσομαι... ἔ ἔσομαι ἀχρεῖος ἐν ὄφθαλμοῖς σε, ἔ μετὰ τῶν παιδικῶν, ὧν ἔπάς με μὴ δοξασθῆναι, (Βασιλ. β'. Κεφ. 5'. 21. ἔ 22.)

Τίνες δὲ ἐσμὲν αὐθέντα μοι παρακαλῶ σε, ἡμεῖς οἱ ἀναγελλόντες τὰς εὐχὰς αὐτῶν τῶν μουσικῶν, ἐμὴ ἢ ἀνότιος Μελεχὼλ; Καὶ ποῖοι ἄλλοι, ἐμὴ οἱ Χριστιανοὶ εἶναι αὐτοὶ, οἱ ψάλλοντες καὶ σκιρτῶντες, καὶ ἀγαλλόμενοι τῷ Θεῷ ἐν ταπεινώσει καρδίας ὁ Δαβὶδ; Μάλισα ἐπεὶ λέγει ὁ Θεὸς, " Πᾶσα πνοὴ ἀνεσάτω τὸν Κύριον, ". Ἐάν ἑλάλει διωρισμένως, λέγων, πᾶς Ἰσραηλίτης, τότε ἠμπορῶσαμεν νὰ χλευάζομεν τὸς ἄλλους. Ὡσαύτως ὁ δυνατὸς, καὶ ὑδοξὸς Θεὸς λέγει καὶ διὰ στόματος τοῦ Προφήτου Ἡσαΐα ἐς τὸ β'. Κεφ. " Ὅτι πάντα τὰ ἔθνη ἐσὶν ἰσώπιον αὐτοῦ, ὡς ὕδν, "(1). Ἀλλὰ τῆτο πρέπει νὰ ἰνοῖται περὶ τῶν ἔθνων, τὰ ὅποια ἰπῆρχον προτὶ νὰ γνωρίσωσι τὸν Θεὸν διὰ τῆς παρουσίας τοῦ δικαίου· διότι τότε ἦσαν ἀσεβεῖς, καὶ ἐδωλολάτραι. Ὁθεν τὸ ρηθὲν ἐκεῖνο δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ τὸ ἰνοῖσωμεν καλῶς διὰ τὰ ἔθνη, τὰ ὅποια εὐρηκαν τὸν Κύριον, καὶ προσφέρουσι καθ' ἑκάστην ἡμέραν Θυσίαν καθαρὰν ἔντε τῆ ἀνατολῆς, καὶ τῆ δύσει, καθὼς εἶπε διὰ στόματος τοῦ Προφήτου Μαλαχί, ὡς ἀνωτέρω εἶπομεν. καὶ βέβαια αὐθέντα μοι ἡμεῖς σφάλλομεν. Ὅμως τῷ Θεῷ ἐσμὲν.

Κ Ε Φ. Κε'.

Ἐν τῷ δέκνυσι τὴν ἀπὸ Θεοῦ ἀποστασίαν τῶν Ἰουδαίων.

Φοβῆμαι αὐθέντα μοι, μήπως ἡμεῖς ἀποστατήσωμεν ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἐς τὴν πρώτην παρουσίαν ἐκεῖνο τῷ δικαίῳ, διὰ τὸν ὅποιον ἐφέραμεν ἐς τὸ μέσον τὰς προερημένας μαρτυρίας, καὶ ἐς τὸν ὅποιον προσφυῶς ἀρμόζουσι πάντα τὰ πρὸς ἡμᾶς γεγραμμένα ἐς τὰ βιβλία τοῦ Νόμου, καὶ τῶν Προφητῶν· διὰ τὴν ὅποιαν ἀποστασίαν, καθὼς ὁ Θεὸς προβάλλει ἐς τὸς πιεζέοντας μακρότητα ἡμερῶν, ἕως εἰσπύγαι ἡμᾶς εἰς ταύτην τὴν μακρυτάτην ἀχμαλωσίαν· καὶ ἂν προσμένωμεν ἄλλον Σωτῆρα ἀπὸ ἐκεῖνον τὸν δίκαιον, ὕδν ὠφελῆ ἡμῖν. Ἀλλ' ἡ ἐβδομηκονταετὴς ἐκεῖνη Βαβυλωνία ἀχμαλωσία εἶναι ἐν φανερόν ἐπιχείρημα καθ' ἡμῶν, τὸσον κατὰ τὸν καιρὸν, καθὸ ἦτον σύντομος, ὅσον καὶ κατὰ τὴν χάριν, καθότι ἡχμαλωτίσθη μεθ' ἡμῶν ὁ Προφήτης Δανιὴλ, ὅστις ἦτον φίλος Θεοῦ, διὰ τῶ ὅποις ἐπαρηγορήμεθα, ὅτι ἐγγίξει ἡ ἀπολύτρωσις. Προσέτι ὕδν ἅι φυλαὶ ἦτον εἰς αὐτὴν τὴν ἀχμαλωσίαν, ἀλλ' ἡ ἀχμαλωσία αὐτὴ ἐπλήρωσεν ἦδη τὸ χιλιετὸν ἔτος· ὁ Δανιὴλ δὲν εἶναι μεθ' ἡμῶν, καὶ πᾶσαι αἱ φυλαὶ, ὕδν ἐξαιρημένης, δισκορπίσθησαν, καὶ ἐμακρύνθησαν ἀπὸ τοῦ ἁγίου οἴκου, διὰ τὸ ὅποιον εἶναι φανερόν σημεῖον, ὅτι δι' ἀμαρτίαν κοινὴν, ἦτις, ἐπεὶ ἐσὶν ἐν πᾶσιν ἡμῖν, καὶ διακείμεναι, θέλει διαμείνη καὶ ἡ ὄργη ἐπὶ τὸ γένος ἡμῶν χωρὶς ἐλπίδα.

(1) Τῆτο ἂχ εὐρηται.

θα ἔσθως προσμύνομαι ἄλλον τινά, ἀλλ' ἡ προσδοκία αὐτῆ ἕδεν ὠφελεῖ ἡμῖν·
 Καὶ ἂν θελήσωμεν νὰ ἔπωμεν, ὅτι ἡ ἀρχιμαλωσία αὐτῆ δὲν ἔναι κοινὴ, ἔστι
 ἕς τι μέρος τῷ κόσμῳ ἡμεῖς ἔχομεν βασιλεία, ἢ ἀρχοντα, παρευθὺς κατὰ τὸν
 Νόμον ἡμῶν θέλωμεν ἐξελεγχθῆ ὡς ψεῦσαι, ἔθέλωμεν ἀπομάνῃ νενικημένοι, ἔ
 ἀναπελούγοι· διότι ἂν ἡμεῖς οἱ Ἰουδαῖοι ἠθέλαμεν ἔχει εἰς κανένα μέρος τῷ κόσ-
 μῳ βασιλεία, ἢ ἀρχοντα, αὐτὸς ἠθελεν ἦναι ἐκ μιᾶς μάνης φυλῆς, τυτέσι τῆς
 τῷ Ἰούδα· ἀλλ' ὁ Θεὸς ἀπεφάσισε κατὰ τῷ Ἰούδα, ὅτι δὲν θέλει βασιλεύσῃ εἰς
 αἰῶνας ἐπὶ τὸν Ἰούδα βασιλεὺς ἐκ τῆς φυλῆς αὐτῆ· Ὅθω ἔπω ὁ Προφήτης Ἰε-
 ρεμίας εἰς τὸ ἰζ'. Κεφ. " Ἡ ἀμαρτία τῷ Ἰούδα γέγραπται ἐν σῦλῳ σιδηρῷ,
 ἐν λίθῳ ἀδαμαντίνῳ, ἐσφαλισμένη ἐπὶ τὰς καρδίας αὐτῶν, (1). Τίνι τρόπο
 λοιπὸν ἡμεῖς προσμύνομαι νὰ ἐξαλειφθῆ ἐκείνο, ὅπερ ἔναι γεγραμμένον εἰς σι-
 δηρῶν σῦλον, ἔς ἐς λίθον ἀδαμαντίνον; δὲν θέλει ἐξαλειφθῆ ἕς τὸν αἰῶνα· μά-
 λις διότι ἐλάλησεν ὁ δυνατὸς ἔς ὑδοξος Θεὸς διὰ σώματος τῷ Προφήτῳ
 Ἡ'σ. ἕς τὸ γ'. Κεφ. λέγων· " Ὁ δεσπότης Κύριος ἀφελῆ ἀπὸ Ἰερουσαλήμ,
 ἔ ἀπὸ Ἰούδα κριτὴν, Προφήτην, ἔ ἀρχοντα, (2). Περὶ ἡμῶν δὲ λέγει ὁ υἱὸς
 τῷ Βοκήρῳ ὁ Προφήτης ἕς τὸ γ'. Κεφ. τῷ βιβλίῳ αὐτῷ· " Ἔσονται οἱ υἱοὶ
 Ἰσραὴλ ἄνευ ἀρχοντος, ἔ ἄνευ νόμου, (3). Ἡμεῖς ἠξερρωμεν αὐθόνητα μοι·
 ὅτι ἀπ' ἀρχῆς κόσμου ἦσαν τρεῖς μεγάλοι, ἔ ἄγιοι ἐνάτιον τῷ Θεῷ, ἔ ἐν ἀρχῇ
 ἦτο ἡ ζωὴ αὐτῶν μακρὰ, καθὼς ἡ τῷ Μαδυσάλα, ἢ τῷ Ἐνῶχ, ἔ ἄλλων·
 πλὴν ἕδονος αὐτῶν παρέτεινεν ὁ Θεὸς τὴν ζωὴν ἐπέκεινα τῶν χιλίων ἐτῶν. Ἡμεῖς
 δὲ μεταξὺ ἡμῶν λέγομεν, ὅτι ὁ Μεσίας, τυτέσιν ὁ ἐπιγγελημένος ἡμῖν Χρισ-
 τὸς ἐγεννήθη ἕς τὴν Βαβυλῶνα ἕς τὸν καιρὸν τῆς ἐβδομηκονταετῆς ἀρχιμαλωσίας·
 ἀλλ' ἔτος ὁ καθ' ἡμᾶς χρόνος ἔναι τῶα χιλίων καὶ πέντε ἐτῶν. Αὐτὸν δὲ τὸν
 μῦθον, ἔ ἔχι Προφητεῖαν ἕδωλ' λόγῳ δυνάμεθα νὰ τὸν συστήσωμεν, καὶ ὁμοίως
 τὸν λέγομεν, ἔ τὸν βεβαιώνομεν ἕς τὰς συσχυγὰς ἡμῶν, ὅπα ὑ' εἰς τῶν ἀλ-
 λοτριῶν συμμίγνυται ἡμῖν. Ἄλλ' ἀκκσον τὴν κοινὴν τῶ Χριστιανῶν διδασκα-
 λίαν, τὴν τεθεμελιωμένην ἐπάνω ἕς τὸν πς'. Ψαλμὸν· " Ἐν Σιών ἐρεῖ ἄν-
 θρωπος, ἔ ἄνθρωπος ἐγεννήθη ἐν αὐτῇ, ἔ αὐτὸς ἐς.ν ὁ θεμελιώσας αὐτήν, (4).

ἕς

(1) Τῆτο ἔχ εὑρίται.

(2) " Ἰδὲ δὲ ὁ δεσπότης Κύριος Σαββοῦθ ἀφελῆ ἀπὸ Ἰερουσαλήμ. . . γί-
 γαντα, ἔ ἰσχύοντα, κτλ' . . . (Κεφ. γ'. 1. 2. ἔ 3.)(3) Τὸν Ὅσιε λέγει πρὸν Βοκήρῳ, διότι αὐτὸς Κεφ. γ'. 4. λέγει· " Διότι ἡ-
 μέρας πολλὰς καθίσονται εἰ ἰσοὶ Ἰσραὴλ, ἐκ ὄντος Βασιλέως, ἕδὲ ὄντος ἀρχοντος,
 ἕδὲ ὄντος θυσίας, ἕδὲ ὄντος θυσιασίου, ἕδὲ Ἰσραήλας, ἕδὲ ἄλλων . . .

(4) " Μήτηρ Σιών ἐρεῖ ἄνθρωπος, (Ψαλμ. πς'. 1.)

Εἰς αὐτὰ τὰ λόγια μὲ τὸ ὄνομα τῆς πόλεως ὀνομάζει τὴν δέσποιναν Μαρίαν, λέγει, ὅτι ἄνθρωπος ἐγυνήθη εἰς αὐτήν, ἔ δὲ λέγει ὁ δέσπας Ἰσραηλίτης, ἢ ὁ δέσπας, διὰ τὴν καταλάβειν, ὁ υἱὸς τῆς Μαρίας δὲν ἦτον ποτὲ εἰς τὴν ὄσφυν τινὸς ἀνθρώπου. Εἰς δὲ τὴν β'. τῶν Βασιλ. Κεφ. ζ'. τὸ φανερώει ὁ Θεὸς καθαρὰ, λέγων πρὸς τὸν Δαβὶδ · "Ὅταν πληρωθῶσιν αἱ ἡμέραι σε, ἔ κοιμηθήσῃ μετὰ τῶν Πατέρων σε, ἀναστήσω τὸ σπέρμα σε μετὰ σέ, ὅπερ ἐξελεύσεται ἐκ τῆς κοιλίας σε, ἔ ἐγὼ ἔσομαι αὐτῷ εἰς πατέρα, ἔ αὐτὸς ἔσαι μοι εἰς υἱόν, (1). Ἀ' μ' αὐθέντα μοι δὲν εἶναι δυνατὸν ποτὲ νὰ ἐξέλθῃτις ἀπὸ τὴν κοιλίαν τῆ πατρὸς τε. Τῆτο δὲ τὸ ἐξέθεσε τοσῶτον φανερὰ, διὰ τὴν δέξῃ, ὅτι ὁ Χριστὸς δὲν ἔμελλε νὰ συληφθῇ εἰς γυνῆκα διὰ σπέρματος, πεσόντος ἐξ ὄσφους ἀνδρὸς, καθὼς οἱ λοιποὶ ἄνθρωποι, τοσὸν ἐκείνοι, ὅσοι καταγόμηναι ἀπὸ τὸν Δαβὶδ, ὅσων ἔ οἱ ἀπὸ ἄλλης καταγόμηναι. Λέγει δὲ ὁ Θεὸς καὶ διὰ σώματος Δαβὶδ εἰς τὸν Ψαλμὸν ρθ'. 3. "Ἐκ γαστρὸς πρὸ ἑωσφὸρος ἐγέννησά σε, ὡσάν νὰ ἔλεγεν · "Ὁ δυνατὸς ἔ ὑπόδοξος Θεὸς διὰ τὸν Χριστὸν αὐτῷ ὅτι ἐκ θελήματος αὐτῷ, ὅπερ ἐστὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, (2) ἐγέννησεν αὐτὸν, καὶ ἔ προήγαγεν αὐτὸν ἐκ σπέρματος, λέγων ἐκ τῆς κοιλίας, διότι ὁ Χριστὸς, ἐκτὸς τῆς φυσικῆς συνηθείας, ἐγυνήθη ἐκ κοιλίας χωρὶς σπορᾶν ἀνδρὸς. Αὕτη δὲ ἐστὶν ἡ ἀληθὴς τῶν Χριστιανῶν διδασκαλία, ἣτις δὲν εἰσχωρεῖ εἰς τὰς κεφαλὰς ἡμῶν, ἔ διὰ τῆτο μᾶς συμβαίνει τὸ συμβεβηκὸς. Περιγράφει δὲ ἔ ὁ Προφήτης Δαβὶδ, ὅτι μὲ τὸν αὐτὸν τρόπον μέλλει νὰ γυνήθῃ ὁ Χριστὸς, λέγων εἰς τὸν πη'. Ψαλμὸν "Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαβὶδ ἀληθῆσαι ἐκ καρπῆ τῆς κοιλίας σε θήσομαι ἐπὶ τῷ θρόνῳ σε, (3). Ὡμῶς τῷ Θεῷ ἔσμεν.

Τ Ε Λ Ο Σ .

ΒΙΒΛΙΟΝ
Μ. ΓΑΛΑΤΙΤΕ

(1) "Καὶ ἔσαι ἐὰν πληρωθῶσιν αἱ ἡμέραι σε, . . . (Κεφ. ζ'. 12. καὶ 14. λέγει ἔ ἐγὼ ἔσομαι αὐτῷ εἰς πατέρα, ἔ αὐτὸς ἔσαι μοι εἰς υἱόν. "

(2) Τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐστὶν ἐν τῶν τριῶν προσώπων, ἔ μία τῶν τριῶν ὑποστάσεων τῆς παναγίας Τριάδος ὁμοούσιον, ἔ συναράχον, ἔ συνατῆδιον τῷ πατρὶ. ὁ δὲ δὲν λέγεται θέλημα Θεῷ. ἀλλὰ πρόσωπον, ἔ μία τῶν τριῶν ὑποστάσεων.

(3) "Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαβὶδ κτλ'. (Ψαλμ. ρθά. 11.)

ΠΙΝΑΞ

ΚΕΦΑΛΑΙΩΔΗΣ.

ΚΕΦ. Α'.	Διατί οί 'Ισραῖοί εἰσιν ὑπὸ τὴν Θεῖαν ὄργην.	Σελ.	6.
ΚΕΦ. Β'.	Δένυσσιν, ὅτι διὰ τινὰ βαρβαρὰν ἁμαρτίαν, εἰς ἣν εὐρίσκονται, ἔτιμ διεσκορπισμένοι, ἔξῃ ἐλεγχῆ τὴν ὑπ' αὐτῶν γενομένην τῷ Νόμῳ τήρησιν. — — — —		7.
ΚΕΦ. Γ'.	Τίνε λόγῳ πᾶσα Νομικὴ τήρησις τῶν 'Ισραῖων δὲν εἶναι εὐπρόσδεκτος ἐς τὸν Θεὸν διὰ τὴν ἁμαρτίαν των. — — — —		8.
ΚΕΦ. Δ'.	Παρίσσειν, ὅτι οί 'Ισραῖοί εἰσι τυφλοί. — — — —		9.
ΚΕΦ. Ε'.	Ὅτι οί 'Ισραῖοί πλανῶσι τὴς ἄλλης ἔξῃ αὐτῶς. — — — —		10.
ΚΕΦ. ς.	Ποία ἡ ἁμαρτία, δι' ἣν οί 'Ισραῖοί εὐρίσκονται ἐς ταύτην τὴν ἀχμαλυσίαν. — — — —		12.
ΚΕΦ. Ζ'.	Ὅτι ὁ δίκαιος 'Ισοῦς, ὁ τῶν Χριστιανῶν Θεὸς ἀδίκως ἐπράθη. — — — —		15.
ΚΕΦ. Η'.	Τίνε τρόπον μετὰ τὸ φονεῦθῆναι τὸν Χριστὸν, διεσκορπίσθησαν οί 'Ισραῖοί κατὰ τὴν τῷ Δανιὴλ προφητῷ. — — — —		15.
ΚΕΦ. Θ'.	Ὅτι δύο εἰσιν αἱ τῷ Χριστῷ παρυσίαι. — — — —		17.
ΚΕΦ. Ι'.	Περὶ τῆς πρώτης τῷ Χριστῷ παρυσίας. — — — —		18.
ΚΕΦ. ΙΑ'.	Περὶ τῆς δευτέρας αὐτῷ παρυσίας. — — — —		21.
ΚΕΦ. ΙΒ'.	Περὶ τῆς τῷ Χριστῷ Ἀναλήψεως. — — — —		22.
ΚΕΦ. ΙΓ'.	Ἔτι μᾶλλον δάκνισι τὴν σωματικὴν τῷ Χριστῷ Ἀνάληψιν. — — — —		24.
ΚΕΦ. ΙΔ'.	Περὶ τῆς τυφλοτητος τῶν 'Ισραῖων ἐς τὴν ἔλιυσιν τῷ Χριστῷ. — — — —		27.
ΚΕΦ. ΙΕ'.	Τίνε τρόπον οί Προφῆται κατήγγειλαν τὴν περὶ τὸν Χριστὸν ἀπισίαν ἔξ τυφλοτητος τῶν 'Ισραῖων. — — — —		29.
ΚΕΦ. Ις'.	Παρίσσει τὴν τῶν 'Ισραῖων ἀποδοκιμασίαν διὰ τὴν ἀπισίαν αὐτῶν, ἔξ τὴν τῶν Ἐθνῶν ἐκλογὴν διὰ τὴν πίσιν αὐτῶν. — — — —		31.
ΚΕΦ. ΙΖ'.	} Περὶ τῆς ζωποίσεως τῶν Ἐθνῶν, καὶ τῆς ἀναρέσεως τῶν 'Ισραῖων. — — — —		34. ἔξ 35.
ΚΕΦ. ΙΗ'.			

ΚΕΦ. ΙΘ'.	Περὶ τῆς ἐκλογῆς τῶν Ἀποστόλων ἀντὶ τῶν Προφητῶν. — — — — —	36.
ΚΕΦ. Κ'.	Περὶ τῆς ἀποβολῆς τῆς τῶν Ἰουδαίων θυσίας, καὶ ἐκλογῆς τῆ Μυστηρίου τῶν Χριστιανῶν. — — — — —	40.
ΚΕΦ. ΚΑ'.	Ὅτι ὁ Θεὸς ἀπέρριψε τὰς νηθείας τῆ Σαββάτου καὶ τὰς θυσίας τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἐκλεξε τὰς τῶν Χριστιαν. — — — — —	44.
ΚΕΦ. ΚΒ'.	} Ἀποδέκνυσι τὴν ἀποβολὴν τῆς Συναγωγῆς, καὶ τὴν ἐκλογὴν τῆς Ἐκκλησίας. — — — — —	46.
ΚΕΦ. ΚΓ'.		
ΚΕΦ. ΚΔ'.	Ὅτι τὸ τῶν Χριστιανῶν Ψάλμα εἶναι δεκτὸν ἕως τὸν Θεόν. — — — — —	49.
ΚΕΦ. ΚΕ'.	Ὅτι οἱ Ἰουδαῖοι παραλόγως ἐλέγχουσι τὸ τῶν Χριστιανῶν Ψάλμα. — — — — —	50.
ΚΕΦ. ΚΣ'.	Δείκνυσι τὴν ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἀποστασίαν τῶν Ἰουδαίων. — — — — —	52.

Σ Η Μ Ε Ι Ω Σ Α Ι,

Ὅτι τὸ βιβλίον τῆτο φαίνεται, ὅτι ἐκρίθη ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας ἐπέκεινθαι τῶν Δικαιοσύνη καὶ τριακοντα ἔτην· τὸ ὅποιον ἐκ τῆς συμπεραίνεται· ἐπειδὴ αὐτὸς ὁ διδάσκαλος Σαμουὴλ ὁ γράψας πρὸς τὸν Ῥαββὶ Ἰσαὰκ, ἔπρω· ὅτι ἀπέρασαν μόνον χίλια ἔτη ἀπὸ τὸν καιρὸν, ἐξ ἧς οἱ Ἰουδαῖοι διασκορπίσθησαν διότι κατεκυρίευσεν ὁ Τίτος τὴν ἁγίαν Πόλιν. Ὅθεν φαίνεται, ὅτι εὐθὺς μετὰ τὰ χίλια ἔτη τῆς αὐχμαλωσίας, καὶ τῆ διασκορπισμῆ τῶν Ἰουδαίων συνεγράφη τὸ βιβλίον τῆτο· ἀλλ' οἱ Ἰουδαῖοι ὄραντες ἑαυτοὺς νενικημένους ἀπὸ τὰς τοσούτων ἐναργῆς μαρτυρίας τῶν Προφητῶν, ἀπέκρυψαν τοσούτον καιρὸν τὸ βιβλίον τῆτο, διὰ κα μὴν ἐλεγχωνται ὑπὸ τῶν πιστῶν Χριστιανῶν διὰ τῶν ἐν αὐτῷ περιεχομένων. Ὅθεν μετεφράσθη ἐπὶ τὰ 1400. ἔτη ἀπὸ Χριστοῦ.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

Τῶν φιλομούσων Συνδρομητῶν.

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ.

Σάμ.

Ο' Σεβασμιώτατος ἅγιος Κωνσταντίνος, Παῖσιος.	3
Ο' Πανιερώτατος ἅγιος Πέτρος, Ἄνθιμος.	3
Ο' Πανιερώτατος ἅγιος Σεργῶν, Γρηγόριος.	5
Ο' Πανιερώτατος ἅγιος Σμύρνης, Χρῦσανθος.	3
Ο' Πανιερώτατος ἅγιος Φιλαδελφείας, Πανάρετος.	1
Θ' Πανιερώτατος ἅγιος Πελαγονείας, Γεράσιμος.	4
Ο' ἅγιος Σελευκειᾶς Κωνσταντίνος, ἐκ Ταταβλῶν.	1
Ο' Μέγας Πρωτοσύγγελος Ἀμβρόσιος, Αἰνίτης.	1
Ο' Μέγας Ἀρχιμανδρίτης Γεράσιμος, Κρής.	1
Ο' Σύγγελος τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας Εὐθύμιος, Σιμωνιάς.	1
Ο' Τριτεύων τῆς Παναγιωτάτης Ἰωαννίκιος Μ. Πρωτοψ. Βυζάντιος.	1
Ο' ἠτιμολογιάτατος Ἀλέξανδρος Φωτιάδης.	1
Ο' Δ. Α.	1
Οἱ Πανοσιώτατοι,	
Συνέσιος Πατριαρχικός Ἐφημέριος.	1
Κύριλλος Πατριαρχικός Ἐφημέριος.	1
Ἰερεμίας Εἰκοσιφοινισιῶτης.	1
Προκόπιος Πρωτοσύγγ. Βυζάντιος.	1
Ἀβέρκιος Πρωτοσύγγ. τῆς ἁγίας Δέρκων.	1
Γεννάδιος Μακεδῶν, Ὀλύμπιος.	1
Γρηγόριος ἐξ Ἀγραφῶν.	1
Διονύσιος Βυζάντιος, Πρεσβ. τῶν Ταταβλῶν.	1
Σύγγελλ. τῆς πρώτης Κυζίκης, Χαρίτων, Πρεσβ. Σαρμασικίης.	1
Π. Νικόλαος Καλομηνῶν, πρεσβ. τῶν ἁγ. Θ. Βλάγκας.	1
Π. Ἰερώνυμος Βυζάντιος, Πρεσβ. αὐτοθι.	1
Π. Σωφρόνιος Σύλλης, Πρεσβ. τῆς ἁγ. Γ. Ὑψιμαθείων.	1
Ἰσακὴμ Πρεσβ. τῶν Εἰσοδίων.	1
Π. Νικόλαος, Ἐφημέριος αὐτοθι.	1
Δανιὴλ Ἰερομόναχος ἐκ Ταταβλῶν.	1
Π. Γεώργιος Ἐφημέριος τῆς Σιναϊτικῆς.	1
Κύριλλος Πελοποννήσιος, Ἰεροδ. τῆς ἁγίας Δέρκων.	1
Ἰερεμίας Πάτριος, Ἰεροδ. τῆς ἁγίας Θεσσαλονίκης.	1
Ἀμφιλόχιος Ἰεροδ. τῶν Εἰσοδίων.	1
Νεόφυτος Γανερχωρίτης, Ἰεροδ. τῆς ἁγίας Πρεσλάβας.	1

Α'ντώνιος Νικοπόθης, Διδ. τῆς ὑπὸ Πρεσλάβα Ἑκλ. Σχολ.	Σώμ.	Γ
Ο' Α' Κανονάρχης τῆς Μ. Ἐκκλ. Θεόδωρος Μ. Χαλκινός.		Γ
Ο' Η'		Γ
Ο' Γ' Κανονάρ. τῆς Μ. Ἐκκλ. Κωνσταντῖνος Φωτίς.		Γ
Ο' Δ' Κανονάρ. τῆς Μ. Ἐκκλ. Βασίλειος Δ. Βυζάντιος.		Γ
Α'βραάμ Ἀναγιάνης Καισαρεὺς, μαθητῆς τῆς Ἑκλ. τῆς Γ. Σχολ.		Γ
Ο' Κανδηλάπτης τῆς Μ. Ἐκκλ. Πέτρος Σαντορινάιος.		Γ

Οἱ Τιμιώτατοι.

Κωνσταντῖνος Μιχαήλ. Βυζάντιος.	Γ
Ο' Σιδρ' Αντώνιος Πσάρα.	Γ
Δημήτριος Ἀγαγνώστου, ἐκ Ζαγοράς.	Γ
Γεώργιος Φωτεινός.	Γ
Γεώργιος Σωτηρίου Μπαλιζόγλου, Βυζάντιος.	Γ
Α'ρσένιος Σωτηρίου Σαπηντζόγλου, Βυζάντιος.	Γ
Σάββας Ἰωάνν. τζίπης, ἀπὸ Ἀργυροκάστρου.	Γ
Ἰωάννης Δημήτριάδου Ζωγράφου, ἐκ Ταταύλων.	Γ
Δημήτριος Ἰωαννίδης, Βυζάντιος.	Γ
Ἀθανάσιος Α. Σιμαντήρη, Λέσβος.	Γ
Ἰωάννης Κωνσταντῖνου, Λέσβ.	Γ
Εὐσράτιος Μεϊμάρη, Λέσβ.	Γ
Βασίλειος Ταλιαδῶρος, Βυζάντιος.	Γ
Μιχαήλ χ. Κορνηνάκη, Λέσβ.	Γ
Βασίλειος Μάνδρας, Λέσβ.	Γ
Κωνσταντῖνος Τηλημαχίδου, Λέσβ.	Γ
Δημήτριος Παναγιώτου Κεφαλᾶ, Λέσβ.	Γ
Χρυσόφας Μιχαήλ, Λέσβ.	Γ
Α'ναστάσιος Α. Γρημάνη, Λέσβ.	Γ
Δημήτριος Βασιλείου, Λέσβ.	Γ
Μιχαήλ Λακερίνη, Λέσβ.	Γ
Δημήτριος Ἀντωνίου, Λέσβ.	Γ
Βασίλειος Γεωργίου, Λέσβ.	Γ

ΕΝ ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΕΙ.

Ο' Παιερῶτατος ἅγιος Ἀδριανουπόλεως, Γρηγόριος.	Γ
Θ' λογιώτατος Κωνσταντῖνος Κοδρος ἐξ Ἄνδρου, Διδ. τῆς Ἑκλ. Σχολ.	Γ
Οἱ Πανοσιώτατοι.	
Προκόπιος Πρωτοσύγγ. Σιναΐτης, Πολυερινός.	Γ
Σωφρόνιος Προπυζιμίου, Λαυριώτης.	Γ
Ἰωακὴμ Σύγγελος, Λαυριώτης.	Γ
Οἱ Ἀιδεσιμώτατοι.	
Παπ. Δημητράκης Οἰκονόμος.	Γ

Π. Γεώργιος, προσέδης τῆς Μητροπόλεως.	Ι
Π. Μαυροδῆς, ἐκ Μυσαφῶ πασσῶ.	Ι
Νικηφόρος Ἱερ. διακ. Κασανδρινός.	Ι
Οἱ Τιμιώτατοι Κύριοι.	
Βῦλλκος Σλάντζεβιτζ, μεγαλέμπορος.	2
Βασιμαῆς Τριανταφύλλης.	Ι
Ἰάκωβος Ζώτης, ἔμπορος.	Ι
Παναγιώτης Δημητρίης.	Ι
Νικόλαος Φιλιππίδης, Ζωγράφος.	Ι
Κωσῆς χ. Ἄνδρην, ἔμπορος.	Ι
Δημήτριος χ. Θεοδώρας.	Ι
Χ. Κωσῆς, χ. Κυριαζή.	Ι
Ἄθανάσιος Ζώτης.	Ι
Χ. Βασίλ. Ἀποσόλις, Καραγατζινός.	Ι
Μαννὴλ Ἰακωβιτζ.	Ι
Εὐαγγέλης Γεωργίης.	Ι
Χ. Θεοδωράκης Σωτηρίης.	Ι
Θεόδωρος π. Ἰωακείμ, ἀραιτζής.	Ι
Θεοχάρης Βασιλείης.	Ι
Χ. Χρήστος Ἰωάννης.	Ι
Ἰωάννης Παρασχίδης.	Ι
Ἄθανάσιος Παράσχης.	Ι
Δημήτριος Κωνσταντίνος τζοχατζής.	Ι
Χ. Μιχαλάκης φαράς.	Ι
Γεώργιος Κωνσταντίνος, μπεζάσης.	Ι
Ἰωάννης Χρησίδης.	Ι
Χ. Δημήτριος Ἄνδρην.	Ι
Ζῆσος Σταμάτι.	Ι
Ἀπόστολος χ. Σταύρος.	Ι
Κώστας Δημητρίης.	Ι
Κώστας χ. Λιμπέρη.	Ι
Δημήτριος Ἰωάννης Γιαβεριδής.	Ι
Χ. Ἰωάνν. χ. Κωνσ. Βαφεύς.	Ι
Κωνσταντίνος Ἰωάννης.	Ι
Ἀγγελάκης Ἰωάννης, τέκτων.	Ι
Δημήτριος Ἰσδῶς, γέφυρας.	Ι
Κωνσταντίνος Νικολάης, τέκτων.	Ι
Βασίλειος Ἀναστασίης.	Ι
Διαμαντῆς Τοκαλάτζη, Καραγατζινός.	Ι
Θεόδωρος Νέσις, τζελέπης.	Ι
Χρήστος Δημητρίης, ζυδαῆς.	Ι
Ἄθανάσιος Ἀναστασίης.	Ι
Θεόδωρος Κωνσταντίνος, κρᾶκτῆς.	Ι

Ἰωάννης Στρατή, γέφυρας.	1
Μιχαήλος Παύλος.	1
Γαβριήλ Θεοδοσίος.	1
Ἀγγελάκης Ἀθανασίος, τέκτων.	1
Διαμαντής.	1
Χρῆσος Θεοχάρης, μπεζάσης.	1
Κανσαντῖνος Γεωργιάδης.	1
Σταῦρος Δημητρίος, ἀκτάρης.	1
Ἀγγελάκης Κυριακῆ, Μουσικός.	1
Ἀθανάσιος Γεωργίος, καλπακτζής.	1
Χρῆσος Τριανταφύλλος, ψυχρᾶς.	1
Ἰάκωβος Λαμπρόσι, διλητζής.	1
Λιμπεράκης Δημητρίος.	1

ΕΝ ΤΟΥΡΝΟΒΩ.

⊙ Πανιερώτατος ἅγιος Τυρνόβω, Ἰλαρίων.	10
⊙ Πανοσιολογ. Ἀρχιμανδρ. Νεόφυτος, Χιλανταρινός.	2
⊙ Πανοσιώτ. Ἀντίμος Ἱερομόν. Λαυριώτης.	2
⊙ ὀπιμώτατος Ἀξιοπόλεως, κὺρ Ἰωσήφ.	2
⊙ Τιμιώτατοι Κύριοι,	1
Εὐστάθιος Πασχάλης.	1
Νικόλαος Ἰωάννης.	1
Ἀθανάσιος Πασχάλι.	1
Ἰωάννης Δσμ. Σαράφι.	1
Χ. Δημήτριος, χ. Νίτζω.	1
Κυριακὸς Εὐσταθίου.	1
Χ. Κυριακὸς, χ. Εὐσταθίου.	1

ΕΝ ΣΕΡΡΑΙΣ.

⊙ Πανοσιώτατοι,	1
Γαβριήλ Σμυρνάιος, Πρωτοσύγγ. τῆ ἀγ. Σερρών.	1
Διονύσιος Καθηνύκιμος τῆ τιμῆ Π. οδρόμου.	1
Χρῦσανθος Δικῆος, Μ. τῆς αὐτῆς Μονῆς.	1
Μακάριος Προηγύκιμος τῆς αὐτ. Μ.	1
Δαμάσκηνος Προηγύμ. τῆς αὐτ. Μ.	1
Πορφύριος μπασιώτης, ἐκ τῆς Μ. τῆ Εὐαγγελισμῶ.	1
Θεοκλιτος Μ. Παλαιᾶς.	1
⊙ Ὁσιώτατοι,	1
Φιλόθεος τῆς αὐτ. Μ.	1
Ματθαῖος τῆς αὐτ. Μ.	1
⊙ Ἱερολογιώτ. Ἀρχιδιάκονος Ναθαναήλ.	1
Καλλίνικος Μοναχὸς Κολλιακιώτης.	1

4

3

1100
130
100

ΑΝΤΙΣΤΑΣΙΣ
ΟΜΗΡΟΥ
ΕΠΙΣΤΑΣΙΣ
ΕΠΙΣΤΑΣΙΣ

1100
130
100

ΒΙΒΛΙΟΝ
ΜΑΤΘΑΙΟΥ

1100
130
100

1100
130
100

ΕΠΙΣΤΑΣΙΣ
ΟΜΗΡΟΥ
ΕΠΙΣΤΑΣΙΣ